

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)
της 28ης Οκτωβρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-35/01,

Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd, με έδρα τη Σανγκάη (Κίνα), εκπροσωπούμενη από τον P. Waer, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, εκπροσωπούμενου από τον S. Marquardt, επικουρούμενο αρχικώς από τους G. Berrisch και P. Nehl, ακολούθως δε από τον G. Berrisch, δικηγόρους,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον V. Kreuschitz, την S. Meaney και τον T. Scharf, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως του άρθρου 1 του κανονισμού (ΕΚ) 2605/2000 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών ζυγών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν (ΕΕ L 301, σ. 42),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τέταρτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tiili, πρόεδρο τμήματος, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές,

γραμματέας: J. Plingers, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 6ης Μαρτίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Το νομοθετικό πλαίσιο

- ¹ Το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), προβλέπει:

«Για τους σκοπούς της εφαρμογής του [βασικού] κανονισμού, με τον όρο “ομοειδές προϊόν” νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το

εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.»

- 2 Το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 905/98 του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 1998 (ΕΕ L 128, σ. 18, διορθωτικό στο ΕΕ 2000, L 263, σ. 34), προβλέπει:

«α) Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν έχουν οικονομία αγοράς [...], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μια κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. Επίσης θα λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές προθεσμίες· όπου είναι σκόπιμο, θα χρησιμοποιείται μία τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς η οποία εμπλέκεται στην ίδια έρευνα.

Οι υποκείμενοι σε έρευνα θα ενημερώνονται, αμέσως μετά την έναρξή της, σχετικά με την τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς που προβλέπεται να χρησιμοποιηθεί, και θα έχουν προθεσμία δέκα ημερών για να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους.

- β) Στις έρευνες αντιντάμπινγκ που αφορούν τις εισαγωγές από τη Ρωσική Ομοσπονδία και τη Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας, η κανονική αξία θα

προσδιορίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 6, εάν αποδεικνύεται, με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα και με βάση τα κριτήρια και διαδικασίες που περιλαμβάνονται στο στοιχείο γ', ότι υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς όσον αφορά την κατασκευή και την πώληση του σχετικού ομοειδούς προϊόντος. Άλλως εφαρμόζονται οι κανόνες που καθορίζονται στο στοιχείο α'.

γ) Ένας ισχυρισμός κατά το στοιχείο β' γίνεται γραπτώς και πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις, ότι ο παραγωγός λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ήτοι:

- οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τιμές, κόστος και εισροές, π.χ. πρώτες ύλες, τεχνολογία, εργατικό δυναμικό, εκροές, πωλήσεις και επενδύσεις, λαμβάνονται βάσει στοιχείων από την αγορά, όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση, ενώ το κόστος των σημαντικότερων εισροών πρέπει να εκφράζει σε μεγάλο βαθμό τις τιμές στην αγορά,
- οι επιχειρήσεις πρέπει να τηρούν σαφή λογιστική καταγραφή, υποκειμένη σε ανεξάρτητο έλεγχο, βάσει των διεθνών λογιστικών προτύπων, η οποία και πρέπει να ακολουθείται συνεπώς,
- το κόστος παραγωγής και η οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων δεν πρέπει να υπόκειται σε μείζονες στρεβλώσεις, προερχόμενες από το παλαιό σύστημα που δεν ακολουθούσε την οικονομία της αγοράς, ιδίως ως προς την απαξίωση του ενεργητικού, άλλες αποσβέσεις, δοσοληψίες αντιπραγματισμού και πληρωμές με συμψηφισμό,

- οι οικείες επιχειρήσεις υπόκεινται σε νομοθεσία περί πτωχεύσεως και ιδιοκτησιακού καθεστώτος η οποία εγγυάται ασφάλεια δικαίου και λειτουργική σταθερότητα

και

- ο καθορισμός των συναλλαγματικών ισοτιμιών γίνεται με τιμές αγοράς.

Η απόφαση ότι ο παραγωγός πληροί τα ανωτέρω κριτήρια θα ληφθεί εντός τριμήνου από την έναρξη της έρευνας, αφού ζητηθεί συγκεκριμένα η γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής και αφού δοθεί στην κοινοτική βιομηχανία η δυνατότητα να λάβει θέση. Η απόφαση θα παραμείνει σε ισχύ καθόλη τη διάρκεια της έρευνας.»

3 Το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«Προσδιορισμός της ζημίας

1. Κατά την εφαρμογή του [βασικού] κανονισμού και εφόσον δεν ορίζεται κάτι διαφορετικό, ο όρος “ζημία” σημαίνει τη σημαντική ζημία που προκαλείται στην κοινοτική βιομηχανία, τον κίνδυνο πρόκλησης σημαντικής ζημίας στην κοινοτική βιομηχανία ή την αισθητή καθυστέρηση της δημιουργίας μιας τέτοιας βιομηχανίας· η ερμηνεία του όρου διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη, είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι από αυτούς δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

4. Όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες αντιντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές δεδομένου προϊόντος από περισσότερες της μίας χώρες, οι επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον διαπιστώνεται ότι α) το περιθώριο ντάμπινγκ που προκύπτει για τις εισαγωγές από κάθε χώρα ξεχωριστά υπερβαίνει το ελάχιστο όριο που ορίζεται από το άρθρο 9, παράγραφος 3, και ότι ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα ξεχωριστά δεν είναι αμελητέος, καθώς και ότι β) η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των επίμαχων εισαγωγών είναι η ενδεδειγμένη, ενόψει των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων, όπως επίσης των όρων ανταγωνισμού μεταξύ των εισαγόμενων προϊόντων και του ομοειδούς κοινοτικού προϊόντος.

5. Η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της κοινοτικής βιομηχανίας· σε αυτούς συμπεριλαμβάνονται: το γεγονός

ότι η [...] βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις: το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η πραγματική ή δυνητική μείωση των πωλήσεων, των κερδών, της παραγωγής, του μεριδίου αγοράς, της παραγωγικότητας, της αποδοτικότητας των επενδύσεων και της χρησιμοποίησης ικανότητας παράγοντες επηρεάζοντας τις κοινοτικές τιμές: οι πραγματικές ή δυνητικές αρνητικές συνέπειες για τις ταμειακές ροές, τα αποθέματα, την απασχόληση, τους μισθούς, την ανάπτυξη, την ικανότητα άντλησης κεφαλαίων ή τις επενδύσεις. Η παραπάνω απαρίθμηση δεν είναι εξαντλητική και κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

6. Πρέπει να αποδεικνύεται, με βάση το σύνολο των συναφών αποδεικτικών στοιχείων που έχουν υποβληθεί σε σχέση με την παράγραφο 2, ότι οι εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ προκαλούν ζημία κατά την έννοια του [βασικού] κανονισμού. Ειδικότερα, είναι απαραίτητο να αποδεικνύεται ότι ο όγκος ή/και το επίπεδο των τιμών, όπως αυτά έχουν καθοριστεί βάσει της παραγράφου 3, ευθύνονται για τις συνέπειες επί της κοινοτικής βιομηχανίας, κατά τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 5, όπως επίσης ότι οι συνέπειες αυτές είναι τέτοιας έκτασης, ώστε να είναι δυνατό να θεωρηθούν σημαντικές.

7. Άλλοι γνωστοί παράγοντες πλην των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, οι οποίοι προξενούν κατά το ίδιο χρονικό διάστημα ζημία στην κοινοτική βιομηχανία, εξετάζονται ομοίως, προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η προκαλούμενη από τους εν λόγω άλλους παράγοντες ζημία δεν αποδίδεται στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. Στους παράγοντες που είναι δυνατό να ληφθούν υπόψη εν προκειμένω περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, ο όγκος και οι τιμές εισαγωγών πωλούμενων σε τιμές που δεν απορρέουν από πρακτικές ντάμπινγκ, η τυχόν συρρίκνωση της ζήτησης ή μεταβολές των δεδομένων κατανάλωσης, τυχόν περιοριστικές εμπορικές πρακτικές που εφαρμόζουν οι παραγωγοί τρίτων χωρών και της Κοινότητας και ο μεταξύ τους ανταγωνισμός, οι τεχνολογικές εξελίξεις, καθώς και οι εξαγωγικές επιδόσεις και η παραγωγικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

8. Οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ αξιολογούνται σε συνάρτηση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία τα οποία επιτρέπουν

το χωριστό προσδιορισμό της εν λόγω παραγωγής βάσει ορισμένων κριτηρίων, όπως είναι η μέθοδος παραγωγής, οι πωλήσεις των παραγωγών και τα κέρδη. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατός ο χωριστός προσδιορισμός της εν λόγω παραγωγής, οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ αξιολογούνται μέσω της εξέτασης της παραγωγής της πλέον περιορισμένης ομάδας ή φάσματος προϊόντων, που περιλαμβάνει το ομοειδές προϊόν και σε σχέση με την οποία ομάδα ή φάσμα προϊόντων είναι δυνατό να συγκεντρωθούν οι απαραίτητες πληροφορίες.

9. Για να διαπιστωθεί κατά πόσον υφίσταται κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, λαμβάνονται υπόψη τα πραγματικά περιστατικά, και όχι απλώς τυχόν ισχυρισμοί, εικασίες ή μεμακρυσμένες πιθανότητες. Οποιαδήποτε μεταβολή των περιστάσεων, που θα δημιουργούσε κατάσταση υπό την οποία είναι πιθανή η πρόκληση ζημίας από το ντάμπινγκ, πρέπει να είναι δυνατόν να προβλεφθεί με βεβαιότητα και να είναι επικείμενη.

Όταν εξετάζεται κατά πόσον υπάρχει κίνδυνος πρόκλησης σημαντικής ζημίας, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, οι ακόλουθοι παράγοντες:

- α) τυχόν αύξηση σε σημαντικό ποσοστό των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στην αγορά της Κοινότητας, η οποία αποτελεί ένδειξη για την πιθανότητα ουσιαστικής αύξησης των εισαγωγών·
- β) η ύπαρξη επαρκούς, ελεύθερα διαθέσιμης ικανότητας του εξαγωγέα ή η επικείμενη σημαντική αύξηση της ικανότητάς του, από την οποία προκύπτει ως πιθανή σημαντική αύξηση των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ προς την Κοινότητα, λαμβανομένης υπόψη της ύπαρξης άλλων εξαγωγικών αγορών, οι οποίες θα μπορούσαν ενδεχομένως να απορροφήσουν τυχόν πρόσθετες εξαγωγές·
- γ) το κατά πόσον τα εισαγόμενα προϊόντα εισέρχονται σε τιμές που θα είχαν ως αποτέλεσμα τη σε σημαντικό βαθμό συμπίεση ή παρεμπόδιση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση και οι οποίες είναι πιθανό να οδηγήσουν σε αύξηση της ζήτησης για επιπλέον εισαγωγές

και

δ) τα αποθέματα του υπό διεύρυνση προϊόντος.

Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες δεν έχει κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία, αλλά όλοι οι παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη πρέπει να οδηγούν στο συμπέρασμα ότι επίκειται η πραγματοποίηση περαιτέρω εξαγωγών με πρακτικές ντάμπινγκ και ότι είναι πιθανή η πρόκληση σημαντικής ζημίας αν δεν ληφθούν προστατευτικά μέτρα.»

4 Κατά το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού:

«Για διαδικασίες κινηθείσες κατά το άρθρο 5, παράγραφος 9, η έρευνα περατούται ει δυνατόν εντός έτους. Οι έρευνες περατούνται εντός 15 μηνών από την έναρξη της διαδικασίας βάσει των πορισμάτων που εξάγονται σύμφωνα με τα άρθρα 8 ή 9.»

5 Τέλος, το άρθρο 20 του βασικού κανονισμού προβλέπει:

«[...]

2. Τα μέρη που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δύνανται να ζητούν την τελική αποκάλυψη των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού επί τη βάσει των οποίων πρόκειται να διατυπωθεί εισήγηση για την επιβολή οριστικών μέτρων ή για την περάτωση της έρευνας ή της διαδικασίας άνευ επιβολής μέτρων· εν προκειμένω, λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα για τη γνωστοποίηση εκείνων των πραγματικών περιστατικών και του σκεπτικού που ενδεχομένως διαφέρουν από εκείνα που αποτέλεσαν τη βάση για την επιβολή των προσωρινών μέτρων.

3. Οι αιτήσεις για την τελική αποκάλυψη στοιχείων, η οποία ορίζεται στην παράγραφο 2, αποστέλλονται γραπτώς στην Επιτροπή και παραλαμβάνονται, σε περιπτώσεις που έχει ήδη επιβληθεί προσωρινός δασμός, το αργότερο ένα μήνα μετά τη δημοσίευση της πράξης επιβολής του εν λόγω δασμού. Αν δεν έχει επιβληθεί προσωρινός δασμός, παρέχεται στα μέρη η δυνατότητα να ζητήσουν την τελική αποκάλυψη στοιχείων εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή.

4. Η τελική αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς λαμβανομένης δεόντως υπόψη της ανάγκης προστασίας των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα, η τελική αποκάλυψη στοιχείων πρέπει να πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και, καταρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν από την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής οποιασδήποτε πρότασης για τη λήψη οριστικών μέτρων βάσει του άρθρου 9. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή το σκεπτικό τη δεδομένη στιγμή, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν σε μεταγενέστερο στάδιο. Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

5. Τυχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επειγόντος του θέματος.»

Τα πραγματικά περιστατικά

- 6 Κατόπιν καταγγελίας που υπέβαλαν στις 30 Ιουλίου 1999 εγκατεστημένοι στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα παραγωγοί ηλεκτρικών ζυγών, οι οποίοι αντιπροσωπεύουν το μεγαλύτερο τμήμα της συνολικής κοινοτικής παραγωγής του επίμαχου προϊόντος, η Επιτροπή κίνησε, σύμφωνα με το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, με ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στις 16 Σεπτεμβρίου 1999 (ΕΕ C 262, σ. 8), διαδικασία αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων ηλεκτρονικών ζυγών προελεύσεως Κίνας, Νότιας Κορέας και Ταϊβάν.
- 7 Στην έρευνα της Επιτροπής συμμετείχαν δύο κοινοτικοί παραγωγοί ηλεκτρονικών ζυγών, η Aveiy Berkel Ltd και η Bizerba GmbH, οι οποίες αντιπροσώπευαν από κοινού το 39 % της κοινοτικής παραγωγής κατά τον χρόνο εκείνο.
- 8 Περαιτέρω, στα ερωτηματολόγια της Επιτροπής έδωσαν απαντήσεις οκτώ παραγωγοί-εξαγωγείς εγκατεστημένοι στις εν λόγω χώρες, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα εταιρία, τέσσερις εισαγωγείς με δραστηριότητα συνδεδεμένη με το επίμαχο προϊόν, καθώς και ο συνεργαζόμενος παραγωγός στην ανάλογη χώρα, ήτοι στην Ινδονησία.
- 9 Η έρευνα ως προς το ντάμπινγκ και την εντεύθεν απορρέουσα ζημία κάλυψε τη χρονική περίοδο από την 1η Σεπτεμβρίου 1998 έως τις 31 Αυγούστου 1999 (στο εξής: χρονική περίοδος έρευνας). Η εξέταση των τάσεων σχετικά με τον καθορισμό της ζημίας κάλυψε την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 1995 μέχρι το τέλος της χρονικής περιόδου έρευνας (στο εξής: χρονική περίοδος αναλύσεως).
- 10 Η Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd (στο εξής: προσφεύγουσα ή Shanghai Teraoka) είναι εταιρία κινεζικού δικαίου που ιδρύθηκε το 1992, της οποίας το κεφάλαιο ανήκει αποκλειστικώς σε αλλοδαπούς επενδυτές και η οποία παράγει και εξάγει, ιδίως προς την Κοινότητα, ηλεκτρονικούς ζυγούς.

- 11 Στις 11 Οκτωβρίου 1999, η προσφεύγουσα ζήτησε από την Επιτροπή την υπαγωγή της, στο πλαίσιο της έρευνας, στο ευνοϊκό καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Με τηλεομοιοτυπία της 17ης Δεκεμβρίου 1999, η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού για την υπαγωγή της στο ευνοϊκό καθεστώς επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

- 12 Κατόπιν της απορρίψεως του αιτήματός της, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στην Επιτροπή με έγγραφα της 27ης Δεκεμβρίου 1999 και της 11ης Ιανουαρίου 2000.

- 13 Στις 4 Ιανουαρίου 2000 και στις 3 Φεβρουαρίου 2000, η Επιτροπή επανέλαβε την άρνησή της να αναγνωρίσει στην προσφεύγουσα καθεστώς επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

- 14 Κατόπιν συναντήσεως, στις 6 Απριλίου 2000, μεταξύ της Επιτροπής και των εκπροσώπων της οικείας κοινοτικής βιομηχανίας, δύο κοινοτικοί παραγωγί υπέβαλαν στην Επιτροπή, στις 10 και στις 14 Απριλίου 2000, τις παρατηρήσεις τους σχετικά με τα προκαταρκτικά συμπεράσματα της Επιτροπής ως προς το ζήτημα της ζημίας της εν λόγω κοινοτικής βιομηχανίας.

- 15 Την 1η Αυγούστου 2000, η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή παρατηρήσεις ως προς τα ζητήματα της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας.

- 16 Με τηλεομοιοτυπία της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα τα πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό βάσει των οποίων σκόπευε να προτείνει την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ ύψους 13,1 % επί των εισαγωγών ορισμένων κατασκευαζόμενων από την προσφεύγουσα ηλεκτρονικών ζυγών.

- 17 Με τηλεομοιοτυπία της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες ως προς την ύπαρξη ντάμπινγκ και τον προσδιορισμό της εντεύθεν απορρέουσας ζημίας.
- 18 Η Επιτροπή απάντησε στο αίτημα αυτό με δύο έγγραφα της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 και της 4ης Οκτωβρίου 2000 αντιστοίχως.
- 19 Με τηλεομοιοτυπία της 4ης Οκτωβρίου 2000, η προσφεύγουσα ζήτησε συμπληρωματική προθεσμία προκειμένου να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Με τηλεομοιοτυπία της 5ης Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα αυτό με την αιτιολογία του επείγοντος.
- 20 Στις 10 Οκτωβρίου 2000, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις επί των πληροφοριακών στοιχείων που είχε λάβει.
- 21 Με τηλεομοιοτυπία της 11ης Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή απάντησε στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας και μείωσε το περιθώριο ντάμπινγκ από 13,1 σε 12,8 %.
- 22 Με τηλεομοιοτυπία της 23ης Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή ολοκλήρωσε την απάντησή της στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας.
- 23 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 2605/2000 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών ζυγών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Δημοκρατίας της Κορέας και Ταϊβάν (ΕΕ 2000, L 301, σ. 42, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός),

το Συμβούλιο επέβαλε δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 12, 8 % επί των εξαγόμενων από την προσφεύγουσα προϊόντων, όπως αυτά ορίζονται κατωτέρω. Κατά το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«1. Επιβάλλεται οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών ζυγών με δυνατότητα που δεν υπερβαίνει τα 30 kg, που χρησιμοποιούνται στο λιανεμπόριο και στους οποίους ενσωματώνεται ψηφιακό σύστημα απεικόνισης του βάρους, της μοναδιαίας τιμής και της τιμής που πρέπει να καταβληθεί (είτε περιλαμβάνουν είτε όχι μέσο εκτύπωσης των δεδομένων αυτών), που υπάγονται προς το παρόν στον κωδικό ΣΟ ex 84238150 (κωδικός TARIC 8423 81 50 10), καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Κορέας και Ταϊβάν.

2. Ο δασμός που υπολογίσθηκε με βάση την καθαρή τιμή ελεύθερο στα σύνορα της Κοινότητας για το προϊόν, πριν τον εκτελωνισμό, είναι [όσον αφορά την προσφεύγουσα]: [...] 12, 8 % [...].»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 24 Η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Φεβρουαρίου 2001.
- 25 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 12 Ιουνίου 2001, η Επιτροπή ζήτησε να της επιτραπεί να παρέμβει στην παρούσα δίκη υπέρ του καθού. Με διάταξη της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, ο πρόεδρος του τέταρτου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου επέτρεψε την παρέμβαση αυτή.
- 26 Δεδομένου ότι η Επιτροπή παραιτήθηκε από την υποβολή υπομνήματος παρεμβάσεως, η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 28 Νοεμβρίου 2001.

- 27 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα) αποφάσισε να κινήσει την προφορική διαδικασία.
- 28 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της δίκης, το Πρωτοδικείο κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν σε γραπτές ερωτήσεις και να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν μερικώς στα αιτήματα αυτά.
- 29 Οι κύριοι διάδικοι και η παρεμβαίνουσα αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 6ης Μαρτίου 2003.
- 30 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να ακυρώσει το άρθρο 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, καθόσον επιβάλλει οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ επί των εξαγόμενων από την προσφεύγουσα ηλεκτρονικών ζυγών·
 - να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.
- 31 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή, ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 32 Η προσφεύγουσα προβάλλει, κατ' ουσίαν, τέσσερις λόγους ακυρώσεως προς στήριξη της προσφυγής της. Ο πρώτος λόγος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 8, του βασικού κανονισμού και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό της ζημίας. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού. Τέλος, ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του βασικού κανονισμού.

Α — Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού

1. Εισαγωγή

- 33 Κατά την προσφεύγουσα, τα κοινοτικά όργανα κακώς έκριναν ότι δεν πληρούσε τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, το οποίο ρυθμίζει την αναγνώριση καθεστώτος επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι απέδειξε επαρκώς ότι έπρεπε να υπαχθεί στο εν λόγω ευνοϊκό καθεστώς.
- 34 Το Συμβούλιο αιτιολόγησε την άρνηση αναγνώρισεως του καθεστώτος επιχειρήσεως που λειτουργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς με την αιτιολογική σκέψη 46 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι [...] δύο εταιρείες [μεταξύ των οποίων η προσφεύγουσα] πραγματοποιούσαν πωλήσεις με ενιαίες ως επί το πλείστον τιμές επί ζημία στην [Κίνα] για πολλά χρόνια. Επιπλέον, και οι δύο εταιρείες δεν ήταν

εντελώς ελεύθερες να αποφασίζουν αν και μέχρι ποιου βαθμού μπορούσαν να πωλούν την παραγωγή τους στην εγχώρια αγορά. Είναι η συνήθης πρακτική της Επιτροπής να απορρίπτει αιτήσεις για καθεστώς [επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες] οικονομίας αγοράς όταν οι εγχώριες πωλήσεις είναι περιορισμένες και όταν δεν υπάρχουν διακυμάνσεις τιμών μεταξύ πελατών εφόσον αυτή η ενιαία τιμολόγηση μπορεί να απορρέει από κεντρικά ελεγχόμενες τιμές. Ως προς αυτό, τα αποδεικτικά στοιχεία δείχνουν ότι αυτές οι τιμές ήταν σε επίπεδα που προκαλούσαν ζημία επί πολλά έτη πράγμα που δείχνει επίσης ότι οι παραγωγοί δεν λειτουργούσαν σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς.»

- 35 Κατά συνέπεια, με την αιτιολογική σκέψη 47 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο έκρινε ότι «δεν τηρούνται οι διατάξεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, [στοιχείο] γ', του βασικού κανονισμού» από την προσφεύγουσα.
- 36 Όπως επισημάνθηκε ανωτέρω με τις σκέψεις 11 και 13, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση της προσφεύγουσας περί υπαγωγής της στο καθεστώς επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας αγοράς με τηλεομοιοτυπία της 17ης Δεκεμβρίου 1999 και επανέλαβε την άρνησή της με τηλεομοιοτυπίες της 4ης Ιανουαρίου 2000 και της 3ης Φεβρουαρίου 2000. Η Επιτροπή, αφού παρέθεσε τα αποτελέσματα της έρευνας, στήριξε την ανάλυσή της στα ακόλουθα τρία στοιχεία. Πρώτον, η προσφεύγουσα υπαγόταν στον κινεζικό νόμο περί καθορισμού των τιμών, της 29ης Δεκεμβρίου 1997 (στο εξής: νόμος περί των τιμών), βάσει του οποίου υποχρεωνόταν να πραγματοποιεί πωλήσεις επί ζημία, με ενιαίες ως επί το πλείστον τιμές, στην κινεζική αγορά. Δεύτερον, η προσφεύγουσα δεν ήταν εντελώς ελεύθερη να αποφασίζει για την πώληση των προϊόντων της στην εγχώρια αγορά ή σε αγορές του εξωτερικού, ούτε να προσδιορίζει το εύρος των πωλήσεών αυτών. Τέλος, η προσφεύγουσα παρέσχε ψευδείς πληροφορίες στην Επιτροπή ή παρέλειψε να κοινοποιήσει χρήσιμα έγγραφα και, εξ αυτού του λόγου, παρεμπόδισε την έρευνα.
- 37 Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα αμφισβητεί, πρώτον, την ερμηνεία που έδωσαν η Επιτροπή και, εν συνεχεία, το Συμβούλιο στο άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.
- 38 Δεύτερον, αμφισβητεί τις διαπιστώσεις της Επιτροπής και του Συμβουλίου βάσει των οποίων τα εν λόγω κοινοτικά όργανα έκριναν ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Ειδικότερα,

η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις διαπιστώσεις της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στο τμήμα «Αποτελέσματα της έρευνας» της τηλεομοιοτυπίας της 17ης Δεκεμβρίου 1999, οι οποίες αφορούν την έλλειψη υποχρέωσης της προσφεύγουσας να εγγράψει στο παθητικό του ισολογισμού της προβλέψεις για επισφαλείς απαιτήσεις, την ύπαρξη ανώτατου ορίου στον τραπεζικό της λογαριασμό σε συνάλλαγμα ίσου με το ποσό του κεφαλαίου της επιχειρήσεως, τις διαπιστωθείσες συστηματικές πωλήσεις επί ζημιά στην κινεζική αγορά, την απαγόρευση που επιβάλλεται στην προσφεύγουσα δυνάμει του νόμου περί των τιμών να εφαρμόζει στην κινεζική αγορά διαφορετικές τιμές για παρόμοιους πελάτες, τους περιορισμούς στις ελεύθερες πωλήσεις στην κινεζική αγορά και το γεγονός ότι κατά τη διάρκεια της έρευνας η προσφεύγουσα παρέσχε στην Επιτροπή αναληθείς πληροφορίες.

- 39 Τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας που αφορούν τα πρώτα δύο στοιχεία της ανωτέρω σκέψεως πρέπει να απορριφθούν ευθύς εξ αρχής. Πράγματι, τα εν λόγω επιχειρήματα είναι αλυσιτελή, δεδομένου ότι η κρίση τόσο του Συμβουλίου όσο και της Επιτροπής δεν στηρίχθηκε στα στοιχεία αυτά.
- 40 Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα παρέλειψαν να της κοινοποιήσουν τα έγγραφα βάσει των οποίων αρνήθηκαν να την υπαγάγουν στο καθεστώς επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η αιτίαση αυτή πρέπει επίσης να απορριφθεί, δεδομένου ότι τα κοινοτικά όργανα προέβησαν στην αξιολόγηση του αιτήματος της προσφεύγουσας στηριζόμενα σε έγγραφα που η ίδια η προσφεύγουσα είχε προσκομίσει στην Επιτροπή στο πλαίσιο της απαντήσεώς της στο μέρος Δ του ερωτηματολογίου της έρευνας, καθώς και σε έγγραφα των οποίων η Επιτροπή έλαβε γνώση κατά την επιτόπια έρευνα.
- 41 Περαιτέρω, επιβάλλεται να τονισθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσδιόρισε για ποια «νέα στοιχεία» επρόκειτο και περιορίσθηκε να παραπέμψει σε πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στα δικά της έγγραφα. Με το υπόμνημά της απαντήσεως αναγνώρισε ότι «[το] σύνολο των τιμολογίων των σχετικών με τις μεμονωμένες συναλλαγές στην κινεζική αγορά, καθώς και όλες οι πληροφορίες περί της λογιστικής καταστάσεως και του κόστους παραγωγής, τέθηκαν στη διάθεση των διενεργούντων την έρευνα κατά τη διάρκεια της επιτόπιας έρευνας». Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν όφειλαν να κοινοποιήσουν στη Shanghai Teraoka τα επίμαχα έγγραφα, τα οποία αξιοποίησαν για την εξαγωγή ορισμένων συμπερασμάτων, δεδομένου ότι τα έγγραφα αυτά ήταν γνωστά στην προσφεύγουσα ως προερχόμενα από την ίδια.

- 42 Στο πλαίσιο αυτό επιβάλλεται να προστεθεί ότι είναι αλυσιτελές το επιχείρημα της προσφεύγουσας που προβλήθηκε για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως, το οποίο αντλείται από την παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού και σύμφωνα με το οποίο το Συμβούλιο προσκόμισε κατά τη διαδικασία ενώπιον του Πρωτοδικείου στοιχεία που δεν είχαν κοινοποιηθεί στην προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Πράγματι, το επιχείρημα αυτό είναι ενδεικτικό του ότι γίνεται σύγχυση μεταξύ της διαδικασίας που αφορά την αναγνώριση καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και της διαδικασίας που αφορά την επιβολή οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ. Καθόσον το σχετικό με την τελευταία αυτή διαδικασία άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού δεν συνδέεται με την αναγνώριση του καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, η παράβαση αυτού δεν μπορεί να προβληθεί λυσιτελώς από την προσφεύγουσα σε σχέση με έγγραφα που αποσκοπούν ακριβώς στην αναγνώριση του εν λόγω καθεστώτος.

2. Επί της οικονομίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 43 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί την ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού από τα κοινοτικά όργανα, ιδίως όσον αφορά το βάρος αποδείξεως. Υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη τη ratio legis της τροποποίησης του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού, η οποία αποσκοπούσε στη συνεκτίμηση των θεμελιωδών αλλαγών στη δομή της κινεζικής οικονομίας.
- 44 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επικαλείται την απόφαση του Πρωτοδικείου της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, T-80/97, Starway κατά Συμβουλίου (Συλλογή 2000, σ. II-3099, σκέψη 112), από την οποία προκύπτει ότι το να απαιτείται από εξαγωγέα η προσκόμιση αποδεικτικού μέσου στο οποίο δεν έχει πρόσβαση συνιστά παραβίαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου και της τηρήσεως των δικαιωμάτων άμυνας.
- 45 Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι εναπόκειται στα κοινοτικά όργανα, όταν επικαλούνται ορισμένα πραγματικά περιστατικά, να αποδεικνύουν το υποστατό και

την ορθή διαπίστωση αυτών. Η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς την απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Ιουνίου 2001, C-381/99, Brunnhofner (Συλλογή 2001, σ. I-4961, σκέψη 52).

46 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η συλλογιστική της προσφεύγουσας στηρίζεται σε πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού. Ιδίως από το προοίμιο του κανονισμού 905/98 προκύπτει ότι η προαναφερθείσα διάταξη καθιερώνει, ως προς την Κίνα και τη Ρωσία, ένα απλό τεκμήριο μη συνδρομής των συνθηκών που χαρακτηρίζουν την οικονομία της αγοράς και, επομένως, εναπόκειται στον οικείο παραγωγό-εξαγωγέα, εν προκειμένω δε στην προσφεύγουσα, να προσκομίσει αποδείξεις περί του αντιθέτου. Κατά το Συμβούλιο, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται σε αντιστροφή του βάρους αποδείξεως. Επιπλέον, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως στον τομέα του αντιντάμπινγκ, όπως προκύπτει, αφενός, από τη νομολογία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Ιουλίου 1998, T-118/96, Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-2991, σκέψη 32) και, αφετέρου, από τους όρους «δεόντως αιτιολογημένοι ισχυρισμοί» και «επαρκείς αποδείξεις» που χρησιμοποιούνται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού.

47 Τέλος, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, κατ' αρχήν, οι πέντε προϋποθέσεις της προαναφερθείσας διατάξεως έχουν σωρευτικό χαρακτήρα. Εντούτοις, υπογραμμίζει ότι οι προϋποθέσεις αυτές δεν έχουν όλες την ίδια σημασία. Κατά το Συμβούλιο, η πρώτη προϋπόθεση, σύμφωνα με την οποία οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τις τιμές, το κόστος και τις εισροές πρέπει να λαμβάνονται χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση βάσει στοιχείων που παρέχει η αγορά ως προς την προσφορά και τη ζήτηση, έχει πρωτεύουσα σημασία. Επομένως, η διαπίστωση και μόνον της αδυναμίας της προσφεύγουσας να ανταποκριθεί στην προϋπόθεση αυτή αρκεί για την απόρριψη του αιτήματός της περί υπαγωγής στο καθεστώς επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

48 Κατ' αρχάς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, στον τομέα των μέτρων εμπορικής άμυνας, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως λόγω της

πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 5ης Ιουνίου 1996, T-162/94, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-427, σκέψη 72· της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-97/95, Sinochem κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-85, σκέψη 51· προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 46 απόφαση Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, σκέψη 32, και απόφαση της 4ης Ιουλίου 2002, T-340/99, Mathisen κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-2905, σκέψη 53).

49. Εντεύθεν προκύπτει ότι ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή επί των εκτιμήσεων των κοινοτικών οργάνων πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, του υποστατού των περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για να πραγματοποιηθεί η αμφισβητούμενη επιλογή, της απουσίας πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των περιστατικών αυτών ή της μη υπάρξεως καταχρήσεως εξουσίας (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 240/84, Τογο κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1984, σ. 1809, σκέψη 19· προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 46 απόφαση Thai Bicycle κατά Συμβουλίου, σκέψη 33, και προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 48 απόφαση Mathisen κατά Συμβουλίου, σκέψη 54). Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τις νομικές και πολιτικές φύσεως πραγματικές καταστάσεις σε συγκεκριμένη χώρα, τις οποίες τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να εκτιμήσουν προκειμένου να καθορίσουν αν ένας εξαγωγέας ενεργεί υπό συνθήκες αγοράς χωρίς σημαντική κρατική επέμβαση και αν, κατά συνέπεια, μπορεί να επωφεληθεί του καθεστώτος που αναγνωρίζεται σε επιχειρήσεις που λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Σεπτεμβρίου 1996, T-155/94, Climax Paper κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-873, σκέψη 98) .
50. Περαιτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο β', του βασικού κανονισμού μέθοδος καθορισμού της κανονικής αξίας ενός προϊόντος αποτελεί εξαίρεση από την ειδική μέθοδο που προβλέπεται προς τον σκοπό αυτό στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η οποία εφαρμόζεται κατ' αρχήν στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες που δεν διαθέτουν οικονομία της αγοράς. Πάντως, κατά πάγια νομολογία, κάθε παρέκκλιση ή εξαίρεση από έναν γενικό κανόνα πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 12ης Δεκεμβρίου 1995, C-399/93, Oude Luttikhuis κ.λπ., Συλλογή 1995, σ. I-4515, σκέψη 23· της 18ης Ιανουαρίου 2001, C-83/99, Επιτροπή κατά Ισπανίας, Συλλογή 2001, σ. I-445, σκέψη 19, και της 12ης Δεκεμβρίου 2002, C-5/01, Βέλγιο κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. I-11991, σκέψη 56).
51. Το αρχικό κείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 905/98, δεδομένου ότι το Συμβούλιο έκρινε ότι η

διαδικασία μεταρρυθμίσεων στη Ρωσία και στην Κίνα είχε μεταβάλει ουσιωδώς την οικονομία των χωρών αυτών και είχε οδηγήσει στην εμφάνιση εταιριών που λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η πέμπτη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 905/98 τονίζει τη σημασία της αναθεώρησης της κοινοτικής πρακτικής αντιντάμπινγκ έναντι των χωρών αυτών, διευκρινίζοντας ότι η κανονική αξία ενός προϊόντος μπορεί να καθορίζεται σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται σε χώρες με οικονομία αγοράς όταν αποδεικνύεται ότι επικρατούν συνθήκες αγοράς για έναν ή περισσότερους παραγωγούς που υπόκεινται σε έρευνα ως προς την κατασκευή και την πώληση του σχετικού προϊόντος. Η έκτη αιτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού ορίζει ότι «η εξέταση για το αν επικρατούν συνθήκες της αγοράς γίνεται με βάση δεόντως αιτιολογημένους ισχυρισμούς που θα υποβάλλουν ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα, οι οποίοι επιθυμούν να επωφεληθούν από τη δυνατότητα καθορισμού της κανονικής αξίας [του επίμαχου προϊόντος] με βάση τους κανόνες που ισχύουν σε χώρες με οικονομία αγοράς».

52 Επομένως, από το άρθρο 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού και τις προπαρατεθείσες αιτιολογικές σκέψεις του κανονισμού 905/98 προκύπτει, πρώτον, ότι τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται, σε καταστάσεις όπως αυτές της υπό κρίση υποθέσεως, να διεξάγουν έλεγχο κατά περίπτωση, δεδομένου ότι η Κίνα δεν μπορεί να θεωρηθεί ακόμη ως χώρα με οικονομία αγοράς. Συνεπώς, η κανονική αξία ενός προϊόντος προελεύσεως Κίνας μπορεί να προσδιορισθεί σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται για τις χώρες με οικονομία αγοράς μόνον «εάν αποδεικνύεται [...] ότι [ένας ή περισσότεροι παραγωγοί που υπόκεινται στην έρευνα] υπόκεινται σε συνθήκες οικονομίας της αγοράς».

53 Δεύτερον, από τις προαναφερθείσες διατάξεις προκύπτει ότι το βάρος αποδείξεως φέρει ο παραγωγός-εξαγωγέας που επιθυμεί να υπαχθεί στο ευνοϊκό καθεστώς των επιχειρήσεων που λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Πράγματι, το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι η σχετική αίτηση «πρέπει να δίδει επαρκείς αποδείξεις». Επομένως, δεν εναπόκειται στα κοινοτικά όργανα να αποδείξουν ότι ο παραγωγός-εξαγωγέας δεν πληροί τις προϋποθέσεις για την υπαγωγή στο εν λόγω καθεστώς. Αντιθέτως, στα κοινοτικά όργανα εναπόκειται να εκτιμήσουν αν τα προσκομισθέντα από τον παραγωγό-εξαγωγέα στοιχεία επαρκούν προς απόδειξη του ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, ενώ στα κοινοτικά δικαστήρια εναπόκειται να εξετάσουν αν τα εν λόγω όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση αυτή.

54 Προκειμένου να εκτιμηθεί η επάρκεια των προσκομισθεισών από τον ενδιαφερόμενο παραγωγό αποδείξεων, επιβάλλεται η εξέταση των προϋποθέσεων του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού. Συναφώς, από τη χρήση του συνδέσμου «και» μεταξύ της τέταρτης και της πέμπτης περιπτώσεως της διατάξεως αυτής, καθώς και από την ίδια τη φύση των ως άνω προϋποθέσεων, προκύπτει ότι αυτές είναι σωρευτικές. Επομένως, ο οικείος παραγωγός πρέπει να πληροί όλες τις προϋποθέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού προκειμένου να μπορεί να υπαχθεί στο ευνοϊκό καθεστώς των επιχειρήσεων που λειτουργούν υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ενώ, αν δεν πληροί κάποια από τις προϋποθέσεις αυτές, το αίτημά του πρέπει να απορρίπτεται.

55 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί αν η προσφεύγουσα απέδειξε ότι πληρούσε την πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με την οποία οι επιχειρηματικές αποφάσεις για τις τιμές, το κόστος και τις εισροές πρέπει να λαμβάνονται, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση, σε συνάρτηση προς τα στοιχεία που παρέχει η αγορά ως προς την προσφορά και τη ζήτηση.

3. Επί της πρώτης προϋποθέσεως του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού

α) Ως προς τον καθορισμό ενιαίων τιμών

Επιχειρήματα των διαδίκων

56 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η διαπίστωση ότι πωλούσε τα προϊόντα της στην Κίνα σε ενιαίες τιμές είναι προδήλως πεπλανημένη. Ισχυρίζεται ότι ο νόμος περί των

τιμών δεν εφαρμόζεται στην αγορά των ηλεκτρονικών ζυγών. Εν πάση περιπτώσει, το περιεχόμενο του νόμου περί των τιμών δεν είναι αυτό που περιγράφει η Επιτροπή. Η προσφεύγουσα τονίζει επίσης ότι ο κατάλογος τιμών στον οποίο βασίστηκε το Συμβούλιο δεν αντικατοπτρίζει τις τελικές τιμές, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο επαναδιαπραγματεύσεως με τους μεταπωλητές. Η προσφεύγουσα προσθέτει ότι η εφαρμογή ενιαίας τιμής έναντι των αντισυμβαλλομένων της που βρίσκονται στο ίδιο εμπορικό επίπεδο συνηγορεί υπέρ της εκ μέρους της τηρήσεως της αρχής του θεμιτού ανταγωνισμού, όπως αυτή εφαρμόζεται εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας υπό τη μορφή της απαγορεύσεως της καταχρήσεως δεσπόζουσας θέσεως.

- 57 Η προσφεύγουσα επαναλαμβάνει ότι οι τιμές της καθορίζονταν βάσει της προσφοράς και της ζήτησης και ότι η κινεζική αγορά ήταν άκρως ανταγωνιστική. Επιπλέον, τα κοινοτικά όργανα ακολούθησαν μια ιδιαίτερος αποσπασματική και ανακριβή προσέγγιση, λαμβάνοντας υπόψη μόνο δεκατρία τιμολόγια πωλήσεων στην κινεζική αγορά, τα οποία αφορούσαν 25 701 τεμάχια κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου έρευνας. Εντούτοις, το σύνολο των τιμολογίων για τις επιμέρους συναλλαγές στην κινεζική αγορά, από το οποίο προκύπτει η διεξαγωγή διαπραγματεύσεων επί των τιμών μεταξύ της προσφεύγουσας και των πελατών της, είχε τεθεί στη διάθεση των ελεγκτών της Επιτροπής κατά τη διάρκεια της επιτόπιας έρευνας. Τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη το γεγονός ότι κατά τις διαπραγματεύσεις αυτές δεν έγινε καμία αναφορά στην ύπαρξη κυβερνητικού ελέγχου επί των τιμών. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι απέδειξε, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο για την αναγνώριση καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, ότι η μέση μηνιαία τιμή πωλήσεως στην κινεζική αγορά παρουσίαζε σημαντικές διακυμάνσεις, γεγονός που συνηγορεί υπέρ του ισχυρισμού της ότι το ίδιο συνέβαινε με τις τιμές των επιμέρους συναλλαγών της.

- 58 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη πραγματικών διαπραγματεύσεων επί των τιμών.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 59 Επιβάλλεται να εξετασθεί αν η προσφεύγουσα απέδειξε επαρκώς στο πλαίσιο της έρευνας ότι ήταν ελεύθερη να καθορίζει τις τιμές της στην κινεζική αγορά «βάσει στοιχείων από την αγορά, όσον αφορά την προσφορά και τη ζήτηση, χωρίς σημαντική κρατική παρέμβαση», όπως επιτάσσει το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', πρώτη περίπτωση, του βασικού κανονισμού.
- 60 Στην προσφεύγουσα εναπόκειται να προσκομίσει στην Επιτροπή, στο πλαίσιο της διεξαγωγής της έρευνας, αποδείξεις ως προς τη διακύμανση των τιμών, όπως αυτή προκύπτει από τις επιμέρους συναλλαγές της, π.χ. από τα σχετικά τιμολόγια. Συναφώς, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να προσάπτει στα κοινοτικά όργανα ότι δεν έλαβαν υπόψη όλα τα τιμολόγια (άνω των 25 000) που αφορούν τις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν κατά τη χρονική περίοδο έρευνας. Πράγματι, στην προσφεύγουσα εναπόκειται να προσδιορίσει τα τιμολόγια από τα οποία θα μπορούσε να προκύψει ότι εφάρμοζε όντως διαφορετικές τιμές κατά την πώληση του ίδιου τύπου προϊόντος σε διαφορετικούς πελάτες. Πρέπει να προστεθεί ότι η προσφεύγουσα, κατά τον χρόνο που έλαβε γνώση των συμπερασμάτων της Επιτροπής περί των πωλήσεών της σε ενιαίες τιμές, είχε ακόμη τη δυνατότητα, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, να προσκομίσει στην Επιτροπή τα, κατά την άποψή της, συναφή τιμολόγια.
- 61 Περαιτέρω, επιβάλλεται να εξετασθεί αν η προσφεύγουσα τήρησε τους σχετικούς με τη διεξαγωγή των αποδείξεων κανόνες, καθόσον προσκόμισε στους διενεργούντες την επιτόπια έρευνα υπαλλήλους της Επιτροπής πρακτικά των διαπραγματεύσεων (negotiation sheets) και συμβάσεις (national contracts), προκειμένου να αποδείξει ότι είχαν διεξαχθεί διαπραγματεύσεις επί των τιμών με τα τοπικά υποκαταστήματα της SA Carrefour (στο εξής: Carrefour) στην Κίνα. Συναφώς, επιβάλλεται να τονισθεί ότι τα έγγραφα αυτά, τα οποία η προσφεύγουσα προσκόμισε ενώπιον του Πρωτοδικείου, όχι μόνο δεν αποδεικνύουν τη χορήγηση εκπτώσεως στον συγκεκριμένο πελάτη, αλλά αντιθέτως καθιστούν σαφή την ύπαρξη ακριβούς αντιστοιχίας μεταξύ της τελικής τιμής και της τιμής που περιλαμβάνεται στον καταρτισθέντα για την κινεζική αγορά κατάλογο τιμών. Συγκεκριμένα, η βασική τιμή του μοντέλου με τις μεγαλύτερες πωλήσεις στο Carrefour ήταν πανομοιότυπη με την τιμή που περιλαμβάνόταν στον κατάλογο τιμών της προσφεύγουσας για την κινεζική αγορά. Πράγματι, από τη σύγκριση των προσκομισθέντων εγγράφων με τον κατάλογο τιμών του οικείου προϊόντος για την κινεζική αγορά προκύπτει ότι η τιμή του επίμαχου μοντέλου (ήτοι των ηλεκτρονικών ζυγών SM-80SXB της

κατηγορίας υψηλής τεχνολογίας) ουδόλως διέφερε από αυτήν του εν λόγω καταλόγου, ήτοι 6 837,61 κινεζικά γιεν (CNY), με τη διευκρίνιση ότι η τιμή των 8 000 CNY που αναγράφουν τα εκδοθέντα από την Carrefour και προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα τιμολόγια περιλαμβάνει φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) 17 % επί της τιμής του καταλόγου. Τα πρακτικά διαπραγματεύσεων της Carrefour αναφέρουν τιμή 12 000 CNY, η οποία προκύπτει από την τιμή του καταλόγου επαυξημένη με ΦΠΑ 17 % και συμπληρωματικό ποσό ύψους 4 000 CNY για υπηρεσίες υποστηρίξεως. Ενιαία τιμή προκύπτει και για το μοντέλο SM-80SXP. Τέλος, το Συμβούλιο, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση, προσκόμισε στο Πρωτοδικείο τιμολόγιο της Carrefour, από το οποίο προκύπτει ότι η τελική τιμή αντιστοιχεί στο άθροισμα της τιμής του καταλόγου, ΦΠΑ 17 % και συμπληρωματικού ποσού 4 000 CNY, μέθοδος η οποία συμπίπτει με την προκύπτουσα από την εξέταση των πρακτικών διαπραγματεύσεων. Επιπλέον, η προσφεύγουσα αναγνώρισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι είναι συνήθης πρακτική να καταβάλλεται κατ' αποκοπήν ποσό 4 000 CNY για υπηρεσίες υποστηρίξεως.

- 62 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι οι τιμές που αναγράφονται στα τιμολόγια, τις συμβάσεις και τα πρακτικά διαπραγματεύσεων της Carrefour δεν διαφέρουν από εκείνες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο τιμών. Από την εξέταση των πρακτικών διαπραγματεύσεων προκύπτει ότι το ίδιο ισχύει και για τις τιμές που εφαρμόζει η προσφεύγουσα έναντι ενός άλλου πελάτη της, της εταιρίας Nanjing Supermarket Ltd.
- 63 Συνεπώς, ούτε από τα πρακτικά διαπραγματεύσεων ούτε από τις συμβάσεις ούτε από τα προσκομισθέντα τιμολόγια προκύπτει ότι η προσφεύγουσα εφάρμοσε για το ίδιο προϊόν διαφορετικές τιμές έναντι των διαφόρων πελατών της.
- 64 Η διαπίστωση αυτή δεν αναιρείται από το γεγονός, το οποίο επικαλείται η προσφεύγουσα, ότι ο βασικός πελάτης της στην κινεζική αγορά, ήτοι η εταιρία Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, επιτύγχανε μέσω διαπραγματεύσεων με την προσφεύγουσα καλύτερες τιμές από εκείνες των λοιπών πελατών της. Πράγματι, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή με την από 17 Δεκεμβρίου 1999 τηλεομοιοτυπία της, υπάρχουν αμφιβολίες ως προς την ανεξαρτησία της επιχειρήσεως αυτής έναντι της προσφεύγουσας. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν επιχείρησε καν, με την αλληλογραφία της με την Επιτροπή ή με τα δικόγραφα προσφυγής και απαντήσεως, να αμφισβητήσει την ύπαρξη των εν λόγω δεσμών. Με την από 27 Δεκεμβρίου 1999 επιστολή της, με την οποία

αμφισβητούσε τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα της Επιτροπής της 17ης Δεκεμβρίου 1999, η προσφεύγουσα δεν αντέκρουσε το επιχείρημα ότι συνδεόταν με την εταιρία Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd η ίδια. Τούτο ισχύει και για την επιστολή της 11ης Ιανουαρίου 2000, με την οποία η προσφεύγουσα αμφισβητούσε τις από 4 Ιανουαρίου 2000 απαντήσεις της Επιτροπής στις παρατηρήσεις της, απαντήσεις που επαναλάμβαναν τις αμφιβολίες του κοινοτικού οργάνου ως προς τους δεσμούς της προσφεύγουσας με την εν λόγω εταιρία. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε την ύπαρξη δεσμών μεταξύ αυτής και της εταιρίας Shanghai Teraoka Electronic Scales Co. Ltd, η Επιτροπή ορθώς δεν περιέλαβε στην ανάλυσή της τις τιμές της προσφεύγουσας έναντι της εν λόγω εταιρίας.

65 Επιβάλλεται περαιτέρω να εξετασθεί εάν, παρά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε χρήσιμα για την έρευνα τιμολόγια, εντούτοις προσκόμισε σημαντικά αποδεικτικά στοιχεία με την απάντησή της στο τμήμα Δ του ερωτηματολογίου έρευνας της Επιτροπής, το οποίο αφορά την αναγνώριση καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Με την απάντησή της η προσφεύγουσα κοινοποίησε στην Επιτροπή τις ακόλουθες πληροφορίες ως προς τις πωλήσεις της: τις μηνιαίες πωλήσεις του οικείου προϊόντος στην κινεζική αγορά και τον μηνιαίο μέσο όρο των τιμών πωλήσεως του οικείου προϊόντος στην κινεζική αγορά κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, το σύνολο των πωλήσεων, εκφραζόμενο σε όγκο πωλήσεων ανά προϊόν, των κύριων προϊόντων που διέθεσε η προσφεύγουσα στην κινεζική αγορά κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, τον κατάλογο τιμών πωλήσεως του οικείου προϊόντος στην κινεζική αγορά, τις μηνιαίες ποσότητες των εξαγωγικών πωλήσεων του οικείου προϊόντος και τον μηνιαίο μέσο όρο των τιμών των εξαγωγικών πωλήσεων κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, τον κατάλογο των εξαγωγικών τιμών του οικείου προϊόντος και τον κατάλογο των εξαγωγικών πωλήσεων προς την Κοινότητα, ο οποίος καταρτίστηκε σε μηνιαία βάση, για τους τρεις βασικούς μήνες της χρονικής περιόδου έρευνας, ήτοι τον Σεπτέμβριο 1998, τον Ιανουάριο 1999 και τον Μάρτιο 1999.

66 Βάσει των δεδομένων που περιλαμβάνονται στον συνημμένο στο δικόγραφο της προσφυγής πίνακα περί του μηνιαίου μέσου όρου των τιμών πωλήσεως του οικείου προϊόντος στην κινεζική αγορά κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, η προσφεύγουσα κατήρτισε νέο πίνακα, ο οποίος περιλαμβάνεται στο δικόγραφο απαντήσεως και εμφανίζει το ποσοστό διακυμάνσεως μεταξύ της μέσης κατώτατης και της μέσης ανώτατης τιμής για κάθε μοντέλο ηλεκτρονικού ζυγού, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η προσφεύγουσα δεν εφάρμοζε ενιαίες τιμές. Συναφώς, επιβάλλεται να παρατεθεί πίνακας που εμφανίζει την ποσότητα και το ποσοστό των πωλήσεων στην κινεζική αγορά για κάθε μοντέλο, καθώς και το ποσοστό διακυμάνσεως της τιμής πωλήσεως κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, ο οποίος στηρίζεται στα μη

αμφισβητηθέντα από τα κοινοτικά όργανα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην απάντηση της προσφεύγουσας στο τμήμα Δ του ερωτηματολογίου έρευνας της Επιτροπής. Πρέπει να τονισθεί ότι, σύμφωνα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, είναι κοινώς αποδεκτό ότι η αγορά ηλεκτρονικών ζυγών διακρίνεται σε τρεις κατηγορίες: την κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας, την κατηγορία μέσης τεχνολογίας και την κατηγορία υψηλής τεχνολογίας.

Μοντέλο	Πωλήσεις στην κινεζική αγορά	Ποσοστό των πωλήσεων στην κινεζική αγορά	Ποσοστό διακυμάνσεως των τιμών πωλήσεως στην κινεζική αγορά
DS-685B	13 693	53,28	2,21
DS-685FB	2 127	8,27	9,72
DS-685FP	26	0,10	15,86
DS-688B	3 455	13,44	11,88
DS-688P	6	0,02	μη διαθέσιμο
DS-688FB	3 471	13,50	9,54
DS-688FP	88	0,34	13,47
DS-650	361	1,40	8,70
DS-681	189	0,74	68,75
SM-80/81B	151	0,59	71,89
SM-80/81P	1 982	7,71	34,55
SM-90H	18	0,07	21,87
RM-30	134	0,52	47,64

- 67 Στον ως άνω πίνακα περιλαμβάνονται οκτώ μοντέλα (DS-685FP, DS-688P, DS-688FP, DS-650, DS-681, SM-80/81B, SM-90H και RM-30) που αντιπροσωπεύουν συνολικώς ποσοστό 3,78 % επί των πωλήσεων της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά. Πρέπει, όμως, να επισημανθεί ότι ακριβώς αυτά τα μοντέλα παρουσιάζουν τις μεγαλύτερες διακυμάνσεις ως προς τις τιμές. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, δεδομένων των χαμηλών συνολικών πωλήσεων των μοντέλων αυτών, οι σχετικές διακυμάνσεις των τιμών δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αντιπροσωπευτικές μιας τάσης που χαρακτηρίζει τη συνολική συμπεριφορά της προσφεύγουσας ως προς τον καθορισμό των τιμών της έναντι των διαφόρων πελατών της.
- 68 Επιπλέον, οι διακυμάνσεις ύψους 71,89 και 34,55 % στις τιμές των ηλεκτρονικών ζυγών SM-80/81B και SM-80/81P της κατηγορίας υψηλής τεχνολογίας οφείλονται κυρίως στο γεγονός, το οποίο επισήμανε το Συμβούλιο χωρίς να αντικρουσθεί συναφώς από την προσφεύγουσα, ότι τα επίμαχα μοντέλα περιλαμβάνουν έναν ορισμένο αριθμό επιμέρους μοντέλων. Από το γεγονός ότι κάθε επιμέρους μοντέλο έχει διαφορετική τιμή προκύπτει, παρόλο που το ίδιο επιμέρους μοντέλο πωλείται σε ενιαία τιμή, διακύμανση της μέσης τιμής πωλήσεως, η οποία είναι συνάρτηση του όγκου των πωλήσεων κάθε επιμέρους μοντέλου σε δεδομένη χρονική περίοδο.
- 69 Από τον πίνακα αυτό προκύπτει επίσης ότι η διακύμανση των μέσων μηνιαίων τιμών για το μοντέλο με τις μεγαλύτερες πωλήσεις (ήτοι το μοντέλο DS-685B που αντιπροσωπεύει ποσοστό 53,28 % των πωλήσεων στην κινεζική αγορά) ανέρχεται σε 2,21 %. Πρέπει, όμως, να τονισθεί ότι αυτή και μόνον η ιδιαίτερος περιορισμένη διακύμανση δεν αποδεικνύει την εφαρμογή διαφορετικών τιμών έναντι των διαφόρων πελατών. Τέλος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως σημαντική αυτή και μόνον η διακύμανση ύψους περίπου 10 % για καθένα από τα υπόλοιπα τρία μοντέλα (ήτοι τα μοντέλα DS-685FB, DS-688B και DS-688FB).
- 70 Πράγματι, τα προσκομισθέντα από την προσφεύγουσα στοιχεία αφορούν μόνον τον μηνιαίο μέσο όρο των τιμών πωλήσεως, η διακύμανση του οποίου μπορεί επίσης να

οφείλεται σε διακύμανση των τιμών σε βάθος χρόνου, οπότε δεν αποκλείεται η δυνατότητα εφαρμογής ενιαίων τιμών έναντι διαφορετικών πελατών σε συγκεκριμένη χρονική περίοδο. Επομένως, πρέπει να τονισθεί ότι από τα στοιχεία του φακέλου, και ιδίως από τα στοιχεία του προπαρατεθέντος στην ανωτέρω σκέψη 66 πίνακα, δεν προκύπτει ότι εφαρμόστηκαν πράγματι διαφορετικές τιμές έναντι των διαφόρων πελατών κατά τη χρονική περίοδο έρευνας.

- 71 Εξάλλου, η προσφεύγουσα ουδέν στοιχείο προσκόμισε προς απόδειξη του ισχυρισμού της ότι ασκούσε τις δραστηριότητές της υπό καθεστώς γενικευμένου ανταγωνισμού, στο πλαίσιο του οποίου διαμόρφωνε και προσάρμοζε τις τιμές της σε συνάρτηση προς αυτές των ανταγωνιστών της. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι εν προκειμένω πληρούνταν οι προϋποθέσεις προκειμένου να θεωρηθεί καταχρηστική, από απόψεως ανταγωνισμού, η πρακτική των διαφοροποιημένων τιμών.
- 72 Τέλος, ως προς το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο νόμος περί των τιμών δεν επηρέασε την τιμολογιακή πολιτική της, αρκεί η διαπίστωση ότι το Συμβούλιο δεν στηρίχθηκε στην ενδεχόμενη εφαρμογή του νόμου αυτού, αλλά στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς ότι διαμόρφωνε τις τιμές της σε συνάρτηση προς τις συνθήκες της αγοράς.
- 73 Συνεπώς, η Επιτροπή και, εν συνεχεία, το Συμβούλιο δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση του αν η προσφεύγουσα απέδειξε επαρκώς κατά τη διάρκεια της έρευνας ότι εφάρμοζε διαφορετικές τιμές για το ίδιο προϊόν έναντι των διαφόρων πελατών της.

β) Επί των πωλήσεων επί ζημία

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 74 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι πωλούσε συστηματικά επί ζημία στην κινεζική αγορά είναι πρόωρο και δεν ασκεί επιρροή. Συγκεκριμένα, αφενός, η Επιτροπή έκρινε επί του ζητήματος αυτού χωρίς να έχει λάβει προηγουμένως όλα τα αναγκαία προς τούτο στοιχεία. Αφετέρου, από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου προκύπτει ότι η πρακτική αυτή είναι συνήθης για ορισμένους επιχειρηματίες που ασκούν τις δραστηριότητές τους υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Η προσφεύγουσα παραπέμπει συναφώς στις αιτιολογικές σκέψεις 30 και 38 του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 75 Όσον αφορά τα συνολικά κέρδη και ζημίες, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις διαπιστώσεις των κοινοτικών οργάνων σύμφωνα με τις οποίες υπέστη σημαντικές και συστηματικές ζημίες στην κινεζική αγορά και πραγματοποίησε υψηλά κέρδη με τις εξαγωγές της στις αγορές του εξωτερικού. Επισημαίνει ότι πωλεί στην κινεζική αγορά σημαντική ποσότητα άλλων προϊόντων πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν υπάρχουν αξιόπιστες ενδείξεις ως προς την κερδοφορία των πωλήσεων ηλεκτρονικών ζυγών στην κινεζική αγορά, δεδομένου ότι τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως ως προς τις πωλήσεις στην κινεζική αγορά αφορούν το σύνολο των προϊόντων της. Επιπλέον, ο ισολογισμός δεν εμφανίζει χωριστά τις ζημίες και τα κέρδη για τις εξαγωγικές πωλήσεις και για τις πωλήσεις στην κινεζική αγορά. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός ότι από τον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως προκύπτουν με σαφήνεια υψηλά κέρδη για τις εξαγωγές και σημαντικές ζημίες για τις πωλήσεις στην κινεζική αγορά.
- 76 Κατά την προσφεύγουσα, τα κοινοτικά όργανα ουδέποτε κοινοποίησαν τους υπολογισμούς στους οποίους στηρίζονται οι ως άνω ισχυρισμοί. Ακολουθώντας

τους υπολογισμούς στους οποίους εικάζει ότι προέβησαν τα κοινοτικά όργανα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ως προς τις πωλήσεις στην κινεζική αγορά, προκύπτει κέρδος 1,96 % για το έτος 1997 και ζημία, αμελητέα κατά την άποψή της, 0,73 % για το έτος 1998. Σύμφωνα με τον ίδιο υπολογισμό, τα κέρδη από τις εξαγωγές ανέρχονταν σε 8,68 % για το 1997 και σε 10,50 % για το 1998. Συνεπώς, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμώντας ότι τα στοιχεία αυτά συνιστούν σαφείς ενδείξεις περί σημαντικών ζημιών επί σειρά ετών από τις πωλήσεις της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά.

77 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον ισχυρισμό του Συμβουλίου ότι υπέστη «τεράστιες ζημιές» από τις πωλήσεις του μοντέλου DS-685B στην κινεζική αγορά κατά τη χρονική περίοδο έρευνας και υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο δεν δημοσιοποίησε τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η διαπίστωση αυτή. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι από την αλληλογραφία της με την Επιτροπή προκύπτει αντιθέτως ότι τα μεγαλύτερα κέρδη της προήλθαν από πωλήσεις στην κινεζική αγορά, ιδίως των μοντέλων SM-80 και SM-90.

78 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ζητεί από το Συμβούλιο να προσκομίσει τα στοιχεία που το οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα πωλούσε σχεδόν όλα τα μοντέλα της επί ζημία και σε ενιαίες τιμές στην κινεζική αγορά. Για την περίπτωση που το Συμβούλιο παρουσιάσει νέα στοιχεία, η προσφεύγουσα προβάλλει νέο νομικό ισχυρισμό, σύμφωνα με τον οποίο τα στοιχεία αυτά δεν γνωστοποιήθηκαν κατά την έννοια του βασικού κανονισμού, με συνέπεια να συντρέχει παράβαση του άρθρου 20, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού.

79 Κατά το Συμβούλιο, από την απάντηση της προσφεύγουσας στο ερωτηματολόγιο έρευνας της Επιτροπής, καθώς και από τα συγκεντρωθέντα κατά την επιτόπια έρευνα έγγραφα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα πραγματοποίησε υψηλά κέρδη από τις εξαγωγές της, ενώ υφίστατο σημαντικές ζημιές στην κινεζική αγορά.

80 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι υπολογισμοί της προσφεύγουσας δεν είναι ορθοί, δεδομένου ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι επιδοτήσεις που έλαβε η προσφεύγουσα, καθώς και, για το έτος 1998, τα έσοδα από άλλες πράξεις. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του Συμβουλίου, οι πωλήσεις της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά παρουσιάζουν στην πραγματικότητα κέρδος, αμελητέο κατά την άποψή του, 0,24 % για το έτος 1997 και σημαντική ζημία 2,59 % για το έτος 1998, ενώ τα κέρδη από τις εξαγωγές ανέρχονται σε 6,96 % το 1997 και 8,67 % το 1998. Συναφώς, το Συμβούλιο κατήρτισε τον ακόλουθο πίνακα προσθέτοντας στον πίνακα της προσφεύγουσας περί κερδών και ζημιών τις επιδοτήσεις που αυτή έλαβε, τα ποσά των οποίων παρατίθενται με έντονα τονισμένους χαρακτήρες (ο πίνακας αυτός διορθώθηκε από το Πρωτοδικείο χάριν μεγαλύτερης ακριβείας):

	1998			1997		
	Συνολικά στοιχεία της εταιρίας	Εξαγωγές	Εγχώρια αγορά	Συνολικά στοιχεία της εταιρίας	Εξαγωγές	Εγχώρια αγορά
Πωλήσεις	123 463 310,37	76 972 132,82	46 491 177,55	106 828 244,78	64 065 349,63	42 762 895,15
Κόστος πωλήσεων	97 605 947,54	57 656 631,16	39 949 316,38	84 044 953,44	48 673 547,18	35 371 406,26
Λοιπές δαπάνες και εισοδήματα	18 113 541,34	11 230 395,63	6 883 145,71	16 381 137,64	9 828 682,58	6 552 455,06
	+ 2 273 246,55	+ 1 409 412,86	+ 863 833,68	+ 1 844 989,62	+ 1 106 993,77	+ 737 995,84
	+ 150 000,00					
	20 536 787,89	12 639 808,49	7 746 979,39	18 226 127,26	10 935 676,35	7 290 450,90
Κέρδη/ζημιές	7-743-821,49	8-085-106,03	-341-284,54	6-402-153,70	5-563-119,87	839-033,83
	5 320 574,94	6 675 693,17	- 1 205 118,22	4 557 164,08	4 456 126,10	101 037,99
Κέρδη/ζημιές % του κύκλου εργασιών (πωλήσεις)	6,27	10,50	-0,73	5,99	8,68	1,96
	4,31	8,67	- 2,59	4,27	6,96	0,24

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 81 Επιβάλλεται να εξετασθεί, πρώτον, αν υπήρξε προσβολή των δικονομικών δικαιωμάτων της προσφεύγουσας όσον αφορά τα πραγματικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν τα κοινοτικά όργανα ως προς το ζήτημα των πωλήσεων επί ζημιά, δεύτερον, αν τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμησή τους ότι οι πωλήσεις επί ζημιά συνιστούσαν στοιχείο που αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα δεν λειτουργούσε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, τρίτον, αν τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη δεχόμενα, βάσει των στοιχείων αυτών, ότι υφίσταντο πωλήσεις επί ζημιά.
- 82 Όσον αφορά, πρώτον, την αιτίαση της προσφεύγουσας περί προσβολής των δικονομικών της δικαιωμάτων, αρκεί η παραπομπή στη σκέψη 40 της παρούσας αποφάσεως.
- 83 Δεύτερον, πρέπει να τονισθεί ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ορισμένοι επιχειρηματίες που δραστηριοποιούνται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς συμβαίνει κατά καιρούς να πραγματοποιούν πωλήσεις επί ζημιά δεν αναιρεί το γεγονός ότι η πρακτική αυτή μπορεί να θεωρηθεί ως ένδειξη, ιδίως δε όταν συντρέχουν και άλλοι παράγοντες, όπως ενιαίες τιμές ή περιορισμοί στις πωλήσεις, ότι ο επιχειρηματίας δεν απέδειξε ότι πληρούσε την πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού.
- 84 Τρίτον, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι το Συμβούλιο αρνήθηκε να αναγνωρίσει καθεστώς επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς με το αιτιολογικό ότι «τα αποδεικτικά στοιχεία δείχνουν ότι [...] οι τιμές [της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά] ήταν σε επίπεδα που προκαλούσαν ζημιά επί πολλά έτη». Πρέπει επίσης να τονισθεί ότι στην προσφεύγουσα εναπόκειτο να αποδείξει ότι λειτουργούσε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς. Εντούτοις, όταν η Επιτροπή πληροφόρησε την προσφεύγουσα, με επιστολή της 17ης Δεκεμβρίου 1999, ότι, κατά τη γνώμη της, πραγματοποιούσε συστηματικώς ζημίες στην κινεζική

αγορά, η προσφεύγουσα, αντί να προσκομίσει αποδείξεις περί του αντιθέτου, περιορίστηκε να υποστηρίξει με τις από 27 Δεκεμβρίου 1999 και 11 Ιανουαρίου 2000 επιστολές της ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να κρίνει συναφώς χωρίς να διαθέτει στοιχεία που ήταν δυνατό να ζητηθούν μόνο στο πλαίσιο της απαντήσεως στο τμήμα Γ του ερωτηματολογίου έρευνας, το οποίο αφορά ιδίως την αποδοτικότητα της επιχειρήσεως. Εάν η προσφεύγουσα θεωρούσε ότι τα συμπεράσματα της Επιτροπής ήταν ανακριβή, τίποτε δεν την εμπόδιζε να προσκομίσει στην Επιτροπή στοιχεία υπέρ περί των κερδών που ενδεχομένως πραγματοποιούσε στην κινεζική αγορά κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα. Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε τέτοια στοιχεία.

85 Όσον αφορά, περαιτέρω, τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία στηρίχθηκε η εκτίμηση των κοινοτικών οργάνων, επιβάλλεται κατ' αρχάς η διαπίστωση ότι το γεγονός ότι η προσφεύγουσα πωλούσε και άλλα προϊόντα πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών δεν συνεπάγεται, εν προκειμένω, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως επικαλούμενη τα στοιχεία του λογαριασμού αποτελεσμάτων χρήσεως της προσφεύγουσας προκειμένου να υπολογίσει τις ζημιές και τα κέρδη σε σχέση με το επίμαχο προϊόν. Πράγματι, βάσει των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά την έρευνα, ήταν δυνατό να προσδιορισθεί το ποσό της πραγματικής χρηματικής αξίας των πωλήσεων ηλεκτρονικών ζυγών. Συναφώς, πρέπει να τονισθεί ότι από τη μέτρηση των πωλήσεων σε πραγματική χρηματική αξία και όχι σε λογιστικές μονάδες προκύπτει ότι οι πωλήσεις ηλεκτρονικών ζυγών αντιπροσώπευαν περίπου τρία τέταρτα των πωλήσεων της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά. Πράγματι, σύμφωνα με τον λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσεως για το έτος 1998, ο κύκλος εργασιών της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά ήταν περίπου 46,5 εκατομμύρια CNY (ήτοι ο συνολικός κύκλος εργασιών κατόπιν αφαιρέσεως του κύκλου εργασιών των εξαγωγών), ενώ, σύμφωνα με τον πίνακα με τη μέση μηνιαία τιμή πωλήσεως και τις μηνιαίες πωλήσεις ηλεκτρονικών ζυγών στην κινεζική αγορά κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, τον οποίο παρουσίασε η προσφεύγουσα και δεν αμφισβήτησε το Συμβούλιο, το ποσό των πωλήσεων ηλεκτρονικών ζυγών ανήλθε σε 34,1 εκατομμύρια CNY.

86 Εν συνεχεία, πρέπει να εξετασθεί η ορθότητα του υπολογισμού της προσφεύγουσας, σύμφωνα με τον οποίο οι πωλήσεις της στην κινεζική αγορά απέφεραν κέρδος 1,96 % κατά τη χρήση 1997 και ζημία 0,73 % κατά τη χρήση 1998. Συναφώς, το Συμβούλιο ορθώς επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα προσέθεσε στα κέρδη από τις πωλήσεις της κατά τη χρονική περίοδο 1997-1998 επιδοτήσεις ύψους άνω των τεσσάρων εκατομμυρίων CNY.

- 87 Το γεγονός αυτό θέτει υπό αμφισβήτηση την εγκυρότητα των υπολογισμών της προσφεύγουσας. Πράγματι, μολονότι είναι αληθές ότι επιδοτήσεις χορηγούνται και σε καθεστώα οικονομίας της αγοράς, εντούτοις πρόκειται σε κάθε περίπτωση για στοιχείο ξένο προς την αγορά και για παρέμβαση δημόσιας εξουσίας που μπορεί να προσανατολίσει τη συμπεριφορά των επιχειρήσεων σε κατεύθυνση διαφορετική από εκείνη προς την οποία την οδηγούν οι δυνάμεις της αγοράς. Επιβάλλεται να τονισθεί ότι ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το ποσό των επίμαχων επιδοτήσεων είναι μικρό σε σχέση με τον συνολικό κύκλο εργασιών της προσφεύγουσας κατά τα δύο αυτά έτη, εντούτοις το ποσό αυτό αποκτά σημασία αν συγκριθεί με τα ιδιαίτερος χαμηλά και περιστασιακά κέρδη της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά.
- 88 Συγκεκριμένα, αν από τα κέρδη της προσφεύγουσας αφαιρεθούν οι επιδοτήσεις που έλαβε, όπως προτείνει το Συμβούλιο (βλ. σκέψη 80 της παρούσας αποφάσεως), διαπιστώνεται πράγματι ότι οι ζημίες της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά ανέρχονταν σε 2,59 % το 1998, ενώ το 1997 η κατάστασή της ήταν σχεδόν ισορροπημένη με κέρδη της τάξεως του 0,24 %. Ομοίως, από τον υπολογισμό αυτό προκύπτει ότι οι ζημίες της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά κατά τα επίμαχα δύο έτη υπερέβησαν το 1,1 εκατομμύριο CNY, ενώ τα κέρδη της από τις εξαγωγές υπερέβησαν τα 11,1 εκατομμύρια CNY.
- 89 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται, βεβαίως, η διαπίστωση ότι η ορολογία που χρησιμοποιείται στις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού βαίνει πέραν των όσων προκύπτουν από τα στοιχεία στα οποία στηρίχθηκαν τα κοινοτικά όργανα. Εντούτοις, τα κοινοτικά όργανα ήταν σε θέση, βάσει των στοιχείων αυτών, να αποφανθούν, χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ότι οι πωλήσεις της προσφεύγουσας στην Κίνα πραγματοποιούνταν συνολικώς επί ζημιά κατά τη χρονική περίοδο για την οποία υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία.
- 90 Τούτο συνιστά ένδειξη η οποία, συνδυαζόμενη με τα λοιπά στοιχεία της υποθέσεως, είναι δυνατό να δικαιολογήσει το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι λειτουργούσε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

- 91 Δεδομένης της ενδείξεως αυτής, στην προσφεύγουσα εναπόκειται είτε να προσκομίσει κατά τη διοικητική διαδικασία στοιχεία προς αντίκρουση της σχετικής διαπιστώσεως των κοινοτικών οργάνων είτε να προσκομίσει συγκεκριμένα στοιχεία προς απόδειξη του ότι, παρά τη συνολική έλλειψη κερδοφορίας, οι πωλήσεις της στην Κίνα ήταν σύμφωνες προς τη συμπεριφορά επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.
- 92 Συναφώς, η προσφεύγουσα περιορίζεται να ισχυρισθεί ότι το μεγαλύτερο μέρος των κερδών στην κινεζική αγορά προήλθε από τις πωλήσεις των μοντέλων ηλεκτρονικών ζυγών SM-80 και SM-90. Εντούτοις, το γεγονός ότι τα κέρδη προήλθαν από την πώληση των εν λόγω μοντέλων, ενώ έχει προηγηθεί η διαπίστωση ότι προσφεύγουσα πωλούσε το σύνολο των υπολοίπων ηλεκτρονικών ζυγών επί ζημία στην κινεζική αγορά, οδηγεί κατά λογική ακολουθία στο συμπέρασμα ότι σημειώνονταν μεγαλύτερες ζημίες για τα λοιπά μοντέλα, ιδίως για τα μοντέλα με τις μεγαλύτερες πωλήσεις, όπως το μοντέλο DS-685B της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας, γεγονός που αναιρεί τον υπολογισμό της προσφεύγουσας, ιδίως όσον αφορά το έτος 1998. Τα ίδια αυτά μοντέλα της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας είναι εκείνα που η προσφεύγουσα εξήγαγε προς την Κοινότητα.
- 93 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμώντας ότι πωλούσε επί ζημία τα προϊόντα της στην Κίνα.

γ) Επί της σχέσεως μεταξύ των πωλήσεων στην κινεζική αγορά και των εξαγωγών

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 94 Η προσφεύγουσα απορρίπτει την κρίση που εκφράζεται με τον προσβαλλόμενο κανονισμό ότι δεν ήταν απολύτως ελεύθερη να αποφασίζει την αναλογία μεταξύ των πωλήσεών της στην κινεζική αγορά και των εξαγωγικών της πωλήσεων.

95 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τον ισχυρισμό ότι, με συμφωνία μεταξύ αυτής και της τοπικής αρχής για τις επενδύσεις, της επιβλήθηκε ορισμένο ποσοστό εξαγωγών, κατ' εφαρμογή των καταστατικών της διατάξεων και του άρθρου 15 των λεπτομερών διατάξεων για την εφαρμογή του κινεζικού νόμου περί των εταιριών των οποίων το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς επενδυτές (στο εξής: λεπτομερείς διατάξεις). Κατά την προσφεύγουσα, το ότι τέτοιο ποσοστό δεν υφίσταται αποδεικνύεται, αφενός, από το προσκομισθέν πιστοποιητικό της οικονομικής επιτροπής εξωτερικών υποθέσεων του Jinshan (Κίνα), της 22ας Δεκεμβρίου 1999 (στο εξής: πιστοποιητικό του Jinshan), και, αφετέρου, από το γεγονός ότι πραγματοποιούσε το μεγαλύτερο μέρος των πωλήσεών της στην κινεζική αγορά. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι από το πιστοποιητικό του Jinshan προκύπτει ρητώς ότι ουδέν ποσοστό επιβλήθηκε από τις κινεζικές αρχές ως προς τις εξαγωγικές πωλήσεις της προσφεύγουσας. Το αποδεικτικό αυτό στοιχείο είναι, κατά την προσφεύγουσα, το μόνο λυσιτελές προς απόδειξη του ότι ουδέν ποσοστό της επιβλήθηκε από την Κινεζική Κυβέρνηση.

96 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου που αφορούν την πολιτική της Κινεζικής Κυβερνήσεως στον οικείο τομέα. Κατά την προσφεύγουσα, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η ύπαρξη κινεζικών δημοσίων επιχειρήσεων κατασκευής ηλεκτρονικών ζυγών, οι οποίες άρχισαν να πωλούν τα εν λόγω προϊόντα στην κινεζική αγορά από τη δεκαετία του '80.

97 Το Συμβούλιο υποστηρίζει, αφενός, ότι μεταξύ 1996 και χρονικής περιόδου έρευνας τα κοινοτικά όργανα διαπίστωσαν την ύπαρξη σταθερής αναλογίας μεταξύ των εξαγωγικών πωλήσεων της Shanghai Teraoka και των πωλήσεών της στην κινεζική αγορά και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα δεν εξήγησε γιατί διατήρησε παρά τις ζημίες στην κινεζική αγορά ένα τέτοιο ποσοστό, εφόσον, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, δεν της είχε επιβληθεί καμία αναλογία ως προς τις εξαγωγικές πωλήσεις.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

98 Το πιστοποιητικό του Jinshan έχει ως εξής:

«Η οικονομική επιτροπή εξωτερικών υποθέσεων του Jinshan είναι η αρμόδια επιτροπή για την έγκριση της συστάσεως στην Κίνα της επιχειρήσεως Shanghai

Teraoka Electronic Co. Ltd, η οποία ανήκει εξ ολοκλήρου στην επιχείρηση Teraoka Seiko Co. Ltd, Japon. Κατόπιν των άψογων προκαταρκτικών διαπραγματεύσεων μεταξύ του Kazuharu Teraoka, προέδρου του διοικητικού συμβουλίου, και της επιτροπής, αποφασίσθηκε να μην επιβληθεί ποσοστό εξαγωγικών πωλήσεων στην εν λόγω εταιρία. Περαιτέρω, δεν υπογράφηκε συμφωνία, δεδομένου ότι η Shanghai Teraoka Electronic Co. Ltd είναι εταιρία της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς επενδυτές.»

99 Προκειμένου να κριθεί αν το έγγραφο αυτό αποδεικνύει ότι η προσφεύγουσα ήταν ελεύθερη να λαμβάνει αποφάσεις, με γνώμονα τις συνθήκες της αγοράς, ως προς τον όγκο των εγχώριων και των εξαγωγικών της πωλήσεων, επιβάλλεται να υπομνησθεί, κατ' αρχάς, η κινεζική νομοθεσία περί της συστάσεως επιχειρήσεως όπως της προσφεύγουσας.

100 Το άρθρο 15 των λεπτομερών διατάξεων ορίζει ότι στην αίτηση για τη σύσταση επιχειρήσεως της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς επενδυτές πρέπει να προσδιορίζεται, μεταξύ άλλων, το ποσοστό πωλήσεων στην κινεζική και στη διεθνή αγορά. Δυνάμει του άρθρου 45 των ίδιων διατάξεων, «[Ο]ταν μια επιχείρηση της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς επενδυτές πωλεί προϊόντα στην κινεζική αγορά, οφείλει να συμμορφώνεται προς το εγκριθέν ποσοστό πωλήσεων» και «στην περίπτωση που μια επιχείρηση της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς επενδυτές προτίθεται να πωλήσει στην κινεζική αγορά ποσότητες υπερβαίνουσες το εγκριθέν ποσοστό πωλήσεων, απαιτείται η σύμφωνη γνώμη της αρμόδιας για τον έλεγχο και την έγκριση αρχής».

101 Ως προς την ύπαρξη «συμφωνίας» δυνάμει του άρθρου 15 των λεπτομερών διατάξεων, πρέπει να επισημανθεί ότι πρόκειται κατ' ουσίαν για την «αίτηση για τη σύσταση επιχειρήσεως της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς επενδυτές», στην οποία πρέπει να προσδιορίζεται, μεταξύ άλλων, η αναλογία εγχώριων και εξαγωγικών πωλήσεων. Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπί-

στώση ότι, παρά το αίτημα της Επιτροπής για την προσκόμισή του, το έγγραφο αυτό δεν περιλαμβάνεται στα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία η προσφεύγουσα κοινοποίησε στην Επιτροπή κατά τη διάρκεια της έρευνας.

102 Αντιθέτως, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση, η προσφεύγουσα προσκόμισε ενώπιον του Πρωτοδικείου έγγραφα σχετικά με τη διαδικασία συστάσεώς της. Από τα τρία αυτά έγγραφα, ήτοι, πρώτον, από τη μελέτη σκοπιμότητας του υποστηριζόμενου από έναν και μόνον επενδυτή σχεδίου κατασκευής και λειτουργίας συλλεκτών υψηλής ακρίβειας και των εφαρμογών τους, η οποία υποβλήθηκε από την προσφεύγουσα στις 8 Αυγούστου 1992, δεύτερον, από την επίσημη απάντηση της κομητείας του Jinshan στις 3 Σεπτεμβρίου 1992 και, τρίτον, από την αίτηση για την έγκριση του σχεδίου εγκαταστάσεως επιχειρήσεως της οποίας το κεφάλαιο ανήκει σε αλλοδαπούς επενδυτές, η οποία υποβλήθηκε ενώπιον της επιτροπής εξωτερικού εμπορίου και οικονομικής συνεργασίας της κομητείας του Jinshan στις 4 Σεπτεμβρίου 1992, προκύπτει ότι ποσοστό 50 % των προϊόντων έπρεπε να πωλείται στο εξωτερικό. Τα λοιπά έγγραφα, ήτοι, πρώτον, ο φάκελος υποψηφιότητας προσφάτως συσταθείσας ή αναπτυχθείσας επιχειρήσεως, ο οποίος κατατέθηκε ενώπιον της επιτροπής αναπτύξεως και προγραμματισμού της κομητείας του Jinshan στις 31 Αυγούστου 1992, δεύτερον, η έκθεση για τη μελέτη σκοπιμότητας και τις καταστατικές διατάξεις επιχειρήσεως της οποίας το κεφάλαιο ανήκει σε αλλοδαπούς επενδυτές, η οποία καταρτίσθηκε από την επιτροπή εξωτερικού εμπορίου και οικονομικής συνεργασίας της κομητείας του Jinshan στις 17 Σεπτεμβρίου 1992, και τρίτον, η από 17 Σεπτεμβρίου 1992 επίσημη απάντηση της κομητείας του Jinshan ως προς τη μελέτη σκοπιμότητας και τις καταστατικές διατάξεις επιχειρήσεως της οποίας το κεφάλαιο ανήκει σε αλλοδαπούς επενδυτές, κάνουν λόγο μόνο για «τμήμα» της παραγωγής που πρέπει να εξάγεται. Τα έγγραφα αυτά επιβεβαιώνουν, αφενός, ότι η προσφεύγουσα όφειλε, κατά την υποβολή της αιτήσεώς της για τη σύσταση επιχειρήσεως της οποίας το κεφάλαιο ανήκει εξ ολοκλήρου σε αλλοδαπούς επενδυτές, να προσδιορίσει το ποσοστό πωλήσεων που θα αντιπροσώπευαν οι εξαγωγικές της πωλήσεις και, αφετέρου, ότι το ποσοστό αυτό εγκρίθηκε από τις αρχές της κομητείας του Jinshan με την από 3 Σεπτεμβρίου 1992 επίσημη απάντηση στην αίτηση για τη σύσταση της επιχειρήσεως της προσφεύγουσας. Από τα έγγραφα αυτά προκύπτει ότι κατά τον χρόνο συστάσεως της επιχειρήσεως της προσφεύγουσας δεν υπήρχε πρόθεση παροχής σ' αυτήν πλήρους ελευθερίας ως προς την κατανομή των πωλήσεών της. Υπό τις συνθήκες αυτές, το πιστοποιητικό αυτό δεν αρκεί προς απόδειξη του ότι η προσφεύγουσα ήταν ελεύθερη να αποφασίζει, άνευ επεμβάσεων των κινεζικών αρχών, ως προς την αναλογία των εγχώριων και των εξαγωγικών πωλήσεών της.

- 103 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν η προσφεύγουσα προσκόμισε κατά τη διοικητική διαδικασία περαιτέρω στοιχεία βάσει των οποίων μπορεί να διαπιστωθεί ότι ουδεμία αναλογία της επιβλήθηκε ως προς την κατανομή των πωλήσεων της στην κινεζική αγορά και στο εξωτερικό και ότι οι οικονομικής φύσεως αποφάσεις της λαμβάνονταν με γνώμονα τους δείκτες προσφοράς και ζήτησης της αγοράς.
- 104 Συναφώς, επιβάλλεται η παράθεση ενός πίνακα που καταρτίστηκε από την προσφεύγουσα και δεν αμφισβητήθηκε από το Συμβούλιο, ο οποίος περιλαμβάνει τα στοιχεία που η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο έρευνας περί του καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.

	1995	1996	1997	1998	ΠΕ *
Πωλήσεις στην Κίνα	9 020	26 122	23 241	26 183	25 695
Πωλήσεις στην Κοινότητα	2 070	9 045	4 407	7 597	5 552
Σύνολο πωλήσεων παγκοσμίως	12 452	43 859	40 882	44 740	42 687
Ποσοστό πωλήσεων στην Κίνα επί του συνόλου των πωλήσεων	72,44	59,56	56,85	58,52	60,19

* Περίοδος έρευνας.

- 105 Από τον προπαρατεθέντα πίνακα προκύπτει ότι μεταξύ 1996 και τέλους της χρονικής περιόδου έρευνας οι πωλήσεις στην κινεζική αγορά ανέρχονταν πάντοτε σε ποσοστό περίπου 57 έως 60 % του συνόλου των πωλήσεων, ήτοι παρουσίαζαν μικρή μόνο διακύμανση. Λαμβανομένου υπόψη του σταθερού αυτού ποσοστού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι υφίστατο ορισμένη αναλογία μεταξύ των εγχώριων και των εξαγωγικών πωλήσεων της προσφεύγουσας και ότι η αναλογία αυτή ήταν σχεδόν σταθερή. Όσον αφορά το γεγονός ότι το ποσοστό πωλήσεων στην κινεζική

αγορά ανήλθε το 1995 σε 72 %, πρέπει να τονισθεί ότι η ίδια η προσφεύγουσα επισήμανε, κατά τη διάρκεια της επιτόπιας έρευνας, ότι άρχισε να κατασκευάζει ηλεκτρονικούς ζυγούς το 1995 και ανέπτυξε δυνατότητα ολοκληρωμένης παραγωγής μόλις το 1996. Συνεπώς, η διαπιστωθείσα για το 1995 αναλογία πωλήσεων, η οποία διαφέρει από αυτή των επομένων ετών, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αντιπροσωπευτική λόγω των ειδικών περιστάσεων του έτους αυτού, δεδομένου ότι οι συνολικές πωλήσεις του 1995 ανέρχονταν μόλις στο ένα τρίτο των συνολικών πωλήσεων των επομένων ετών. Επομένως, ορθώς ελήφθησαν υπόψη μόνον τα επόμενα έτη και διαπιστώθηκε η ύπαρξη σταθερής αναλογίας πωλήσεων.

106 Το γεγονός και μόνον ότι η εν λόγω αναλογία δεν ήταν της τάξεως του 50 %, όπως προβλεπόταν με τις διατάξεις και τους όρους συστάσεως της προσφεύγουσας, αλλά της τάξεως του 60 % περίπου, δεν αποδεικνύει ότι η κατανομή αυτή των πωλήσεων ήταν αποτέλεσμα αυτόνομων αποφάσεων της προσφεύγουσας που ελήφθησαν με βάση τα δεδομένα της αγοράς και άνευ επεμβάσεων των κινεζικών αρχών. Πράγματι, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι οι λεπτομερείς διατάξεις προέβλεπαν τη δυνατότητα αυξήσεως του ποσοστού των εγχώριων πωλήσεων μιας επιχειρήσεως κατόπιν εγκρίσεως από την αρμόδια αρχή.

107 Περαιτέρω, πρέπει να τονισθεί ότι στην προκειμένη περίπτωση, η οποία χαρακτηρίζεται από πωλήσεις επί ζημιά ή, εν πάση περιπτώσει, από ελάχιστα κερδοφόρες πωλήσεις της προσφεύγουσας στην κινεζική αγορά, καθώς και από επιδοτήσεις τις οποίες αυτή έλαβε, το συμπέρασμα ότι η σταθερή αναλογία πωλήσεων δεν ήταν απόρροια των δυνάμεων της αγοράς είναι το πιο εύλογο και αναπόκειται στην προσφεύγουσα να αποδείξει το αντίθετο.

108 Η προσφεύγουσα, απαντώντας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σε ερώτηση του Πρωτοδικείου γιατί η Shanghai Teraoka πωλούσε σταθερά το 60 % των προϊόντων της στην κινεζική αγορά παρά το ότι οι πωλήσεις αυτές πραγματοποιούνταν επί ζημιά, εξήγησε ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο δραστηριοποιούνταν εταιρία ανήκουσα στον ίδιο όμιλο, η οποία παρήγε μεγάλο μέρος των προοριζόμενων για την ευρωπαϊκή αγορά προϊόντων, και ότι, εξ αυτού του λόγου, δεν υπήρχε λόγος να

εξάγει η ίδια από την Κίνα στην αγορά αυτή. Εντούτοις, το επιχείρημα αυτό δεν εξηγεί επαρκώς γιατί η προσφεύγουσα πωλούσε επί ζημία στην κινεζική αγορά. Πράγματι, όπως ισχυρίζεται το Συμβούλιο, υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, η προσφεύγουσα θα επιχειρούσε είτε να αυξήσει τις τιμές της στην κινεζική αγορά είτε να παύσει τις πωλήσεις στην εν λόγω αγορά, προκειμένου να επικεντρωθεί στις εξαγωγικές της δραστηριότητες.

- 109 Υπό τις συνθήκες αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς ότι ήταν ελεύθερη να αποφασίζει αν και μέχρι ποιου βαθμού μπορούσε να πωλεί την παραγωγή της στην εγχώρια αγορά.

δ) Συμπέρασμα ως προς την πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού

- 110 Πρέπει να τονισθεί, πρώτον, ότι, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις 59 έως 73, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς ότι εφαρμόζε διαφορετικές τιμές έναντι των διαφόρων πελατών της και ότι οι οικονομικής φύσεως αποφάσεις της λαμβάνονταν με γνώμονα τους δείκτες προσφοράς και ζήτησης της αγοράς.
- 111 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις 81 έως 93, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι δεν πωλούσε τα προϊόντα της στην Κίνα επί ζημία ή ότι η συμπεριφορά της οφειλόταν σε αμιγώς εμπορικούς λόγους.
- 112 Τρίτον, πρέπει να τονισθεί ότι, όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις 98 έως 109, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι διατηρούσε τη σταθερή αναλογία μεταξύ των εγχώριων και των εξαγωγικών πωλήσεών της για αμιγώς εμπορικούς λόγους και

ότι η αναλογία αυτή δεν της επιβλήθηκε από τις διατάξεις της οικείας κινεζικής νομοθεσίας. Ειδικότερα, δεν μπόρεσε βασίμως να εξηγήσει γιατί διατήρησε την αναλογία αυτή παρά τις ζημίες της στην κινεζική αγορά, ενώ οι εξαγωγικές πωλήσεις της ήταν κερδοφόρες.

- 113 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών καταλήγοντας, βάσει των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια της έρευνας, στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι πληρούσε την πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού και, ως εκ τούτου, λειτουργούσε υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς.
- 114 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

B — Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 8, του βασικού κανονισμού και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τον προσδιορισμό της ζημίας

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 115 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική ζημία, παρέβησαν το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 8, του βασικού κανονισμού. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως μπορεί να χωρισθεί σε έξι σκέλη. Το πρώτο αφορά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, το δεύτερο τη συνεκτίμηση, για τον προσδιορισμό της ζημίας, εισαγωγών που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, το τρίτο το συμπέρασμα ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική

ζημία, το τέταρτο πρόδηλη πλάνη των κοινοτικών οργάνων ως προς την αξιολόγηση της σημασίας του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, το πέμπτο παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού λόγω συνεκτιμήσεως στοιχείων προερχόμενων από τη στατιστική υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Eurostat) και το έκτο παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 8, του βασικού κανονισμού ως προς την αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε σχέση με την παραγωγή μιας κατηγορίας μόνον του ομοειδούς προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία.

116 Προ της εξετάσεως των διαφόρων σκελών του δευτέρου λόγου ακυρώσεως επιβάλλεται να εξετασθεί η προβαλλόμενη από την προσφεύγουσα, με το δικόγραφο της απαντήσεως, παράβαση του άρθρου 48 του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.

117 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη τον Κανονισμό Διαδικασίας, προβάλλοντας με το υπόμνημά του απαντήσεως νέα πραγματικά περιστατικά ή ισχυρισμούς που ουδέποτε της κοινοποιήθηκαν κατά τη διοικητική διαδικασία. Πρόκειται ιδίως για τον ισχυρισμό που περιλαμβάνεται στο υπόμνημα απαντήσεως, σύμφωνα με την οποίο «η εξέλιξη της κατανομής των πωλήσεων προκύπτει ειδικότερα από την πρόσφατη αύξηση των πωλήσεων ηλεκτρονικών ζυγών της κατηγορίας υψηλής τεχνολογίας». Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αναφορά στο άρθρο 48 του Κανονισμού Διαδικασίας δεν ασκεί επιρροή, δεδομένου ότι, εν προκειμένω, η προσφεύγουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στο Συμβούλιο ότι συμπλήρωσε την αιτιολογία του προσβαλλόμενου κανονισμού με το υπόμνημα απαντήσεως. Συναφώς, αρκεί να τονισθεί ότι η αιτίαση της προσφεύγουσας στηρίζεται σε πεπλανημένη παραδοχή. Πράγματι, όπως προκύπτει από το ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα την εξέλιξη των πωλήσεων για κάθε κατηγορία χωριστά. Ως εκ τούτου, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.

118 Επί της ουσίας του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, επιβάλλεται ευθύς εξαρχής να υπομνησθεί ότι, όπως επισήμανε το Πρωτοδικείο με την ανωτέρω σκέψη 48, τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρύ περιθώριο κατά την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών ζητημάτων.

- 119 Στην προσφεύγουσα εναπόκειται να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που θα επιτρέψουν στο Πρωτοδικείο να διαπιστώσει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως της ζημίας (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 17ης Δεκεμβρίου 1997, T-121/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2391, σκέψη 106 της 28ης Οκτωβρίου 1999, T-210/95, EFMA κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3291, σκέψη 58, και της 19ης Σεπτεμβρίου 2001, T-58/99, Mukand κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2001, σ. II-2521, σκέψη 41).
- 120 Επιβάλλεται να εξετασθεί κατ' αρχάς το έκτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

2. Έκτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 8, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά την αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε σχέση με την παραγωγή μιας κατηγορίας μόνον του ομοειδούς προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 121 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο, αξιολογώντας τις επιπτώσεις των εισαγωγών σε σχέση με την παραγωγή μιας κατηγορίας μόνον του ομοειδούς προϊόντος, παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 2, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Κατά την προσφεύγουσα, η σαφής διατύπωση της εν λόγω παραγράφου 8 απαγορεύει την αξιολόγηση των εισαγωγών σε σχέση με την παραγωγή κατηγορίας μόνον του ομοειδούς προϊόντος, εν προκειμένω των ηλεκτρονικών ζυγών της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το Συμβούλιο έχει απορρίψει αιτήματα προσδιορισμού της ζημίας που στηρίζονταν σε αξιολόγηση μιας κατηγορίας μόνον του ομοειδούς προϊόντος. Παραπέμπει συναφώς στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3482/92 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 1992, για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ επί των εισαγωγών στην Κοινότητα ορισμένων ηλεκτρολυτικών πυκνωτών αλουμινίου μεγάλου μεγέθους καταγωγής Ιαπωνίας και την οριστική είσπραξη προσωρινού δασμού αντνιτάμπινγκ (ΕΕ L 353, σ. 1), και ιδίως στη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη αυτού.

- 122 Το Συμβούλιο υποπίπτει σε αντιφάσεις, αναγνωρίζοντας μεν ότι οι τρεις κατηγορίες του επίμαχου προϊόντος μπορούν να υποκατασταθούν αμοιβαίως, αποκλείοντας δε τελικώς από την ανάλυσή του περί της ζημίας τις ενδείξεις οικονομικής φύσεως που σχετίζονται με τις κατηγορίες μέσης και υψηλής τεχνολογίας.
- 123 Κατά την προσφεύγουσα, η αύξηση των πωλήσεων μοντέλων της κατηγορίας υψηλής τεχνολογίας κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου έρευνας δεν αποτελεί περίπτωση άγνωστη στα κοινοτικά όργανα, τα οποία, στο πλαίσιο προσφάτως περατωθεισών ερευνών, δεν προέβησαν σε χωριστές αξιολογήσεις για τις διάφορες κατηγορίες του ομοειδούς προϊόντος. Προς στήριξη του ισχυρισμού της, η προσφεύγουσα επικαλείται τον κανονισμό (ΕΚ) 468/2001 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών ζυγών καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 67, σ. 24), ιδίως δε τις αιτιολογικές σκέψεις 37 έως 48 αυτού, καθώς και τις αιτιολογικές σκέψεις 47 έως 58 του κανονισμού (ΕΚ) 469/2001 του Συμβουλίου, της 6ης Μαρτίου 2001, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρονικών ζυγών καταγωγής Σιγκαπούρης (ΕΕ L 67, σ. 37).
- 124 Όσον αφορά την καλούμενη μέθοδο του «μέσου υπολογισμού», η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα την υποχρέωση να αξιολογούν τις επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε σχέση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος, εν προκειμένω των ηλεκτρονικών ζυγών, από την κοινοτική βιομηχανία και τονίζει τον σκοπό της εν λόγω διατάξεως. Η προσφεύγουσα ζητεί να κριθεί ότι αντιβαίνουν προς το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, αφενός, η αξιολόγηση της εξελίξεως των διαφόρων δεικτών της ζημίας που απαριθμούνται στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, η αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών βάσει μιας κατηγορίας μόνον του επίμαχου προϊόντος.
- 125 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η μέθοδος αναλύσεως κατά κατηγορία είναι σύμφωνη προς το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Επισημαίνει ότι η επιλογή της μεθόδου αυτής υπαγορεύθηκε από τη σημαντική αύξηση του όγκου των εισαγωγών ηλεκτρονικών ζυγών της κατηγορίας υψηλής τεχνολογίας. Το γεγονός αυτό δικαιολογεί τη διαφορετική προσέγγιση που ακολούθησαν τα κοινοτικά όργανα στην έρευνα που κατέληξε στην έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού και στις έρευνες που επικαλείται η προσφεύγουσα.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 126 Το Πρωτοδικείο υπενθύμισε με την ανωτέρω σκέψη 66 ότι, κατά τη δέκατη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλόμενου κανονισμού, η αγορά ηλεκτρονικών ζυγών χωρίζεται κατά κοινή αποδοχή σε τρεις κατηγορίες: την κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας, την κατηγορία μέσης τεχνολογίας και την κατηγορία υψηλής τεχνολογίας.
- 127 Επιβάλλεται η διαπίστωση, πρώτον, ότι από το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού δεν προκύπτει ότι η ανάλυση κατά κατηγορία δεν μπορεί να γίνει δεκτή και ότι η μέθοδος του μέσου υπολογισμού είναι υποχρεωτική. Πρέπει να τονισθεί, όπως ορθώς επισημαίνει το Συμβούλιο, ότι, στο πλαίσιο του προσδιορισμού της ζημίας κατά το άρθρο 3 του βασικού κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα δύνανται να προβούν σε ανάλυση κατά κατηγορία προκειμένου να αξιολογήσουν τους διάφορους δείκτες της ζημίας, εφόσον η ανάλυση κατά κατηγορία λαμβάνει δεόντως υπόψη το επίμαχο προϊόν στο σύνολό του, ιδίως δε αν τα αποτελέσματα που προκύπτουν μέσω άλλης μεθόδου αποδεικνύονται για οποιονδήποτε λόγο πλασματικά.
- 128 Κατά την αιτιολογική σκέψη 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού, το επίμαχο προϊόν χωρίζεται σε τρεις κατηγορίες. Η αιτιολογική σκέψη 12 του προσβαλλόμενου κανονισμού διευκρινίζει ότι οι ηλεκτρονικοί ζυγοί που παράγονται στην Κοινότητα μπορούν να συγκριθούν από όλες τις απόψεις με αυτούς που παράγονται στην Κίνα, τη Νότια Κορέα και την Ταϊβάν και εξάγονται στην Κοινότητα και ότι, ως εκ τούτου, τα προϊόντα αυτά είναι ομοειδή.
- 129 Δεδομένου ότι η κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας του επίμαχου προϊόντος αντιπροσώπευε ποσοστό 97 % των εισαγωγών από τις εν λόγω χώρες κατά την περίοδο της έρευνας (βλ. αιτιολογική σκέψη 63 του προσβαλλόμενου κανονισμού), είναι λογικό, αν όχι αναγκαίο, για την ορθή εξέλιξη της έρευνας να αξιολογηθεί χωριστά η κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας του επίμαχου προϊόντος. Επομένως, ουδεμία αντίφαση υφίσταται μεταξύ του ορισμού του επίμαχου προϊόντος και της αξιολογήσεως της ζημίας.

130 Δεύτερον, όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι το Συμβούλιο, αξιολογώντας χωριστά τους ασκούντες επιρροή παράγοντες για την κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας, όπως την τιμή πώλησεως και το μερίδιο της αγοράς, στήριξε την αξιολόγησή του αποκλειστικώς σε μία κατηγορία του ομοειδούς προϊόντος, πρέπει να τονισθεί ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις του προσβαλλόμενου κανονισμού που αφορούν τη ζημία, το Συμβούλιο είχε πάντοτε υπόψη το σύνολο των ηλεκτρονικών ζυγών και όχι μόνον αυτούς της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας (βλ. αιτιολογική σκέψη 81 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Δεδομένου ότι η συνολική εκτίμηση στηρίχθηκε στη σύγκριση με ομοειδές προϊόν που καλύπτει και τις τρεις κατηγορίες ηλεκτρονικών ζυγών και όχι μόνον την κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το Συμβούλιο δεν παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.

131 Κατά συνέπεια, το έκτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. Πρώτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

132 Η προσφεύγουσα προσάπτει στο Συμβούλιο ότι δεν πρόεβη σε ανάλυση όλων των παραγόντων που ασκούν επιρροή για τον προσδιορισμό της ζημίας, ιδίως δε του γεγονότος ότι η κοινοτική βιομηχανία εξακολουθούσε να διέρχεται φάση ανακτίσεως των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις, καθώς και του μεγέθους του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Κατά την προσφεύγουσα, στο Συμβούλιο εναπόκειται, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, να συνεκτιμήσει καθέναν από τους απαριθμούμενους στο εν λόγω άρθρο οικονομικούς παράγοντες και δείκτες που ασκούν επιρροή για τον προσδιορισμό της ζημίας. Συναφώς, η προσφεύγουσα παραπέμπει στις αποφάσεις του οργάνου διακανονισμού των διαφορών του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ)

133 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το γράμμα και η οικονομία, αφενός, του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού και, αφετέρου, του άρθρου 3.4 της συμφωνίας για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ L 336, σ. 103, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1994), που περιλαμβάνεται στο παράρτημα 1Α της συμφωνίας για την ίδρυση του ΠΟΕ (στο εξής: συμφωνία ΠΟΕ), η οποία εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθόσον αφορά τα θέματα που επίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ L 336, σ. 1), σχεδόν ταυτίζονται και ότι το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού επιβάλλει στα κοινοτικά όργανα την αξιολόγηση καθενός από τους δεκαέξι οικονομικούς παράγοντες. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η άποψη αυτή συνάδει προς τα συμπεράσματα της εκθέσεως για τα κλινοσκεπάσματα. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι αν ένας παράγοντας δεν ασκεί ενδεχομένως επιρροή, τούτο πρέπει να προκύπτει, και μάλιστα σαφώς, από την παράθεση των λόγων που οδήγησαν στο συμπέρασμα αυτό. Η προσφεύγουσα τονίζει ότι η απουσία από την εν λόγω αιτιολογία πληροφοριών ως προς την τήρηση από τα κοινοτικά όργανα των επιταγών που σαφώς επιβάλλονται σ' αυτά εμποδίζει την άσκηση από τα κοινοτικά δικαστήρια των ελεγκτικών αρμοδιοτήτων τους.

134 Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η αιτιολογική σκέψη 77 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν κάνει λόγο για αξιολόγηση από το Συμβούλιο όλων των παραγόντων που προβλέπονται στον βασικό κανονισμό. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν αξιολόγησαν ούτε «το γεγονός ότι η [...] βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις» ούτε «το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ». Ως προς το πρώτο σημείο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αιτιολογική σκέψη 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού, την οποία επικαλέσθηκε αμυνόμενο το Συμβούλιο, αφορά το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και δεν αποδεικνύει ότι τα κοινοτικά όργανα τήρησαν την υποχρέωση που υπέχουν από το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Εξάλλου, η αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών, για την οποία γίνεται μνεία με τις αιτιολογικές σκέψεις 88 και 94 του προσβαλλόμενου κανονισμού και η οποία αφορά τμήμα μόνον του επίμαχου προϊόντος, συνιστά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Ως εκ τούτου, τα στοιχεία αυτά δεν συνιστούν αποδείξεις. Ως προς το δεύτερο σημείο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι δεν συντρέχει παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού, τα εν λόγω στοιχεία δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι συνιστούν αξιολόγηση των συναφών

οικονομικών παραγόντων, δεδομένου ότι η απλή αναφορά σε μέτρα αντιντάμπινγκ δεν συνεπάγεται ότι τα κοινοτικά όργανα προέβησαν στη σχετική ανάλυση και ότι, ειδικότερα, αξιολόγησαν το γεγονός ότι η βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανακτήσεως των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ. Ως προς το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η δήλωση που περιλαμβάνεται στην αιτιολογική σκέψη 90 του προσβαλλόμενου κανονισμού δεν μπορεί να θεωρηθεί ως αξιολόγηση, διότι αναφέρεται στον όγκο και τις τιμές των οικείων εισαγωγών, στοιχεία που συνιστούν, αυτά καθαυτά, ξεχωριστούς δείκτες τους οποίους τα κοινοτικά όργανα υποχρεούνται να εξετάζουν.

135 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η έκθεση για τα κλινοσκεπάσματα, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί απευθείας στην κοινοτική έννομη τάξη. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα ερμηνεύει κατά τρόπο εσφαλμένο την έκθεση αυτή, η οποία είναι απολύτως συμβατή με τη μέθοδο που εφάρμοσαν τα κοινοτικά όργανα για τον προσδιορισμό της ζημίας. Κατά το Συμβούλιο, η παρούσα αιτίαση αφορά ανεπαρκή αιτιολογία κατά την έννοια του άρθρου 253 ΕΚ. Το Συμβούλιο επικαλείται την απόφαση του Πρωτοδικείου της 15ης Δεκεμβρίου 1999, T-33/98 και T-34/98, *Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου* (Συλλογή 1999, σ. II-3837· ακυρωθείσα, κατόπιν αναιρέσεως, με την απόφαση του Δικαστηρίου της 9ης Ιανουαρίου 2003, C-76/00 P, *Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου*, Συλλογή 2003, σ. I-79), προς στήριξη του ισχυρισμού του ότι η μόνη υποχρέωση που υπέχουν τα κοινοτικά όργανα είναι να προβαίνουν, με τον κανονισμό με τον οποίο επιβάλλονται οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ, στην ανάλυση των παραγόντων που ασκούν επιρροή στην προκειμένη περίπτωση.

136 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα ενήργησαν σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Κατά το Συμβούλιο, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν περιλαμβάνει ανάλυση όλων των παραγόντων είναι αβάσιμος και, ως εκ τούτου, δεν ασκεί επιρροή.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

137 Επιβάλλεται να τονισθεί, κατ' αρχάς, ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται στον ισχυρισμό ότι τα κοινοτικά όργανα δεν εφάρμοσαν το άρθρο 3, παράγραφος 5, του

βασικού κανονισμού υπό το πρίσμα του άρθρου 3.4 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 και, ως εκ τούτου, παραβίασαν την καθιερωθείσα από το Δικαστήριο αρχή της σύμφωνης ερμηνείας.

138 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις του κοινοτικού δικαίου πρέπει να ερμηνεύονται, στο μέτρο του δυνατού, υπό το πρίσμα του διεθνούς δικαίου, ιδίως όταν οι διατάξεις αυτές αποβλέπουν ακριβώς στο να θέσουν σε εφαρμογή διεθνή συμφωνία συναφθείσα από την Κοινότητα (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1998, C-341/95, Bettati, Συλλογή 1998, σ. I-4355, σκέψη 20, και απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 135, σκέψη 57), όπως συμβαίνει στην περίπτωση του βασικού κανονισμού, ο οποίος εκδόθηκε για την εκπλήρωση των διεθνών υποχρεώσεων που απορρέουν από τον κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994 (απόφαση της 9ης Ιανουαρίου 2003, Petrotub και Republica κατά Συμβουλίου, προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 135, σκέψη 56).

139 Εν προκειμένω, το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού έχει κατά βάση το ίδιο περιεχόμενο με το άρθρο 3.4 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994. Προβλέπει ότι η εξέταση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία περιλαμβάνει αξιολόγηση όλων των συναφών οικονομικών παραγόντων και των δεικτών που έχουν σημασία για την κατάσταση της βιομηχανίας αυτής. Το εν λόγω άρθρο απαριθμεί διάφορους παράγοντες που μπορούν να λαμβάνονται υπόψη και διευκρινίζει ότι η απαρίθμηση αυτή δεν είναι εξαντλητική και ότι κανένας από τους παράγοντες αυτούς, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού εξεταζόμενοι, δεν έχει κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία. Το περιεχόμενο της διατάξεως αυτής είναι σχεδόν πανομοιότυπο με εκείνο του άρθρου 3.4 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994, πλην της αναφοράς στο «γεγονός ότι η [...] βιομηχανία εξακολουθεί να διέρχεται φάση ανάκτησης των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις», που δεν περιλαμβάνεται στο άρθρο 3.4 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994.

140 Συνεπώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, αυτό καθαυτό, είναι σύμφωνο προς τη συμφωνία αντιντάμπινγκ του 1994. Εντούτοις, κατά την προσφεύγουσα, τα κοινοτικά όργανα, παραλείποντας να λάβουν υπόψη δύο εκ των διαλαμβανόμενων στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού παραγόντων, ήτοι το ότι η οικεία κοινοτική βιομηχανία

εξακολουθούσε να διέρχεται φάση ανακτίσεως των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ, καθώς και το μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, παραβίασαν την υποχρέωσή τους αξιολογήσεως όλων των συναφών παραγόντων, η οποία απορρέει από την ερμηνεία που δίδει η έκθεση για τα κλινოსκεπάσματα στο άρθρο 3.4 του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1994.

141 Επομένως, πρέπει να εξετασθεί αν τα κοινοτικά όργανα αξιολόγησαν τους δύο αυτούς παράγοντες.

142 Με την αιτιολογική σκέψη 77 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο επισημαίνει:

«Σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η εξέταση των επιπτώσεων που είχαν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής, συμπεριέλαβε την εκτίμηση όλων των σχετικών οικονομικών παραγόντων και δεικτών που επηρεάζουν την κατάσταση της βιομηχανίας αυτής. Ωστόσο, ορισμένοι παράγοντες δεν εξετάζονται λεπτομερώς κατωτέρω επειδή διαπιστώθηκε ότι δεν αφορούσαν την κατάσταση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής κατά την περίοδο της έρευνας. Τελικά πρέπει να αναφερθεί ότι κανένας από αυτούς τους παράγοντες δεν δίνει αναγκαστικά οριστική κατεύθυνση.»

143 Όσον αφορά τον παράγοντα που αφορά το γεγονός ότι η κοινοτική βιομηχανία εξακολουθούσε να διέρχεται φάση ανακτίσεως των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ ή επιδοτήσεις, πρέπει να επισημανθεί ότι στο τμήμα με τίτλο «Δ. Ζημία» του προσβαλλόμενου κανονισμού γίνεται ρητή αναφορά στα ισχύοντα μέτρα αντιντάμπινγκ. Κατ' αρχάς, η αιτιολογική σκέψη 59 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορίζει:

«Η διάθρωση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής έχει αλλάξει σημαντικά κατά την περίοδο της ανάλυσης. Από τον Οκτώβριο 1993 (δηλαδή όταν είχαν επιβληθεί

οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές [ηλεκτρονικών ζυγών] καταγωγής Σιγκαπούρης και Κορέας), [η βιομηχανία προέβη στην] εφαρμογή ενός προγράμματος αναδιάρθρωσης και συγχωνεύσεων [...]».

144 Με την αιτιολογική σκέψη 88 του προσβαλλόμενου κανονισμού διαπιστώνεται ότι «[...] [ο]ι απώλειες [στην κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας] μείωσαν τη γενική αποδοτικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής και τον εμπόδισαν από το να επωφεληθεί πλήρως από [τις θετικές συνέπειες της εισαγωγής] του ευρώ και από την θέσπιση μέτρων αντιντάμπινγκ κατά των εισαγωγών καταγωγής Ιαπωνίας και Σιγκαπούρης [...]».

145 Τέλος, με την αιτιολογική σκέψη 94 του προσβαλλόμενου κανονισμού διαπιστώνεται ότι «[...] η κακή οικονομική κατάσταση του τμήματος παραγωγής προϊόντων χαμηλής τεχνολογίας εμπόδισε τον κοινοτικό κλάδο να φθάσει στο επίπεδο αποδοτικότητας που θα περίμενε από τις ευνοϊκές συνθήκες της [εισαγωγής] του ευρώ και της εφαρμογής των μέτρων αντιντάμπινγκ, και κυρίως επειδή είχε καταβάλει τις προσπάθειες αναδιάρθρωσης».

146 Από τα χωρία αυτά προκύπτει σαφώς ότι τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη, κατά την εκτίμηση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ για την οικεία κοινοτική βιομηχανία, το γεγονός ότι η βιομηχανία αυτή εξακολουθούσε να διέρχεται φάση ανακτήσεως των δυνάμεών της μετά τις συνέπειες από παλαιότερες πρακτικές ντάμπινγκ.

147 Περαιτέρω, στερείται λυσιτέλειας το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι διαπιστώσεις που διατυπώνονται με τις αιτιολογικές σκέψεις 88 έως 94 είναι ανίσχυρες και δεν αποδεικνύουν ότι τα κοινοτικά όργανα αξιολόγησαν τον παράγοντα αυτό, λόγω του ότι η αξιολόγηση αφορούσε κατηγορία μόνον του οικείου προϊόντος, με αποτέλεσμα να συντρέχει παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, όπως διαπιστώθηκε με την ανωτέρω σκέψη 129, η κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας ήταν δυνατό να εξετασθεί

χωριστά για τον προσδιορισμό της ζημίας, δεδομένου ότι οι εισαγωγές ηλεκτρονικών ζυγών της κατηγορίας αυτής αντιπροσώπευαν ποσοστό 97 % των εισαγωγών όλων των κατηγοριών.

- 148 Το Συμβούλιο ανέλυσε τον παράγοντα «μέγεθος του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ» με την αιτιολογική σκέψη 90 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Διαπίστωσε ότι «[ό]σον αφορά τις επιπτώσεις που έχει στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής το μέγεθος του σημερινού περιθωρίου του ντάμπινγκ [“of the magnitude of the actual margin of dumping”], δεδομένων του όγκου και των τιμών των εισαγωγών από τις εν λόγω χώρες, αυτές οι επιπτώσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ελάχιστες».
- 149 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται να τονισθεί ότι το Συμβούλιο δεν παρέλειψε να αξιολογήσει τον παράγοντα του μεγέθους του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Μολονότι η Επιτροπή δεν έκανε σχετική μνεία στο ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, εντούτοις το έπραξε με τα έγγραφα της 4ης και της 23ης Οκτωβρίου 2000, απαντώντας στις παρατηρήσεις της προσφεύγουσας της 29ης Σεπτεμβρίου 2000.
- 150 Υπό τις συνθήκες αυτές, το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

4. Δεύτερο σκέλος: επί της συνεκτιμώσεως, για τον προσδιορισμό της ζημίας, των εισαγωγών που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 151 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συντρέχει πρόδηλη παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3 και 5, του βασικού κανονισμού εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων,

τα οποία συνεκτίμησαν κατά τον προσδιορισμό της ζημίας εισαγωγές που δεν αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ήτοι τις εισαγωγές της CAS Corp., κορεατικής εταιρίας που αποτέλεσε αντικείμενο έρευνας χωρίς να διαπιστωθεί η εκ μέρους της εφαρμογή πρακτικών ντάμπινγκ.

152 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η αναφορά του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού σε «εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» αποκλείει τη συνεκτίμηση εισαγωγών από παραγωγούς-εξαγωγείς που δεν εφαρμόζουν πρακτικές ντάμπινγκ. Επομένως, η προβλεπόμενη στο άρθρο 3, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού σωρευτική αξιολόγηση των εισαγωγών αυτών δεν μπορεί να περιλαμβάνει τις εισαγωγές που προέρχονται από παραγωγό-εξαγωγέα στον οποίο αναγνωρίζεται μηδενικό ή ελάχιστο περιθώριο ντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η συνεκτίμηση των εισαγωγών της CAS Corp. καθιστά παράνομη την ανάλυση των κοινοτικών οργάνων και ανίσχυρο τον προσδιορισμό της ζημίας. Η προσφεύγουσα παραπέμπει συναφώς στον κανονισμό (ΕΚ) 1644/2001 του Συμβουλίου, της 7ης Αυγούστου 2001, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 2398/97 περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές βαμβακερών πανικών κρεβατιού καταγωγής Αιγύπτου, Ινδίας και Πακιστάν και για την αναστολή της εφαρμογής του όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Ινδίας (ΕΕ L 219, σ. 1), ο οποίος εκδόθηκε από το Συμβούλιο κατόπιν της εκθέσεως για τα κλινοσκεπάσματα.

153 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε πειστικώς την άποψή του ότι ορισμένες εισαγωγές από Κορεάτες παραγωγούς που δεν αποτελούσαν αντικείμενο ντάμπινγκ δεν ασκούσαν επιρροή ως προς τις συνολικές επιπτώσεις των εισαγωγών από την Κορέα επί της κοινοτικής βιομηχανίας.

154 Το Συμβούλιο αμφισβητεί την ερμηνεία που δίδει η προσφεύγουσα στο άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3 και 5, του βασικού κανονισμού. Υποστηρίζει ότι ως «εισαγωγές που

αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» νοούνται οι εισαγωγές από χώρα για το σύνολο της οποίας έχει καθορισθεί περιθώριο ντάμπινγκ που υπερβαίνει το ελάχιστο όριο. Κατά το Συμβούλιο, η προσέγγιση αυτή αντικατοπτρίζει κοινοτική πρακτική που ακολουθείται από μακρού χρόνου και είναι σύμφωνη προς το γράμμα του εν λόγω άρθρου.

155 Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι ακολούθησε την ως άνω προσέγγιση, πρώτον, λόγω του ότι ο διαχωρισμός μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν και εκείνων που δεν αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ είναι δυνατός μόνον υπό ορισμένες περιστάσεις με διάφορες μεθόδους που συχνά δεν μπορούν να εφαρμοσθούν. Δεύτερον, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι, μολονότι η κρίσιμη χρονική περίοδος για το ντάμπινγκ είναι η περίοδος έρευνας, εντούτοις η εξέλιξη των δεικτών της ζημίας αξιολογείται κατά τη διάρκεια μεγαλύτερης χρονικής περιόδου. Είναι αδύνατο για τα κοινοτικά όργανα να προσδιορίσουν αν οι εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ κατά τη χρονική περίοδο έρευνας αποτέλεσαν επίσης αντικείμενο ντάμπινγκ κατά τη διάρκεια του υπολοίπου της χρονικής περιόδου αναλύσεως, και αντιστρόφως. Περαιτέρω, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η προσέγγισή του μπορεί να αποδειχθεί ευεργετική για τους εξαγωγείς, ενώ η προσέγγιση της προσφεύγουσας είναι δυνατό να αποδειχθεί ζημιογόνος γι' αυτούς. Τέλος, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ενήργησε εντός των ορίων της ιδιαίτερως ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως της οποίας απολαύει δυνάμει της προαναφερθείσας στην ανωτέρω σκέψη 46 αποφάσεως Thai Bicycle κατά Συμβουλίου. Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, το συμπέρασμα της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1987, 255/84, Nachi Fujikoshi κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1987, σ. 1861), έχει γενική εφαρμογή και ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξατομικευθεί το μερίδιο της ζημίας της κοινοτικής βιομηχανίας που πρέπει να καταλογισθεί στις εισαγωγές ενός συγκεκριμένου εξαγωγέα.

156 Επικουρικώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πλάνη κατά τον προσδιορισμού του όγκου των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ λόγω του ότι συμπεριέλαβαν τις εισαγωγές της CAS Corp., εντούτοις η πλάνη αυτή δεν ασκεί συγκεκριμένη επιρροή επί του ίδιου του προσδιορισμού της ζημίας. Τέλος, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι το περιθώριο του ντάμπινγκ για την CAS Corp. θα έπρεπε να είναι γνωστό στην προσφεύγουσα από το ενημερωτικό έγγραφο που της είχε κοινοποιηθεί και τονίζει ότι η προσφεύγουσα ουδεμία αντίρρηση είχε προβάλει κατά το χρονικό εκείνο σημείο. Επιπλέον, υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα θα είχαν καταλήξει στα ίδια συμπεράσματα ως προς τις κινεζικές εισαγωγές, ακόμη και αν δεν είχαν υπολογίσει σωρευτικώς τις εισαγωγές προελεύσεως Νότιας Κορέας και Κίνας.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 157 Το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού περιέχει τους γενικούς κανόνες για τον προσδιορισμό της ζημίας, ενώ οι επόμενες διατάξεις του άρθρου αυτού προβλέπουν τα ειδικότερα στοιχεία αυτού του προσδιορισμού. Οι παράγραφοι 5 και 6 του άρθρου 3 αφορούν την αξιολόγηση των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.
- 158 Η εξέταση του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως προϋποθέτει, κατ' αρχάς, την ερμηνεία της έννοιας «εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού.
- 159 Πρέπει να τονισθεί, κατ' αρχάς, ότι η έννοια αυτή καλύπτει προφανώς το σύνολο των συναλλαγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Εντούτοις, δεδομένης της αδυναμίας να εξετασθούν όλες οι επιμέρους συναλλαγές, κατά την ανάλυση της ζημίας επιβάλλεται να λαμβάνονται υπόψη όλες οι εισαγωγές από τους παραγωγούς-εξαγωγείς για τους οποίους έχει διαπιστωθεί ότι εφαρμόζουν πρακτικές ντάμπινγκ. Αντιθέτως, οι εισαγωγές από παραγωγούς-εξαγωγείς στους οποίους έχει αναγνωρισθεί μηδενικό ή ελάχιστο περιθώριο ντάμπινγκ δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι «αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» κατά την ανάλυση της ζημίας.
- 160 Ακολούθως, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, όταν διεξάγονται ταυτοχρόνως έρευνες αντιντάμπινγκ σε σχέση με τις εισαγωγές δεδομένου προϊόντος από περισσότερες της μίας χώρες, οι επιπτώσεις των εισαγωγών αυτών αξιολογούνται σωρευτικώς μόνον εφόσον, πρώτον, το περιθώριο ντάμπινγκ που προκύπτει για τις εισαγωγές από κάθε χώρα χωριστά υπερβαίνει το ελάχιστο όριο που ορίζεται από το άρθρο 9, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, δεύτερον, ο όγκος των εισαγωγών από κάθε χώρα χωριστά

δεν είναι αμελητέος και, τρίτον, η σωρευτική αξιολόγηση των επιπτώσεων των επίμαχων εισαγωγών είναι η ενδεδειγμένη από απόψεως όρων του ανταγωνισμού.

- 161 Η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει τη συνεκτίμηση εισαγωγών από συγκεκριμένη χώρα μόνον εφόσον αυτές προέρχονται από παραγωγό-εξαγωγέα που αποδεδειγμένα εφαρμόζει πρακτικές ντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, οι εισαγωγές από χώρα για την οποία έχει καθορισθεί περιθώριο ντάμπινγκ που υπερβαίνει το ελάχιστο όριο μπορούν να ληφθούν υπόψη στο σύνολό τους μόνον εφόσον στη χώρα αυτή δεν υπάρχει κανένας παραγωγός-εξαγωγέας στον οποίο να έχει αναγνωρισθεί μηδενικό ή ελάχιστο περιθώριο ντάμπινγκ.
- 162 Επομένως, υπό τις περιστάσεις αυτές και υπό το πρίσμα του αντικειμένου και του σκοπού του άρθρου 3 του βασικού κανονισμού, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η έννοια των «εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ» δεν καλύπτει τις εισαγωγές από παραγωγό-εξαγωγέα που δεν εφαρμόζει πρακτικές ντάμπινγκ, ακόμη και αν αυτός ασκεί τις δραστηριότητές του σε χώρα για την οποία έχει καθορισθεί περιθώριο ντάμπινγκ μεγαλύτερο του επιπέδου de minimis.
- 163 Η ερμηνεία αυτή επ' ουδενί αντιβαίνει στη νομολογία σύμφωνα με την οποία ο κοινοτικός νομοθέτης επέλεξε για τον καθορισμό της υπάρξεως ζημίας το εδαφικό πλαίσιο μιας συγκεκριμένης χώρας ή περισσότερων χωρών, αποσκοπώντας γενικώς στο σύνολο των προερχομένων από τις χώρες αυτές εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Οκτωβρίου 1999, T-171/97, Swedish Match Philippines κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1999, σ. II-3241, σκέψη 65). Συναφώς, έχει κριθεί ότι η ύπαρξη ζημίας που υφίσταται η κοινοτική βιομηχανία από εισαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ πρέπει να εκτιμάται σφαιρικά, χωρίς να απαιτείται, πράγμα που είναι εξάλλου αδύνατο, να εξατομικεύεται το μερίδιο της ζημίας αυτής που πρέπει να καταλογισθεί σε καθεμιά από τις υπεύθυνες εταιρίες (προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 155 απόφαση Nachi Fujikoshi, σκέψη 46· προαναφερθείσα απόφαση Swedish Match Philippines κατά Συμβουλίου, σκέψη 66, και προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 48 απόφαση Mathisen κατά Συμβουλίου, σκέψη 123).

- 164 Πρέπει να τονισθεί ότι στις υποθέσεις αυτές επρόκειτο για εταιρίες που ήταν υπεύθυνες για εισαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ. Αντιθέτως, εν προκειμένω, πρόκειται για εταιρία της οποίας οι εισαγωγές δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ, το οποίο σημαίνει ότι πρόκειται για εισαγωγές εταιρίας που δεν ευθύνεται για πωλήσεις σε τιμές ντάμπινγκ. Κατά συνέπεια, η διαλαμβανόμενη στην ανωτέρω σκέψη νομολογία δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής εν προκειμένω και δεν ασκεί επιρροή επί της ερμηνείας της έννοιας των «εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ».
- 165 Εξάλλου, η ερμηνεία αυτή είναι σύμφωνη προς την ερμηνεία της συμφωνίας ΠΟΕ, όπως προκύπτει από την έκθεση για τα κλινοσκεπάσματα, τα συμπεράσματα της οποίας έχει αποδεχθεί το Συμβούλιο. Πράγματι, με την αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού 1644/2001 διαπιστώνεται ότι «η ειδική ομάδα εξέφρασε την άποψη ότι, στο πλαίσιο της εξέτασης σχετικά με τη ζημία, οι εισαγωγές που αποδίδονται σε έναν παραγωγό-εξαγωγέα ο οποίος διαπιστώθηκε ότι δεν εφάρμοζε πρακτική ντάμπινγκ, δεν θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν στην κατηγορία των “εισαγωγών με ντάμπινγκ”». Ακολούθως, το Συμβούλιο προέβη σε επαναξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εξαιρώντας τους εξαγωγείς που δεν εφαρμόζουν πρακτική ντάμπινγκ.
- 166 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα κακώς έλαβαν υπόψη τις εισαγωγές της κορεατικής εταιρίας CAS Corp., παρά το γεγονός ότι για τη Νότια Κορέα είχε καθορισθεί περιθώριο ντάμπινγκ που υπερβαίνει το ελάχιστο όριο, δεδομένου ότι η εταιρία αυτή δεν εφάρμοζε πρακτική ντάμπινγκ.
- 167 Ακολούθως, πρέπει να εξετασθούν οι συνέπειες της πεπλανημένης αυτής εκτιμήσεως στην προκειμένη περίπτωση. Προς τούτο, πρέπει να αξιολογηθεί η επιρροή που ασκεί η εν λόγω πλάνη επί του παρόντος σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αντλείται από τη ζημία που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω του ότι οι εισαγωγές της CAS Corp. συμπεριελήφθησαν στις εισαγωγές που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Μαΐου 1995, T-163/94 και T-165/94, NTN Corporation και Κογο Seiko κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-1381, σκέψεις 112 έως 115).

Πράγματι, προκειμένου να ακυρωθεί ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν αρκεί να έχει υποπέσει σε πλάνη το Συμβούλιο, αλλά πρέπει η πλάνη αυτή να έχει ασκήσει επιρροή στον προσδιορισμό της ζημίας και, επομένως, στο περιεχόμενο του ίδιου του κανονισμού.

168 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι θα μπορούσε να έχει προσδιορίσει τη ζημία βάσει και μόνον των εισαγωγών από την Κίνα. Προς τον σκοπό αυτό κατήρτισε, με το υπόμνημά του ανταπαντήσεως, πίνακα που περιλαμβάνει τους βασικούς δείκτες της ζημίας όπως θα είχαν στην περίπτωση που θα λαμβάνονταν υπόψη μόνον οι εισαγωγές από την Κίνα, τους οποίους εν συνεχεία συνέκρινε με τους δείκτες βάσει των οποίων κατέληξε στα συμπεράσματα του προσβαλλόμενου κανονισμού. Ένα υπολογιστικό σφάλμα στον εν λόγω πίνακα διορθώθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Τροποποιηθέντες δείκτες	Αρχικά στοιχεία (για όλες τις χώρες)	Καινούρια στοιχεία (μόνο για την Κίνα)
Όγκος των οικείων εισαγωγών	Αύξηση: από 14 853 τεμάχια το 1995 σε 33 063 τεμάχια κατά τη χρονική περίοδο έρευνας	Αύξηση: από 3 456 τεμάχια το 1995 σε 16 827 τεμάχια κατά τη χρονική περίοδο έρευνας
Αύξηση του όγκου των εισαγωγών	123 %	387 %
Μερίδιο της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές	Αύξηση: από 9,2 % το 1995 σε 15,1 % κατά τη χρονική περίοδο έρευνας	Αύξηση: από 2,1 % το 1995 σε 7,7 % κατά τη χρονική περίοδο έρευνας
Διακύμανση των χαμηλότερων τιμών ανά χώρα	0 έως 52 % για την Κίνα 60 έως 65 % για την Ταϊβάν 30 έως 50 % για τη Νότια Κορέα	0 έως 52 %
Εισαγωγές της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας (κατ' εκτίμηση)	Αύξηση: από 14 407 σε 32 071 τεμάχια	Αύξηση: από 3 352 σε 16 322 τεμάχια
Αύξηση του όγκου των εισαγωγών (κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας)	123 %	387 %

169 Από τον ως άνω πίνακα, τον οποίο δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα και τα στοιχεία του οποίου ως προς τον όγκο και το μερίδιο της αγοράς των εισαγωγών περιλαμβάνονται στη δικογραφία, προκύπτει ότι οι εισαγωγές από την Κίνα προς την Κοινότητα αυξήθηκαν κατά 387 %, ήτοι από 3 456 τεμάχια το 1995 σε 16 827 τεμάχια κατά τη χρονική περίοδο έρευνας. Κατά τη διάρκεια της ίδιας χρονικής περιόδου οι εισαγωγές από τη Νότια Κορέα αυξήθηκαν μόνον κατά 32 % (5 532 τεμάχια το 1995 και 7 301 το 1999) και οι εισαγωγές από την Ταϊβάν μόνον κατά 52 % (5 865 τεμάχια το 1995 και 8 935 το 1999). Η σωρευτική αύξηση του όγκου των εισαγωγών από τις τρεις αυτές χώρες ανήλθε σε 123 % (14 853 τεμάχια το 1995 και 33 063 το 1999). Επομένως, οι εισαγωγές από την Κίνα παρουσίασαν σημαντικά μεγαλύτερη αύξηση, εκφραζόμενη σε ποσοστό, σε σχέση με εκείνες από τις άλλες δύο χώρες. Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι, υπό το πρίσμα του άρθρου 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, το κρίσιμο ζήτημα είναι αν υπήρξε αισθητή αύξηση των εισαγωγών από συγκεκριμένη τρίτη χώρα σε απόλυτα μεγέθη, και όχι απλώς σε ποσοστό, ή ακόμη αν αυξήθηκε αισθητά το μερίδιο της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές εντός της Κοινότητας. Συναφώς, μπορεί να γίνει δεκτό ότι η αύξηση από 3 456 τεμάχια το 1995 σε 16 827 τεμάχια κατά τη χρονική περίοδο έρευνας συνιστά αισθητή αύξηση σε απόλυτα μεγέθη. Περαιτέρω, το μερίδιο της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές αυξήθηκε από 2,1 % το 1995 σε 7,7 % κατά τη χρονική περίοδο έρευνας. Εξάλλου, πρέπει να σημειωθεί ότι κατά την ίδια χρονική περίοδο το μερίδιο της αγοράς που κατείχε η κοινοτική βιομηχανία για το σύνολο των ηλεκτρονικών ζυγών μειώθηκε από 26,1 σε 24,9 %, ήτοι σημείωσε σχετική υποχώρηση της τάξεως του 4,6 %. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι και μόνον οι εισαγωγές από την Κίνα αρκούσαν για την απόδειξη της ζημίας.

170 Μολονότι η ύπαρξη ζημίας διαπιστώθηκε βάσει και μόνον των εισαγωγών από την Κίνα, εντούτοις επιβάλλεται να εξετασθούν περαιτέρω οι συνέπειες της εξαιρέσεως των εξαγωγών της CAS Corp. επί του όγκου των σωρευτικών εισαγωγών από τις εν λόγω τρεις χώρες. Το Συμβούλιο κατήρτισε με το υπόμνημά του ανταπαντήσεως σχετικό πίνακα, υπολογίζοντας τις κοινοτικές εισαγωγές χωρίς τις εισαγωγές της CAS Corp. Απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο προσκόμισε τα σχετικά με την CAS Corp. στοιχεία προς συμπλήρωση του εν λόγω πίνακα. Επίσης, προέβη σε διόρθωση του πίνακα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Τροποποιηθέντες δείκτες	Αρχικά στοιχεία (για όλες τις χώρες)	Καινούρια στοιχεία (για όλες τις χώρες, εξαιρουμένων, όσον αφορά τη Νότια Κορέα, των εξαγωγών της CAS Corp.)
Όγκος των οικείων εισαγωγών	Αύξηση: από 14 853 τεμάχια το 1995 σε 33 063 τεμάχια κατά τη χρονική περίοδο έρευνας	Αύξηση: από 11 273 τεμάχια το 1995 σε 29 248 τεμάχια κατά τη χρονική περίοδο έρευνας
Αύξηση του όγκου των εισαγωγών	123 %	159 %
Μερίδιο της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές	Αύξηση: από 9,2 % το 1995 σε 15,1 % κατά τη χρονική περίοδο έρευνας	Αύξηση: από 7,0 % το 1995 σε 13,4 % κατά τη χρονική περίοδο έρευνας
Μερίδιο της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές	0 έως 52 % για την Κίνα 60 έως 65 % για την Ταϊβάν 30 έως 50 % για τη Νότια Κορέα	0 έως 52 % για την Κίνα 60 έως 65 % για την Ταϊβάν 30 έως 50 % για τη Νότια Κορέα
Εισαγωγές της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας (κατ' εκτίμηση)	Αύξηση: από 14 407 σε 32 071 τεμάχια	Αύξηση: από 10 935 σε 28 671 τεμάχια
Αύξηση του όγκου των εισαγωγών (κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας)	123 %	162 %

- 171 Από τον πίνακα αυτό, τον οποίο δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα και τα στοιχεία του οποίου ως προς τον όγκο και το μερίδιο της αγοράς των εισαγωγών περιλαμβάνονται στη δικογραφία, προκύπτει ότι ο όγκος των εξαγωγών των τριών χωρών προς την Κοινότητα, εξαιρουμένων, όσον αφορά τη Νότια Κορέα, των εξαγωγών της CAS Corp., αυξήθηκε σε 159 %, αντί για 123 % στην περίπτωση του συνυπολογισμού των εξαγωγών της εν λόγω εταιρίας, ήτοι από 11 273 τεμάχια το 1995 σε 29 248 τεμάχια κατά τη χρονική περίοδο έρευνας. Πρέπει επίσης να επισημανθεί η σημαντική αύξηση σε απόλυτα μεγέθη των εξαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, ενώ οι εξαγωγές της CAS Corp. παρέμειναν σχεδόν αναλλοίωτες. Επιπλέον, το μερίδιο της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εισαγωγές από τις εν λόγω χώρες προς την Κοινότητα, χωρίς τις εισαγωγές από την CAS Corp., αυξήθηκε αισθητά από 7 σε 13,4 %. Εξάλλου, δεδομένης της μείωσης του μεριδίου της αγοράς που αντιπροσωπεύουν οι εξαγωγές της CAS Corp, η αύξηση του μεριδίου της αγοράς των άλλων παραγωγών ήταν ακόμη μεγαλύτερη.

- 172 Περαιτέρω, δεν αποδεικνύεται ότι τα συμπεράσματα του Συμβουλίου ως προς τις επιπτώσεις των εισαγωγών σε τιμές ντάμπινγκ, αφενός, επί των τιμών των ομοειδών κοινοτικών προϊόντων και, αφετέρου, επί της κοινοτικής βιομηχανίας θα διέφεραν αισθητά στην περίπτωση που το Συμβούλιο δεν είχε περιλάβει στην ανάλυσή του τις εισαγωγές του εξαγωγέα που δεν εφάρμοζε πρακτική ντάμπινγκ.
- 173 Κατά συνέπεια, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η συνεκτίμηση των εισαγωγών από τις εν λόγω τρεις χώρες, κατόπιν εξαιρέσεως των εισαγωγών από την CAS Corp., θα αρκούσε για την εκ μέρους του Συμβουλίου απόδειξη της υπάρξεως ζημίας. Επομένως, η πλάνη στην οποία υπέπεσαν τα κοινοτικά όργανα συνεκτιμώντας τις εισαγωγές από την CAS Corp. δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ασκούσα αποφασιστική επιρροή επί του συμπεράσματος του Συμβουλίου περί της υπάρξεως ζημίας.
- 174 Συνεπώς, η διαπίστωση της εν λόγω πλάνης δεν αρκεί προς ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

5. Τρίτο σκέλος: επί του συμπεράσματος του Συμβουλίου ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική ζημία

- 175 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας ως προς το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως μπορεί να αναλυθεί σε τέσσερα μέρη, τα οποία θα εξετασθούν χωριστά.

α) Απόκλιση μεταξύ των αρχικών και των οριστικών στοιχείων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 176 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπάρχει απόκλιση μεταξύ των στοιχείων επί της ζημίας που της κοινοποιήθηκαν συνημμένα στο έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000

υπό τη μορφή πίνακα καταρτισθέντα τον Απρίλιο 2000 (στο εξής: έγγραφο του Απριλίου 2000) και των στοιχείων που περιλαμβάνονται στο ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 και στον προσβαλλόμενο κανονισμό. Τα δεδομένα αυτά αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τον όγκο των πωλήσεων στην Κοινότητα, το μερίδιο αγοράς, την τιμή πώλησεως στην Κοινότητα και την απασχόληση στην κοινοτική βιομηχανία και, λόγω της αντιφάσεως αυτής, δεν στηρίζονται σε θετικά και αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία, όπως απαιτεί το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

177 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι θα έπρεπε να της επιτραπεί να θεωρήσει ακριβή τα στοιχεία που η Επιτροπή κοινοποίησε στην κοινοτική βιομηχανία, καθόσον τα προσωρινά συμπεράσματα γίνονται συνήθως αντικείμενο επαληθεύσεως από την Επιτροπή, η οποία γενικώς δεν αποδέχεται μεταβολές των στοιχείων μετά την επαλήθευση. Κατά την προσφεύγουσα, τα επίμαχα στοιχεία, τα οποία της κοινοποιήθηκαν πολλούς μήνες μετά την έναρξη της έρευνας, έχουν καθοριστική σημασία για τον προσδιορισμό του αν τα κοινοτικά όργανα ορθώς έκριναν ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική ζημία.

178 Το Συμβούλιο προβάλλει, κυρίως, το απαράδεκτο της ως άνω αιτιάσεως, δεδομένου ότι αυτή δεν σχετίζεται με την προβαλλόμενη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά το Συμβούλιο, η προσφεύγουσα προσάπτει κατ' ουσίαν στα κοινοτικά όργανα ότι δεν έλαβε επαρκή τελική ενημέρωση λόγω της παραλείψεώς τους να απαντήσουν στις ερωτήσεις της επί της αποκλίσεως μεταξύ των αρχικών και των οριστικών στοιχείων. Επικουρικώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η παρούσα αιτίαση είναι αβάσιμη, διότι το μόνο ζήτημα που έχει σημασία εν προκειμένω είναι η ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των οριστικών στοιχείων, όπως αυτά αναλύονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

179 Προκαταρκτικώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αντιθέτως προς τους ισχυρισμούς του Συμβουλίου, το ζήτημα του απαράδεκτου της αιτιάσεως αυτής συνδέεται με την προβαλλόμενη πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Πράγματι, αν υποτεθεί ότι τα

κοινοτικά όργανα στηρίχθηκαν κακώς σε εσφαλμένα στοιχεία, τότε έχουν ερμηνεύσει κατά τρόπο εσφαλμένο τα πραγματικά περιστατικά και, ως εκ τούτου, έχουν υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή είναι παραδεκτή.

- 180 Επί της ουσίας, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα, με το από 4 Οκτωβρίου 2000 έγγραφό της, τη μη εμπιστευτική εκδοχή του πίνακα που περιλαμβανόταν σε έγγραφο το οποίο είχε συντάξει τον Απρίλιο 2000 και το οποίο περιείχε, κατά το Συμβούλιο, προκαταρκτικά συμπεράσματα ως προς το ζήτημα της ζημίας. Εντούτοις, ορισμένα στοιχεία του εγγράφου του Απριλίου 2000 διέφεραν από τα στοιχεία του ενημερωτικού εγγράφου της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 και του προσβαλλόμενου κανονισμού. Τα στοιχεία αυτά αφορούσαν, μεταξύ άλλων, τον όγκο των πωλήσεων στην Κοινότητα, το μερίδιο αγοράς, την τιμή πωλήσεως στην Κοινότητα και την απασχόληση στην κοινοτική βιομηχανία.
- 181 Από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί δεν ήταν σύμφωνοι με τα στοιχεία του εγγράφου του Απριλίου 2000 που αφορούσαν ορισμένους δείκτες της ζημίας. Ως εκ τούτου, τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν οι εκπρόσωποι της κοινοτικής βιομηχανίας κατά τη συνάντηση της 6ης Απριλίου 2000 και στο πλαίσιο της μεταγενέστερης μεταξύ τους αλληλογραφίας.
- 182 Συναφώς, αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως ορθώς επισημαίνει το Συμβούλιο, η έρευνα αντιντάμπινγκ είναι πράγματι μια συνεχής διαδικασία, κατά τη διάρκεια της οποίας αναθεωρούνται διαρκώς πλείονα συμπεράσματα. Επομένως, δεν μπορεί να αποκλεισθεί η πιθανότητα τα τελικά συμπεράσματα των κοινοτικών οργάνων να διαφέρουν από τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξαν σε συγκεκριμένο χρονικό σημείο της έρευνας. Επιπλέον, τα προσωρινά στοιχεία μπορούν, εξ ορισμού, να μεταβάλλονται κατά τη διάρκεια της έρευνας. Κατά συνέπεια, δεν είναι βάσιμος ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι η προβαλλόμενη απόκλιση αντικατοπτρίζει την έλλειψη αντικειμενικότητας και αξιοπιστίας των επίμαχων στοιχείων. Τέλος, πρέπει να τονισθεί ότι η ζημία πρέπει να αποδεικνύεται σε σχέση με τον χρόνο εκδόσεως της πράξεως με την οποία θεσπίζονται μέτρα εμπορικής άμυνας (απόφαση του Δικαστηρίου της 28ης Νοεμβρίου 1989, C-121/86, Ανώνυμος Εταιρία Επιχειρήσεων Μεταλλευτικών Βιομηχανικών και Ναυτιλιακών κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 3919, σκέψεις 34 και 35).

- 183 Υπό το πρίσμα της ως άνω νομολογίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί των αποκλίσεων μεταξύ των αρχικών και των οριστικών συμπερασμάτων στερείται λυσιτέλειας.
- 184 Κατά συνέπεια, η πρώτη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

β) Αξιολόγηση ορισμένων δεικτών της ζημίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 185 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμώντας ότι τα στοιχεία περί των μεριδίων της αγοράς, των τιμών πωλήσεως του ομοειδούς προϊόντος και της αποδοτικότητας θεμελιώνουν την ύπαρξη σημαντικής ζημίας. Κατά την προσφεύγουσα, από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι οι οικονομικοί δείκτες που αφορούν τους κοινοτικούς παραγωγούς που μετέχουν στη διαδικασία παρουσιάζουν διαφορετική εξέλιξη κατά το έτος 1995, αφενός, και κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, αφετέρου.
- 186 Όσον αφορά το μερίδιο αγοράς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, λόγω των αποκλίσεων μεταξύ των στοιχείων, δεν είναι δυνατό να θεωρήσει ότι τα σχετικά συμπεράσματα στηρίζονταν σε ακριβή δεδομένα.
- 187 Ως προς τις τιμές πωλήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι ο αποκλεισμός του παράγοντα που σχετίζεται με την εξέλιξη της τιμής των τριών κατηγοριών της αγοράς των ηλεκτρονικών ζυγών δεν συνάδει προς τον διαλαμβανόμενο στις αιτιολογικές σκέψεις 10 και 11 του προσβαλλόμενου κανονισμού ορισμό του οικείου ομοειδούς προϊόντος, καθώς και προς το γεγονός ότι οι τρεις κατηγορίες του

επίμαχου προϊόντος μπορούν να υποκατασταθούν αμοιβαίως. Η προσφεύγουσα τονίζει ότι, αντιθέτως προς παλαιότερες διαδικασίες αντιντάμπινγκ, εν προκειμένω δεν έγινε ανάλυση κατά κατηγορία. Η προσφεύγουσα παραπέμπει συναφώς στην αιτιολογική σκέψη 73 του κανονισμού (ΕΟΚ) 993/93 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1993, για την επιβολή οριστικού δασμού στις εισαγωγές ορισμένων ηλεκτρικών ζυγών καταγωγής Ιαπωνίας (ΕΕ L 104, σ. 4), και στην αιτιολογική σκέψη 36 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1103/93 της Επιτροπής, της 30ής Απριλίου 1993, περί επιβολής προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ορισμένων ηλεκτρονικών ζυγών καταγωγής Σιγκαπούρης και Δημοκρατίας της Κορέας (ΕΕ L 112, σ. 20). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού προβαίνοντας σε ανάλυση κατά κατηγορία, δεδομένου ότι το εν λόγω άρθρο απαγορεύει τη χωριστή ανάλυση για τις κατηγορίες του ομοειδούς προϊόντος.

188 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι στο πλαίσιο των προσφάτως εκδοθέντων κανονισμών περί της επιβολής οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ στους ηλεκτρονικούς ζυγούς λαμβάνεται υπόψη μάλλον η μέση σταθμισμένη τιμή πωλήσεων παρά η μέση τιμή πωλήσεως κατά κατηγορία. Η προσφεύγουσα παραπέμπει συναφώς στην αιτιολογική σκέψη 42 του κανονισμού 468/2001 και στην αιτιολογική σκέψη 52 του κανονισμού 469/2001.

189 Επιπλέον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τις διαπιστώσεις του Συμβουλίου, αφενός, ότι οι τιμές πωλήσεως μειώθηκαν και, αφετέρου, ότι τα στοιχεία που έκαναν λόγο για αύξηση των τιμών πωλήσεως κατά 17 % ήταν εσφαλμένα. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η τελευταία αυτή διαπίστωση δεν είναι σύμφωνη προς το περιεχόμενο της αιτιολογικής σκέψεως 83 του προσβαλλόμενου κανονισμού και ισχυρίζεται ότι η αντίφαση αυτή συνιστά απόδειξη του ότι ο προσδιορισμός της ζημίας δεν έγινε βάσει αδιαμφισβήτητων αποδεικτικών στοιχείων.

190 Εξάλλου, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο θα έπρεπε να εξετάσει τις μέσες τιμές πωλήσεως από κοινού με τους παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές αυτές, όπως η διαλαμβανόμενη στην αιτιολογική σκέψη 122 του προσβαλλόμενου κανονισμού μείωση του κόστους παραγωγής. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η πρόσφατη πρακτική των κοινοτικών οργάνων περιλαμβάνει ανάλυση των παραγόντων που επηρεάζουν τις κοινοτικές τιμές από κοινού με τις τιμές καθαυτές, προκειμένου να προσδιορισθεί

αν υπάρχει ενδεχόμενο οι μεταβολές του κόστους παραγωγής να επηρεάσουν τις τιμές πώλησεως της κοινοτικής βιομηχανίας. Η προσφεύγουσα παραπέμπει ιδίως στις αιτιολογικές σκέψεις 80 και 81 του κανονισμού (ΕΚ) 1612/2001 της Επιτροπής, της 3ης Αυγούστου 2001, για την επιβολή προσωρινού δασμού ανταντάμπινγκ στις εισαγωγές σιδηρομολυβδαινίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 214, σ. 3).

- 191 Όσον αφορά την αποδοτικότητα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι υφίσταται επίσης πρόδηλη αντίφαση λόγω της οποίας δεν μπορούν να γίνουν δεκτές οι διαπιστώσεις του Συμβουλίου περί της μη ζημιογόνου τιμής. Κατά την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο θα έπρεπε να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η συνολική αποδοτικότητα ήταν επαρκής, δεδομένου ότι το περιθώριο κέρδους της κοινοτικής βιομηχανίας κατά τη χρονική περίοδο έρευνας ανερχόταν σε περίπου 10 %. Αυτό είναι το περιθώριο κέρδους το οποίο, σύμφωνα με τα κοινοτικά όργανα, μπορεί να υπολογίζει η κοινοτική βιομηχανία ότι θα αποφέρουν οι πωλήσεις ηλεκτρονικών ζυγών στην Κοινότητα, εφόσον δεν πραγματοποιούνται εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ. Η προσφεύγουσα εκτιμά ότι η αύξηση των κερδών οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στη σημαντική μείωση του κόστους παραγωγής.
- 192 Το Συμβούλιο αμφισβητεί την ύπαρξη πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των οικονομικών δεικτών που αφορούν τα μερίδια αγοράς, τις τιμές πώλησεως και την αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 193 Κατ' αρχάς, όσον αφορά το γεγονός ότι η προσφεύγουσα στηρίζει την επιχειρηματολογία της στις αποκλίσεις μεταξύ των αρχικών και των οριστικών στοιχείων, πρέπει να υπομνησθεί ότι η αιτίαση αυτή απορρίφθηκε στο πλαίσιο της εξετάσεως της προηγούμενης αιτιάσεως.

— Τιμές πωλήσεως του ομοειδούς προϊόντος

194 Με την αιτιολογική σκέψη 83 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι οι τιμές πωλήσεως των ηλεκτρονικών ζυγών στην κοινοτική αγορά μειώθηκαν κατά 11 % στην κατηγορία υψηλής τεχνολογίας, κατά 18 % στην κατηγορία μέσης τεχνολογίας και κατά 17 % στην κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας. Απαντώντας σε παρατήρηση της προσφεύγουσας κατά τη διαδικασία αντι-ντάμπινγκ ότι οι μέσες τιμές πωλήσεως όλων των ηλεκτρονικών ζυγών αυξήθηκαν κατά την περίοδο αναλύσεως, το Συμβούλιο διαπίστωσε, με την αιτιολογική σκέψη 83 του προσβαλλόμενου κανονισμού, όπως άλλωστε είχε κάνει και η Επιτροπή, με διαφορετική διατύπωση, με το από 23 Οκτωβρίου 2000 έγγραφό της, ότι «αυτή η φαινομένη αύξηση οφειλόταν εξ ολοκλήρου στις μεταβολές σύνθεσης του προϊόντος (δηλαδή σημαντικές αλλαγές του όγκου των πωλήσεων των διαφόρων τύπων προϊόντος από το 1995 μέχρι την περίοδο της έρευνας)».

195 Απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο παρέσχε διευκρινίσεις ως προς τη διαπιστωθείσα απόκλιση μεταξύ του αρχικού υπολογισμού, από τον οποίο προκύπτει, με το έγγραφο του Απριλίου 2000, αύξηση της τιμής πωλήσεως κατά 17 % για όλους τους ηλεκτρονικούς ζυγούς, και του τελικού υπολογισμού, ο οποίος απέδωσε μειώσεις για κάθε κατηγορία χωριστά. Από την απάντηση του Συμβουλίου προκύπτει ότι η Επιτροπή επέφερε στον αρχικό υπολογισμό τρεις τροποποιήσεις, οι οποίες, από κοινού, εξηγούν την ύπαρξη διαφορετικών αποτελεσμάτων ως προς την εξέλιξη των τιμών. Πρώτον, η υπολογιστική μέθοδος που χρησιμοποιήθηκε στον πίνακα του εγγράφου του Απριλίου 2000 ήταν εσφαλμένη, δεδομένου ότι έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη μόνον οι πωλήσεις σε ανεξάρτητους αγοραστές. Εξ αυτού του λόγου το έγγραφο του Απριλίου 2000 παρουσίαζε αύξηση των τιμών πωλήσεως, ενώ, λαμβανομένου υπόψη ότι ο σχετικός υπολογισμός έδειχνε αύξηση κατά 35 % του όγκου των πωλήσεων και κατά 27 % του κύκλου εργασιών, το αποτέλεσμα θα έπρεπε να είναι μείωση της τιμής πωλήσεως κατά 6 %, το οποίο αντιστοιχεί σε δείκτη 94 εφόσον εφαρμοσθεί η μέθοδος που χρησιμοποιείται γενικώς για τον υπολογισμό της εξελίξεως των τιμών, η οποία προβλέπει τη διαίρεση για κάθε έτος της συνολικής αξίας των πωλήσεων με τον συνολικό όγκο αυτών (127/135), όπου ο δείκτης 100 αντιστοιχεί στην έναρξη της περιόδου έρευνας (1995). Δεύτερον, η Επιτροπή αναθεώρησε, επίσης, ελαφρώς τον υπολογισμό της εξελίξεως του όγκου των πωλήσεων. Μολονότι το έγγραφο του Απριλίου 2000 έκανε λόγο για αύξηση των πωληθεισών ποσοτήτων κατά 35 %, εντούτοις, σύμφωνα με τον τελικό υπολογισμό

της Επιτροπής και του Συμβουλίου, η αύξηση αυτή ανερχόταν σε 29 % (βλ. αιτιολογική σκέψη 79 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Η τροποποίηση αυτή είναι προφανές ότι επηρέασε τον υπολογισμό της εξελίξεως των τιμών. Δεδομένου ότι η αύξηση του κύκλου εργασιών για όλους τους ηλεκτρονικούς ζυγούς ανερχόταν σε 27 % (βλ. αιτιολογική σκέψη 80 του προσβαλλόμενου κανονισμού), η σχέση μεταξύ της αυξήσεως αυτής και της αυξήσεως του συνολικού όγκου των πωλήσεων ήταν 98 (127/129), ήτοι μείωση της συνολικής τιμής περίπου 2 %. Τρίτον, η Επιτροπή υπολόγισε την εξέλιξη των τιμών κατά κατηγορία προϊόντων και όχι συνολικώς, γεγονός που εξηγεί κατά τα λοιπά την απόκλιση στην εξέλιξη των τιμών.

196 Εξάλλου, από την απάντηση του Συμβουλίου προκύπτει ότι, όπως είναι γνωστό στους ειδικούς επί των στατιστικών, όταν ένα προϊόν περιλαμβάνει πλείονες κατηγορίες, ο υπολογισμός της συνολικής εξελίξεως των τιμών (ο οποίος γίνεται βάσει της εξελίξεως του όγκου και της αξίας των πωλήσεων) δεν αντικατοπτρίζει την πραγματική κατάσταση στην περίπτωση που οι τιμές και οι τάσεις του όγκου των πωλήσεων παρουσιάζουν αισθητές διαφορές από κατηγορία σε κατηγορία. Δεδομένου ότι αυτό συμβαίνει εν προκειμένω, η Επιτροπή υπολόγισε την εξέλιξη των τιμών για κάθε κατηγορία προϊόντων χωριστά. Όπως έκρινε το Δικαστήριο με τις ανωτέρω σκέψεις 127 έως 131, η εξέταση κατά κατηγορία δεν είναι αντίθετη προς το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού.

197 Επομένως, υπό τις συνθήκες αυτές δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα κοινοτικά όργανα, μη εφαρμόζοντας τη μέθοδο υπολογισμού της μέσης σταθμισμένης τιμής πωλήσεως, υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κανένα στοιχείο του φακέλου της υποθέσεως δεν αναιρεί τον υπολογισμό σύμφωνα με τον οποίο οι τιμές πωλήσεως για όλες τις κατηγορίες ηλεκτρονικών ζυγών μειώθηκαν περίπου κατά 2 % μεταξύ 1995 και χρονικής περιόδου έρευνας, αντί να αυξηθούν κατά 17 %, όπως προέκυπτε από τον αρχικό υπολογισμό.

198 Τέλος, στερείται λυσιτέλειας το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εξέλιξη των τιμών έπρεπε να αναλυθεί από κοινού με τους παράγοντες που επηρεάζουν τις τιμές, όπως η εξέλιξη στην Κοινότητα του κόστους παραγωγής και της παραγωγικότητας του οικείου προϊόντος. Μολονότι είναι αληθές ότι τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν σε ορισμένες περιπτώσεις άλλους παράγοντες από κοινού με τις τιμές, εντούτοις πρέπει να τονισθεί ότι η εξέταση αυτή γίνεται κατά περίπτωση και ότι, ως εκ τούτου, μπορεί να παρουσιάζει διαφορές. Εν πάση περιπτώσει, όπως επισημαίνει το Συμβούλιο, οι παράγοντες που επικαλείται η προσφεύγουσα

ελήφθησαν υπόψη κατά την αξιολόγηση της αποδοτικότητας, καθώς και στις τελικές διαπιστώσεις του Συμβουλίου ως προς τη ζημία. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε εξέταση των «επηρεαζόντων τις κοινοτικές τιμές παραγόντων», όπως επιτάσσει το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού.

— Αποδοτικότητα και συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ

199 Με την αιτιολογική σκέψη 89 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο διαπίστωσε ότι «η γενική αποδοτικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής δεν βρισκόταν στο επίπεδο το οποίο θα περίμενε ευλόγως κατά την περίοδο της έρευνας, λόγω της συμπίεσης των τιμών από τις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ». Κατά την προσφεύγουσα, υπάρχει αντίφαση μεταξύ της διαπιστώσεως αυτής και της αιτιολογικής σκέψεως 131 του προσβαλλόμενου κανονισμού, από την οποία προκύπτει ότι ένα περιθώριο κέρδους 10 % θεωρείται αναγκαίο για τη διασφάλιση της βιωσιμότητας της κοινοτικής βιομηχανίας, καθώς και της αιτιολογικής σκέψεως 84, με την οποία διαπιστώνεται ότι «[τ]α κέρδη επί του κύκλου εργασιών των [ηλεκτρονικών ζυγών] συνολικά αυξήθηκαν από τα χαμηλά θετικά επίπεδα του 1995 σε περίπου 10 % κατά την περίοδο της έρευνας», ενώ αντιθέτως «τα προϊόντα χαμηλής τεχνολογίας υπέστησαν μείωση από τα χαμηλά θετικά επίπεδα της αποδοτικότητας το 1995 σε σημαντικές ζημιές κατά την περίοδο της έρευνας (περίπου 20 %)».

200 Εντούτοις, το Συμβούλιο υποστηρίζει ορθώς ότι το περιθώριο κέρδους συνιστούσε απλώς, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των περιστάσεων, την ελάχιστη προϋπόθεση για την επιβίωση της κοινοτικής βιομηχανίας, η οποία, εν προκειμένω, δεν επαρκούσε υπό το πρίσμα των συνεπειών της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ. Η Επιτροπή εξήγησε με το σημείο 4.4.7 του ενημερωτικού εγγράφου της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 ότι το φυσιολογικό κέρδος της κοινοτικής βιομηχανίας ανερχόταν σε 10 %. Εντούτοις, η εν λόγω βιομηχανία δεν κατόρθωσε να φθάσει το επίπεδο αυτό κατά τη διάρκεια των ετών που προηγήθηκαν των συνεπειών που δημιούργησε η προοπτική εισαγωγής του ευρώ. Αντιθέτως, κατά τη χρονική περίοδο έρευνας η αποδοτικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας βρισκόταν σε επίπεδο επαρκές για τη διασφάλιση της βιωσιμότητάς της λόγω της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ, η οποία αύξησε τον όγκο των πωλήσεων.

- 201 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 85 έως 88 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα είχαν απομονώσει τις συνέπειες της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ επί της αποδοτικότητας, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι η αποδοτικότητα δεν θα ήταν επαρκής άνευ των εν λόγω συνεπειών. Πρέπει να υπομνησθεί ότι η επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ συνιστά μέτρο που παράγει τα αποτελέσματά του στο μέλλον. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, δεδομένου του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτουν, τα κοινοτικά όργανα απομόνωσαν τις συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ επί της εκτιμήσεως της αποδοτικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 202 Κατά συνέπεια, η δεύτερη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί.

γ) Ύπαρξη σημαντικής ζημίας και εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 203 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όσον αφορά τους παράγοντες τους σχετικούς με την κατανομή της αγοράς και την εξέλιξη των μέσων τιμών για το σύνολο των ηλεκτρονικών ζυγών των τριών κατηγοριών, το Συμβούλιο δεν προέβη, κατά την εξέταση της υπάρξεως σημαντικής ζημίας της κοινοτικής βιομηχανίας, σε αντικειμενική εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, από την οποία θα προέκυπτε, αφενός, ότι το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε μεταξύ 1995 και χρονικής περιόδου έρευνας και, αφετέρου, ότι συγχρόνως παρατηρήθηκε μείωση του κόστους παραγωγής. Επιπλέον, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού λόγω του ότι οι σχετικές με τη ζημία διαπιστώσεις του δεν έπρεπε να βασισθούν στα στοιχεία αυτά.
- 204 Το Συμβούλιο επισημαίνει ότι η προσφεύγουσα περιορίζεται να επαναλάβει την επιχειρηματολογία που ανέπτυξε στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου ακυρώσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

205 Η προσφεύγουσα προβάλλει εκ νέου τα επιχειρήματα που εξετάσθηκαν και απορρίφθηκαν ήδη με τις σκέψεις 127 έως 131, 180 έως 184 και 198 της παρούσας αποφάσεως.

206 Κατά συνέπεια, η τρίτη αιτίαση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

δ) Αφετηρία και κορύφωση των συνεπειών της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ

Επιχειρήματα των διαδίκων

207 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των συνεπειών της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ επί της κοινοτικής βιομηχανίας. Κατά την προσφεύγουσα, λόγω των σημαντικών αντιφάσεων που υφίστανται μεταξύ, αφενός, των στοιχείων βάσει των οποίων τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν τις συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ και, αφετέρου, των διαπιστώσεων των εν λόγω οργάνων, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν στηρίζεται σε θετικά και αδιάσειστα αποδεικτικά στοιχεία και δεν περιλαμβάνει αντικειμενική εξέταση της καταστάσεως. Επιπλέον, όσον αφορά την προβαλλόμενη σχέση μεταξύ της βελτιώσεως της αποδοτικότητας και της εισαγωγής του ευρώ, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η βελτίωση αυτή οφείλεται στην επίτευξη χαμηλότερου κόστους παραγωγής, και όχι στην προοπτική εισαγωγής του ευρώ.

208 Το Συμβούλιο ισχυρίζεται, αφενός, ότι το ως άνω επιχείρημα στερείται λυσιτέλειας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί αυτή καθαυτή την ύπαρξη των

συνεπειών της εισαγωγής του ευρώ, αλλά μόνον τον χρονικό προσδιορισμό των συνεπειών αυτών. Αφετέρου, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η εκτίμηση των κοινοτικών οργάνων ήταν πεπλανημένη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 209 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί αυτή καθαυτή την ύπαρξη των συνεπειών της εισαγωγής του ευρώ, αλλά τις αποδείξεις στις οποίες θεμελίωσε το Συμβούλιο την εκτίμησή του ως προς την αφετηρία και την κορύφωση των συνεπειών αυτών.
- 210 Τα κοινοτικά όργανα τοποθετούν την αφετηρία των συνεπειών της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ στο έτος 1997, ενώ η προσφεύγουσα, παραπέμποντας στη από 17 Νοεμβρίου 1999 μη εμπιστευτική σύνοψη της απαντήσεως της Bizerba στο ερωτηματολόγιο έρευνας, υποστηρίζει ότι αφετηρία των ως άνω συνεπειών είναι το έτος 1998. Με το σημείο I.1 του εγγράφου αυτού επισημαίνεται ότι «[α]ποτελεί ευτυχή συγκυρία ότι η εισαγωγή του ευρώ επέφερε προσωρινή αύξηση της ζήτησης από το τελευταίο τρίμηνο του 1998». Με την επιστολή της Bizerba της 10ης Απριλίου 2000 επισημαίνεται ότι «[λ]όγω της εισαγωγής του ευρώ, ο κύκλος εργασιών των κοινοτικών πωλήσεων άρχισε να αυξάνεται ελαφρώς το 1998 και κατά τη χρονική περίοδο έρευνας» και ότι «η κοινοτική αγορά που αφορά το σύνολο των ηλεκτρονικών ζυγών ήταν, εντούτοις, προετοιμασμένη για πολύ μεγαλύτερη αύξηση, περίπου 50 %, μεταξύ 1997 και χρονικής περιόδου έρευνας, λόγω της [αναμενόμενης] αντικαταστάσεως των ηλεκτρονικών ζυγών στο πλαίσιο της εισαγωγής του ευρώ». Τέλος, από τη γραφική παράσταση που παρέθεσε η Bizerba με την από 10 Απριλίου 2000 επιστολή της προκύπτει ότι οι πωλήσεις όλων των ηλεκτρονικών ζυγών αυξήθηκαν μετά το 1996. Συνεπώς, πρέπει να επισημανθεί ο εν μέρει αντιφατικός και, εν πάση περιπτώσει, αβέβαιος χαρακτήρας των στοιχείων της Bizerba.
- 211 Δεδομένου ότι στο πλαίσιο των ερευνών αντιντάμπινγκ τα κοινοτικά όργανα οφείλουν να εξετάζουν το σύνολο των στοιχείων που υποβάλλει η κοινοτική

βιομηχανία, είναι πιθανό, λαμβανομένου υπόψη του ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται συναφώς στα κοινοτικά όργανα, τα τελικά στοιχεία που περιλαμβάνονται στον προσβαλλόμενο κανονισμό να είναι διαφορετικά από τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από μια επιχείρηση σε ορισμένο χρονικό σημείο, ιδίως δε όταν τα στοιχεία αυτά χαρακτηρίζονται από αντιφάσεις και ελλείψεις. Περαιτέρω, όπως προκύπτει από τις διατυπωθείσες στις 10 Απριλίου 2000 διαπιστώσεις της Bizerba, το σύνολο της κοινοτικής αγοράς ηλεκτρονικών ζυγών παρουσίασε σημαντική αύξηση μεταξύ 1997 και χρονικής περιόδου έρευνας. Ως εκ τούτου, πρέπει να τονισθεί ότι το Συμβούλιο ορθώς έκρινε ότι οι συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ ήταν αισθητές ήδη το 1997. Επιπλέον, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πλάνη ως προς το ζήτημα αυτό.

212 Όσον αφορά την κορύφωση των συνεπειών της εισαγωγής του ευρώ, τα κοινοτικά όργανα την τοποθετούν στο έτος 1997, ενώ η προσφεύγουσα, παραπέμποντας στα στοιχεία που προσκόμισε η κοινοτική βιομηχανία, την τοποθετεί κατά τη διάρκεια του 2001.

213 Εντούτοις, το γεγονός ότι τα συμπεράσματα των κοινοτικών οργάνων δεν αντιστοιχούν πλήρως στο σύνολο των παρατηρήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας δεν συνεπάγεται ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Από το σημείο 7.4 της από 4 Οκτωβρίου 2000 επιστολής της Επιτροπής προκύπτει ότι αυτή διατύπωσε τις προβλέψεις της βασιζόμενη στα υποβληθέντα από την κοινοτική βιομηχανία στοιχεία ως προς τις συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ. Το Συμβούλιο υπενθυμίζει με το υπόμνημά του αντικρούσεως ότι βάσει ακριβώς αυτής της ανάλυσεως τα κοινοτικά όργανα διατύπωσαν την πρόβλεψη ότι οι συνέπειες της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ θα κορυφώνονταν το 1999. Επιπλέον, από την καταγγελία των κοινοτικών παραγωγών προκύπτει ότι οι εν λόγω παραγωγοί είχαν προβλέψει την εξάλειψη των συνεπειών της εισαγωγής του ευρώ μεταξύ των ετών 2000 και 2003. Τέλος, μολονότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός έκανε λόγο για κορύφωση των συνεπειών της εισαγωγής του ευρώ το 1999, εντούτοις ανέφερε επίσης ότι η προσωρινή αύξηση των πωλήσεων διήρκεσε έως το 2000. Με την αιτιολογική σκέψη 64 διαπιστώνεται ρητώς ότι η εισαγωγή του ευρώ είχε ως αποτέλεσμα να μετακινηθούν ορισμένες πωλήσεις από μια περίοδο (2001 έως 2004)

σε μια άλλη (1997 έως 2000). Επομένως, σύμφωνα με τον προσβαλλόμενο κανονισμό, οι συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ δεν είχαν ακόμη εξαιρεθεί κατά το έτος 1999.

- 214 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι οι προβλέψεις των κοινοτικών οργάνων ήταν προδήλως πεπλανημένες και δεν βασίζονταν σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία. Πρέπει επίσης να τονισθεί ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε με ποιο τρόπο θα επηρεάζονταν οι διαπιστώσεις του Συμβουλίου περί της ζημίας εάν η αφετηρία και η κορύφωση των συνεπειών της εισαγωγής του ευρώ τοποθετούνταν στο τέλος του 1998 και στο 2001 αντιστοίχως. Εν πάση περιπτώσει, οι συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ έγιναν αισθητές κατά τη διάρκεια της χρονικής περιόδου έρευνας.
- 215 Συνεπώς, η τέταρτη αιτίαση δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 216 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

6. Τέταρτο σκέλος: επί της πρόδηλης πλάνης των κοινοτικών οργάνων ως προς την εκτίμηση της σημασίας του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 217 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη, κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, ως προς την εκτίμηση της σημασίας του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, το περιθώριο εφαρμογής στους ηλεκτρονικούς ζυγούς που προέρχονται από τις οικείες χώρες τιμών χαμηλότερων σε σχέση με τους

ηλεκτρονικούς ζυγούς προελεύσεως Κοινότητας υπερβαίνει σαφώς το πραγματικό περιθώριο ντάμπινγκ. Επομένως, η ενδεχόμενη εξάλειψη της πρακτικής ντάμπινγκ δεν θα μετέβαλλε ουσιωδώς το περιθώριο εφαρμογής χαμηλότερων τιμών. Ως εκ τούτου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι πρέπει να γίνει σύγκριση μεταξύ του περιθωρίου ντάμπινγκ και του περιθωρίου εφαρμογής χαμηλότερων τιμών. Ισχυρίζεται ότι από τη σύγκριση αυτή μπορεί να προκύψει ότι η ζημία οφείλεται σε άλλους παράγοντες πλην του ντάμπινγκ.

218 Το Συμβούλιο αρνείται την ύπαρξη υποχρέωσης των κοινοτικών οργάνων να προβούν σε σύγκριση μεταξύ του περιθωρίου εφαρμογής χαμηλότερων τιμών και του περιθωρίου ντάμπινγκ, ήτοι δύο εννοιών που δυσχερώς μόνον μπορούν να συγκριθούν. Το περιθώριο ντάμπινγκ πρέπει πάντοτε να θεωρείται ότι ασκεί επιρροή για τον προσδιορισμό της ζημίας, εφόσον υπερβαίνει το ελάχιστο όριο κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, ανεξαρτήτως του ύψους του πραγματικού περιθωρίου εφαρμογής χαμηλότερων τιμών.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

219 Πρέπει να τονισθεί ότι ο βασικός κανονισμός δεν προβλέπει ότι τα περιθώρια ντάμπινγκ πρέπει να συγκρίνονται με τα περιθώρια εφαρμογής χαμηλότερων τιμών, ούτε ότι, στην περίπτωση που το περιθώριο ντάμπινγκ υπολείπεται του περιθωρίου εφαρμογής χαμηλότερων τιμών, η σύγκριση αυτή συνεπάγεται ότι η ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία δεν οφείλεται σε ντάμπινγκ, αλλά σε άλλους παράγοντες, όπως τα πλεονεκτήματα από απόψεως κόστους των οποίων φυσιολογικά απολαμβάνουν οι εξαγωγείς.

220 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι τα κοινοτικά όργανα κακώς δεν προέβησαν στη σύγκριση αυτή. Πράγματι, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, η εξέταση της εφαρμογής χαμηλότερων τιμών από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εξετάσεως των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, η αξιολόγηση των διαφόρων παραγόντων, μεταξύ των

οποίων και η σημασία του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εξετάσεως των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί της κοινοτικής βιομηχανίας. Το Συμβούλιο εξέτασε την εφαρμογή χαμηλότερων σε σχέση με τις κοινοτικές τιμών με τις αιτιολογικές σκέψεις 72 έως 74 του προσβαλλόμενου κανονισμού και, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, τη σημασία του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ με την αιτιολογική σκέψη 90 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Επομένως, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη για τον προσδιορισμό της ζημίας τον διαλαμβανόμενο στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού παράγοντα της σημασίας του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ, χωρίς να απαιτείται να γίνει σύγκριση αυτού με το περιθώριο εφαρμογής χαμηλότερων τιμών.

- 221 Συνεπώς, το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

7. Πέμπτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού που αντλείται από τη συνεκτίμηση στοιχείων της Eurostat

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 222 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο κατέληξε στην ύπαρξη σημαντικής ζημίας της κοινοτικής βιομηχανίας κατά παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 3, σε συνδυασμό με το άρθρο 3, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, καθόσον χρησιμοποίησε για τον προσδιορισμό του όγκου των εισαγωγών στατιστικές της Eurostat που αφορούν εισαγωγές προϊόντων διαφορετικών από το επίμαχο.
- 223 Συγκεκριμένα, ο κωδικός ΣΟ 8423 8150 περιλαμβάνει προϊόντα που δεν εμπίπτουν στην υπό κρίση διαδικασία, δεδομένου ότι το εφαρμοσθέν κριτήριο συνδέσεως αφορά κάθε τύπο ζυγού με δυνατότητα μετρήσεως βάρους μικρότερη των 30 κιλών, ο οποίος προορίζεται για εμπορική χρήση. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το Συμβούλιο αναγνωρίζει ότι ο κωδικός ΣΟ 8423 8150 περιλαμβάνει και ζυγούς πέραν των ηλεκτρονικών.

224 Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης τη μελέτη αγοράς που εκπόνησαν οι καταγγέλλοντες κοινοτικοί παραγωγοί, σύμφωνα με την οποία μόνον το 50 % των εισαγωγών από την Κίνα που υπάγονται στον ως άνω κωδικό αφορούν τους ηλεκτρονικούς ζυγούς που αποτελούν το αντικείμενο του προσβαλλόμενου κανονισμού.

225 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση του Συμβουλίου ότι όλα τα αποδεικτικά στοιχεία συντείνουν στο ότι οι οικείες χώρες εξήγαν μόνον ηλεκτρονικούς ζυγούς. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι ορισμένοι εξ όσων έλαβαν μέρος στην έρευνα προσκόμισαν κατά τη διάρκεια αυτής στοιχεία που εκ πρώτης όψεως συνηγορούν υπέρ της απόψεως ότι η Eurostat δεν συνιστούσε αξιόπιστη πηγή για τον προσδιορισμό του όγκου των εισαγωγών ηλεκτρονικών ζυγών. Δεύτερον, όσον αφορά τις εισαγωγές υπό τον κωδικό ΣΟ 8423 8150, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι οι εξαγωγείς και οι εισαγωγείς που μετείχαν στην έρευνα δεν μπορούσαν να αποδείξουν ότι πραγματοποιήθηκαν εισαγωγές και άλλων προϊόντων υπό τον ως άνω κωδικό, δεδομένου ότι οι ίδιοι πραγματοποιούσαν εξαγωγές και εισαγωγές μόνον ηλεκτρονικών ζυγών. Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή γνώριζε την ύπαρξη Κινέζων παραγωγών μη ηλεκτρονικών ζυγών. Εντούτοις, δεδομένου ότι οι ζυγοί αυτοί δεν αποτελούσαν αντικείμενο της έρευνας, δεν μπορούσε να γίνει δεκτό ότι οι εν λόγω παραγωγοί-εξαγωγείς συνεργάζονταν στο πλαίσιο της έρευνας με την Επιτροπή. Τέταρτον, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι ο όγκος των εισαγωγών προελεύσεως Κίνας θα έπρεπε να προσδιορισθεί βάσει εξακριβωμένων στοιχείων για τους τρεις Κινέζους εξαγωγείς. Πέμπτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι από τα υποβληθέντα με την καταγγελία στοιχεία της Eurostat περί των μέσων τιμών εισαγωγής προκύπτει σαφώς ότι η Eurostat δεν συνιστούσε αξιόπιστη πηγή στοιχείων όσον αφορά την Κίνα. Κατά την προσφεύγουσα, πλείονες παράγοντες συνηγορούσαν υπέρ του απρόσφορου χαρακτήρα μιας προσφυγής στηριζόμενης σε στοιχεία της Eurostat.

226 Τέλος, η προσφεύγουσα παρατηρεί ότι το Συμβούλιο αμφισβήτησε τη σημασία των στατιστικών της Eurostat για τον προσδιορισμό της ζημίας στο πλαίσιο πολλών πρόσφατων διαδικασιών αντιντάμπινγκ, καθόσον ο κωδικός ΣΟ του επίμαχου προϊόντος περιελάμβανε προϊόντα που δεν σχετίζονταν με την εκάστοτε διαδικασία. Η προσφεύγουσα επικαλείται, μεταξύ άλλων, την αιτιολογική σκέψη 35 του κανονισμού (ΕΚ) 2313/2000 του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 2000, για

την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων καθοδικών σωλήνων για δέκτες έγχρωμης τηλεόρασης, καταγωγής Ινδίας και Δημοκρατίας της Κορέας, και για την περάτωση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές καταγωγής Λιθουανίας, Μαλαισίας και Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 267, σ. 1). Με την προσέγγιση αυτή συμφωνεί η απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Νοεμβρίου 1991, C-315/90, Gimelec κ.λπ. κατά Επιτροπής (Συλλογή 1991, σ. I-5589, σκέψεις 13 και 14).

- 227 Το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι στον κωδικό ΣΟ 8423 8150 υπάγονται και άλλοι ζυγοί πέραν των εξεταζόμενων στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας και ότι η Eurostat δεν κάνει διάκριση μεταξύ των διαφόρων μοντέλων που υπάγονται στον εν λόγω κωδικό. Εντούτοις, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι από το σύνολο των προσκομισθέντων αποδεικτικών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένων των προσκομισθέντων από τους εξαγωγείς και εισαγωγείς που έλαβαν μέρος στην έρευνα, προκύπτει ότι οι οικείες χώρες εξήγαν μόνον ηλεκτρονικούς ζυγούς. Περαιτέρω, το Συμβούλιο τονίζει ότι τα κοινοτικά όργανα διέθεταν στοιχεία για ποσοστό μικρότερο του 50 % του συνόλου των εισαγωγών, γεγονός που οφειλόταν στην ιδιαίτερος απρόθυμη συνεργασία των εξαγωγέων, ιδίως δε των Κινέζων εξαγωγέων. Το γεγονός ότι το Συμβούλιο διέθετε περιορισμένες πληροφορίες ως προς τις εξαγωγές από την Κίνα δεν συνεπάγεται ότι η συνεκτίμηση των στοιχείων της Eurostat συνιστά υπέρβαση της εξουσίας εκτιμήσεως.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 228 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, προσδιορίζοντας τον όγκο των εισαγωγών βάσει των στατιστικών της Eurostat, μολονότι γνώριζαν ότι στον κωδικό ΣΟ 8423 8150 υπάγονταν και άλλα προϊόντα πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών, δεν στήριξαν τα συμπεράσματά τους ως προς τον όγκο των εισαγωγών σε θετικά αποδεικτικά στοιχεία. Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο περιορίζει στο συγκεκριμένο αυτό ζήτημα τον έλεγχο του περί της συνεκτιμήσεως των στοιχείων της Eurostat για τον προσδιορισμό του όγκου των εισαγωγών.

229 Η προσφεύγουσα επικαλείται συναφώς την προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 226 απόφαση Gimélec κ.λπ. κατά Επιτροπής (σκέψεις 13 και 14). Στην υπόθεση αυτή το Δικαστήριο αποφάνθηκε ως εξής:

«Η Επιτροπή edικαιούτο να βασιστεί στα ειδικά στοιχεία που προέκυψαν από την έρευνά της, έστω και αν αυτά δεν συμφωνούν προς τις κοινοτικές στατιστικές, στις οποίες βασίστηκαν οι προσφεύγουσες. Πράγματι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, χωρίς οι προσφεύγουσες να το αμφισβητούν, από τις κοινοτικές στατιστικές δεν μπορούν να προκύψουν αποδεικτικά στοιχεία, δεδομένου ότι σ' αυτές οι ηλεκτρικοί κινητήρες κατατάσσονται σε κεφάλαιο δασμολογικών κλάσεων που περιλαμβάνει και άλλα προϊόντα.

Επομένως, η Επιτροπή καθόρισε τον όγκο των εν λόγω εισαγωγών βάσει στοιχείων τα οποία ήταν εύλογο να έχει στη διάθεσή της.»

230 Από τη νομολογία αυτή προκύπτει ότι δεν συντρέχει πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όταν τα κοινοτικά όργανα στηρίζονται στα στοιχεία τα οποία είναι εύλογο να έχουν στη διάθεσή τους. Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι τα κοινοτικά όργανα δεν δεσμεύονται από τις απαντήσεις όσων έλαβαν μέρος στη διαδικασία, όταν ο βαθμός συνεργασίας στην έρευνα είναι περιορισμένος και, ως εκ τούτου, τα στοιχεία που προσκομίζουν ορισμένες από τις οικείες επιχειρήσεις δεν μπορούν να θεωρηθούν ως αντιπροσωπευτικά (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, T-161/94, Sinochem Heilongjiang κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1996, σ. II-695, σκέψη 65).

231 Εν προκειμένω, τα κοινοτικά όργανα έκριναν ότι, μολονότι ο κωδικός ΣΟ 8423 8150 μπορούσε να περιλαμβάνει και άλλα προϊόντα πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών, όπως ζυγούς μετρήσεως ή ζυγούς επαληθεύσεως, εντούτοις στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας ήταν ενδεδειγμένο να χρησιμοποιηθούν τα στοιχεία της Eurostat προς προσδιορισμό του όγκου των εισαγωγών από τις οικείες χώρες, δεδομένου κατά τη διάρκεια της έρευνας δεν περιήλθε στη διάθεση της Επιτροπής κανένα στοιχείο που να συνηγορεί υπέρ του ότι οι οικείες χώρες εξήγαγαν προς την Κοινότητα ζυγούς άλλους πέραν των ηλεκτρονικών.

232 Απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Πρωτοδικείου, το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι τα κοινοτικά όργανα δεν χρησιμοποίησαν τα στοιχεία της Eurostat ακριβώς ως είχαν. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή διαπίστωσε, όσον αφορά τις εισαγωγές από την Κίνα για τα έτη 1995, 1998 και για τη χρονική περίοδο έρευνας στο σύνολό της, ότι ο όγκος των εισαγωγών κατά την Eurostat ήταν ιδιαίτερος υψηλός, ενώ οι τιμές ιδιαίτερος χαμηλές. Παραδείγματος χάρη, η Eurostat παρουσίαζε για το έτος 1995 μέση τιμή 7 ευρώ ανά τεμάχιο. Ήταν προφανές ότι οι τιμές αυτές δεν ήταν δυνατό να αντιστοιχούν σε ηλεκτρονικούς ζυγούς υπό τη μορφή τελικού προϊόντος, αλλά αφορούσαν τις εισαγωγές εξαρτημάτων. Κατόπιν τούτου, η Επιτροπή διόρθωσε τα στοιχεία της Eurostat. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι διορθώσεις της Επιτροπής προσάρμοσαν τον όγκο των εισαγωγών σε επίπεδο ενιαίο και πλησιέστερο στην πραγματικότητα, το οποίο κρίνεται εύλογο εφόσον ληφθούν υπόψη τα στοιχεία που προσκόμισαν οι Κινέζοι εξαγωγείς που έλαβαν μέρος στην έρευνα, ο βαθμός συνεργασίας της κινεζικής αγοράς και οι εκτιμήσεις της καταγγέλλουσας κοινοτικής βιομηχανίας. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή χρησιμοποίησε για την έρευνα τα στοιχεία που κοινοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα με το ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000. Εξάλλου, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η προσφεύγουσα ήταν ενήμερη και δεν αμφισβήτησε τη διόρθωση των στοιχείων της Eurostat. Ισχυρίστηκε απλώς ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει ότι τα στοιχεία της Eurostat αφορούσαν μόνον τους ηλεκτρονικούς ζυγούς.

233 Με το υπόμνημά του απαντήσεως το Συμβούλιο προσκόμισε στο Πρωτοδικείο τα στοιχεία της Eurostat που διορθώθηκαν στη συνέχεια. Επιβάλλεται, πράγματι, να τονισθεί ότι τα αριθμητικά αυτά στοιχεία διαφέρουν από τα στοιχεία της Eurostat που η κοινοτική βιομηχανία είχε επισυνάψει στην καταγγελία της. Το Συμβούλιο δικαιολόγησε την απόκλιση αυτή διευκρινίζοντας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ότι, δεδομένου ότι τα στοιχεία της Eurostat αναθεωρούνται διαρκώς, τα γενικά στοιχεία της Eurostat που χρησιμοποιήθηκαν κατά το τελικό στάδιο της έρευνας της Επιτροπής δεν ταυτίζονται με τα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα κατά τον χρόνο υποβολής της καταγγελίας.

234 Από τα στοιχεία της Eurostat που κοινοποίησε το Συμβούλιο προκύπτει ότι για τη χρονική περίοδο έρευνας οι εισαγωγές από την Κίνα ανέρχονταν σε 47 658 τεμάχια. Η ποσότητα που έλαβε υπόψη η Επιτροπή, κατόπιν διορθώσεως, ήταν 16 827 τεμάχια. Ομοίως, αντί να χρησιμοποιήσει την ποσότητα των 63 894 τεμαχίων, η

οποία αντιπροσώπευε κατά την Eurostat τις εξαγωγές της Κίνας, της Ταϊβάν και της Νότιας Κορέας από κοινού, η Επιτροπή έλαβε υπόψη μικρότερη ποσότητα, ήτοι 33 063 τεμάχια. Κατά τον ίδιο τρόπο, τα στοιχεία της Eurostat για το 1995 έκαναν λόγο για 21 289 τεμάχια προελεύσεως Κίνας, ενώ της Επιτροπής για 3 456 τεμάχια, με αποτέλεσμα η Eurostat να καταλήγει σε συνολική ποσότητα 32 686 τεμαχίων εισαγωγής από τις εν λόγω χώρες, ενώ η Επιτροπή σε 14 853 τεμάχια.

235 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 63, 70 και 71 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι στοιχεία της Eurostat χρησιμοποιήθηκαν για την αξιολόγηση της κοινοτικής καταναλώσεως, του όγκου των εισαγωγών και, ως εκ τούτου, των μεριδίων αγοράς. Το Συμβούλιο διευκρινίζει ότι πρόκειται για στοιχεία κατόπιν διορθώσεως, σύμφωνα με τα οποία ο συνολικός όγκος των εισαγωγών κατά τη χρονική περίοδο έρευνας ανερχόταν σε 33 063 τεμάχια.

236 Εντούτοις, από την αιτιολογική σκέψη 105 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι κατά τη χρονική περίοδο έρευνας οι παραγωγοί-εξαγωγείς που έλαβαν μέρος σ' αυτήν εξήγαγαν στην Κοινότητα περίπου 15 000 τεμάχια, το 97 % των οποίων ανήκαν στην κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας.

237 Συνεπώς, πρέπει να τονισθεί ότι παρατηρείται σημαντική απόκλιση μεταξύ των στοιχείων των παραγωγών-εξαγωγέων που συνεργάστηκαν στην έρευνα και των διορθωθέντων στοιχείων της Eurostat. Το Συμβούλιο προβάλλει συναφώς τον περιορισμένο βαθμό συνεργασίας των εξαγωγέων, ιδίως δε των Κινέζων εξαγωγέων. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι σύμφωνα με έκθεση της ενώσεως Κινέζων παραγωγών ζυγών, την οποία δεν περιέλαβε στον φάκελο της υποθέσεως, δεκαπέντε εταιρίες μοιράζονταν την εγχώρια αγορά. Από τις δεκαπέντε αυτές εταιρίες μόνον τρεις συνεργάστηκαν στην έρευνα. Επομένως, κατά το Συμβούλιο, ένας σημαντικός αριθμός από τις εταιρίες αυτές δεν είχε λάβει μέρος στη διαδικασία της έρευνας, οπότε, υπό το πρίσμα των στοιχείων της Eurostat που καθιστούν σαφή τη διαφορά μεταξύ των πωλήσεων που πράγματι διαπιστώθηκαν και αυτών που είχαν καταγραφεί, τα κοινοτικά όργανα είχαν σοβαρούς λόγους να πιστεύουν ότι πολλές από τις εν λόγω εταιρίες πραγματοποιούσαν εξαγωγές και δεν συνεργάζονταν στο πλαίσιο της έρευνας.

- 238 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, σε περίπτωση αρνήσεως συνεργασίας επιτρέπεται να συνάγονται συμπεράσματα «με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία», τα οποία πρέπει να επαληθεύονται, ει δυνατόν, σε σχέση με άλλες ανεξάρτητες διαθέσιμες πηγές, όπως τα επίσημα στατιστικά στοιχεία επί των εισαγωγών.
- 239 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 5 του προσβαλλόμενου κανονισμού, με εξαίρεση έναν παραγωγό-εξαγωγέα από την Ταϊβάν, όλοι οι παραγωγοί-εξαγωγείς τους οποίους μνημόνευσαν οι κοινοτικοί παραγωγοί με την καταγγελία τους, συμπεριλαμβανομένων των τριών κινεζικών εταιριών, έλαβαν πράγματι μέρος στην έρευνα. Το γεγονός ότι η κοινοτική βιομηχανία ανέφερε με την καταγγελία της μόνον τρεις κινεζικές εταιρίες δεν σημαίνει ότι δεν υπήρχαν στην αγορά και άλλοι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς. Συνεπώς, δεν μπορεί να καταλογισθεί στα κοινοτικά όργανα το γεγονός ότι έκριναν ότι ορισμένοι παραγωγοί-εξαγωγείς δεν είχαν συνεργασθεί. Συναφώς, πρέπει να επισημανθεί ότι κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα δήλωσε ότι η έκθεση της ενώσεως Κινέζων παραγωγών ζυγών είχε επισυναφθεί στις απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο της Επιτροπής. Πάντως, η έκθεση αυτή απουσιάζει από τον φάκελο της υποθέσεως. Η προσφεύγουσα, με την απάντησή της στο ερωτηματολόγιο περί της αναγνωρίσεως καθεστώτος επιχειρήσεως λειτουργούσας υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, έκανε λόγο για έξι βασικούς παραγωγούς ηλεκτρονικών ζυγών, μεταξύ των οποίων καταλέγονται οι τρεις εταιρίες που έλαβαν μέρος στην έρευνα.
- 240 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο επίμαχος κωδικός ΣΟ εφαρμοζόταν και σε άλλα προϊόντα πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών, πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή διόρθωσε τα στοιχεία της Eurostat, καθόσον έκρινε ότι υπό τον κωδικό αυτό είχαν εισαχθεί άλλα προϊόντα (εν προκειμένω, ανταλλακτικά), και έλαβε τελικώς υπόψη την ποσότητα των 33 063 τεμαχίων. Τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν στη συνέχεια ειδικότερες πληροφορίες που να συνηγορούν υπέρ του ότι η ποσότητα αυτή περιελάμβανε επίσης εισαγωγές άλλων προϊόντων πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών. Επιπλέον, η προσφεύγουσα ουδέν στοιχείο προσκόμισε επί του ζητήματος αυτού. Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή έκρινε ορθώς ότι, μολονότι στον επίμαχο κωδικό υπάγονται και άλλα προϊόντα, εντούτοις η ποσότητα των 33 063 τεμαχίων αφορούσε μόνον τις εισαγωγές ηλεκτρονικών

ζυγών. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί το ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως που διαθέτουν τα κοινοτικά όργανα, καθώς και το γεγονός ότι, όπως επισημάνθηκε με την ανωτέρω σκέψη 119, στην προσφεύγουσα εναπόκειται να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που θα επιτρέψουν στο Πρωτοδικείο να διαπιστώσει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε τα στοιχεία αυτά.

241 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα κοινοτικά όργανα δεν υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως χρησιμοποιώντας τα στοιχεία της Eurostat κατόπιν διορθώσεως, προκειμένου να αναλύσουν την κατανάλωση στην Κοινότητα και να προσδιορίσουν τον συνολικό όγκο των εισαγωγών από τις οικείες χώρες, καθώς και τα μερίδια αγοράς της Κοινότητας και των εισαγωγέων.

242 Συνεπώς, το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό και ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Γ — *Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού*

1. Εισαγωγή

243 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, υποπίπτοντας σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό της αιτιώδους συνάφειας.

- 244 Το ζήτημα της αιτιώδους συνάφειας εξετάζεται με τις αιτιολογικές σκέψεις 98 έως 116 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Οι αιτιολογικές σκέψεις 115 και 116 έχουν ως εξής:

«Λόγω της χρονικής σύμπτωσης μεταξύ, αφενός, της εφαρμογής χαμηλότερων τιμών από τις κοινοτικές, του σημαντικού μεριδίου αγοράς που ανέκτησαν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ από τις εν λόγω χώρες και, αφετέρου, της αντίστοιχης απώλειας του μεριδίου της αγοράς που υπέστη ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής, καθώς και της μείωσης των τιμών πωλήσεών του, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ καταγωγής των εν λόγω χωρών έχουν προκαλέσει σημαντική ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.

Επίσης συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, καταγωγής των εν λόγω χωρών, έχουν προκαλέσει σημαντική ζημία στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής. Ενώ και άλλοι παράγοντες μπορεί να έχουν συμβάλει σ' αυτήν τη ζημία, αυτοί οι παράγοντες δεν είναι τέτοιοι ώστε να διασπάσουν την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που έχει υποστεί ο κοινοτικός κλάδος παραγωγής.»

- 245 Προς στήριξη του τρίτου λόγου ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει σειρά ισχυρισμών. Οι ισχυρισμοί αυτοί ταυτίζονται, ως επί το πλείστον, με τους ήδη εξετασθέντες στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που αφορά τον προσδιορισμό της ζημίας, Ως εκ τούτου, εφόσον παρίσταται ανάγκη, θα γίνεται παραπομπή στις ανωτέρω σκέψεις. Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας μπορεί να χωριστεί σε τέσσερα σκέλη.

2. *Πρώτο σκέλος: επί της αποδοτικότητας*

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 246 Η προσφεύγουσα προβάλλει την αισθητή αύξηση της αποδοτικότητας της κοινοτικής βιομηχανίας μεταξύ 1995 και χρονικής περιόδου έρευνας ως απόδειξη της απουσίας δυσμενών συνεπειών των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο

ντάμπινγκ. Η διαλαμβανόμενη στην αιτιολογική σκέψη 102 του προσβαλλόμενου κανονισμού διαπίστωση του Συμβουλίου ότι υφίστανται «δυσμενείς συνέπειες για την αποδοτικότητα του κοινοτικού κλάδου παραγωγής» αναιρείται από τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην αιτιολογική σκέψη 84 του προσβαλλόμενου κανονισμού, σύμφωνα με τα οποία «[τ]α κέρδη επί του κύκλου εργασιών των ηλεκτρονικών ζυγών συνολικά αυξήθηκαν από τα χαμηλά θετικά επίπεδα του 1995 σε περίπου 10 % κατά την περίοδο της έρευνας».

247 Το Συμβούλιο απορρίπτει τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

248 Αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν λαμβάνει υπόψη τις συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ. Με τις ανωτέρω σκέψεις 199 έως 202, το επιχείρημα αυτό, το οποίο συνδέεται μάλλον με τη ζημία παρά με την αιτιώδη συνάφεια, κρίθηκε αβάσιμο.

3. Δεύτερο σκέλος: επί της εξελίξεως των τιμών πωλήσεως

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

249 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μείωση των τιμών των μοντέλων των κατηγοριών υψηλής και μέσης τεχνολογίας δεν ήταν δυνατό να έχει προκληθεί από τις εισαγωγές από τις οικείες χώρες. Σύμφωνα με τα συμπεράσματα του ίδιου του Συμβουλίου, ο όγκος των εισαγωγών στην Κοινότητα ζυγών των κατηγοριών μέσης και υψηλής τεχνολογίας ήταν αμελητέος. Κατά την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο παρέλειψε να εξετάσει και να αιτιολογήσει το γεγονός ότι οι τιμές της

κατηγορίας μέσης τεχνολογίας είχαν παρουσιάσει μάλιστα μεγαλύτερη μείωση από τις τιμές της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας και ότι στην κατηγορία υψηλής τεχνολογίας οι τιμές είχαν επίσης μειωθεί αναλόγως.

- 250 Κατά την προσφεύγουσα, η μείωση των τιμών οφείλεται στην πραγματικότητα σε ένα σύνηθες φαινόμενο, ήτοι στη φυσική τάση της τιμής των ηλεκτρονικών προϊόντων να μειώνεται σε συνάρτηση προς την τεχνολογική πρόοδο. Τα κοινοτικά όργανα παρέλειψαν να εξετάσουν την εξέλιξη του κόστους παραγωγής στις κατηγορίες μέσης και υψηλής τεχνολογίας κατά την αξιολόγηση των συνεπειών των εισαγωγών επί της εξελίξεως των τιμών των ηλεκτρονικών ζυγών των εν λόγω κατηγοριών. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στερείται λυσιτέλειας η αναφορά στον αντίκτυπο που έχουν οι τιμές ενός φάσματος προϊόντος στα άλλα τμήματα της αγοράς. Κατά την προσφεύγουσα, η συρρίκνωση των τιμών των ηλεκτρονικών ζυγών των κατηγοριών μέσης και υψηλής τεχνολογίας δεν προκάλεσε μείωση της αποδοτικότητας στις κατηγορίες αυτές. Αντιθέτως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η αποδοτικότητα αυξήθηκε.
- 251 Περαιτέρω, η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν προσηκόντως υπόψη το γεγονός ότι η εμφάνιση μεγάλων αλυσίδων πολυκαταστημάτων επέφερε μετακίνηση της αγοραστικής δύναμης και, ως εκ τούτου, μείωση των τιμών. Κατά την προσφεύγουσα, η πλάνη εκτιμήσεως οφείλεται στο ότι τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τις διαρθρωτικές αλλαγές και/ή τις συγχωνεύσεις εταιριών που δεν ανήκουν στην κοινοτική βιομηχανία. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν απέδειξαν ότι η αύξηση της αγοραστικής δύναμης των αλυσίδων πολυκαταστημάτων δεν προκάλεσε τη σημαντική ζημία για την οποία γίνεται λόγος με τις αιτιολογικές σκέψεις 113 και 114 του προσβαλλόμενου κανονισμού.
- 252 Επιπλέον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, προκειμένου να προσδιορισθεί αν η υποτιθέμενη μείωση των τιμών σε καθεμία από τις τρεις κατηγορίες ηλεκτρονικών ζυγών συνιστά πράγματι σημαντική ζημία για το ομοειδές προϊόν, είναι αναγκαίο να προσδιορισθούν επίσης οι συνέπειες των μειώσεων αυτών επί της αποδοτικότητας σε καθεμία από τις τρεις κατηγορίες. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι η κοινοτική βιομηχανία κατέγραψε σημαντικά κέρδη και ότι, αν οι τιμές πώλησεως μειώνονταν, ενώ τα κέρδη είναι επαρκή, τότε δεν συντρέχει σημαντική ζημία οφειλόμενη στις εισαγωγές. Κατά την προσφεύγουσα, τα κέρδη των κοινοτικών παραγωγών που οφείλονται στην ολιγοπωλιακή δομή του οικείου τομέα είναι πιθανό να μειώθηκαν λόγω του ανταγωνισμού από τις εισαγωγές.

253 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

254 Ως προς το επιχείρημα ότι τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη τις συνέπειες του ύψους της παραγωγικότητας επί των τιμών πωλήσεως, αρκεί η διαπίστωση ότι με τη σκέψη 198 της παρούσας αποφάσεως διαπιστώθηκε ότι το επιχείρημα αυτό στερείται λυσιτέλειας. Με την ίδια σκέψη απορρίφθηκε επίσης ο ισχυρισμός ότι η μείωση των τιμών των μοντέλων των κατηγοριών υψηλής και μέσης τεχνολογίας οφείλεται σε σημαντική μείωση του κόστους παραγωγής. Ως προς τη διαλαμβανόμενη στην αιτιολογική σκέψη 88 του προσβαλλόμενου κανονισμού διαπίστωση του Συμβουλίου ότι «η συμπίεση των τιμών που άσκησαν οι εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ έγινε επίσης αισθητή στα τμήματα της αγοράς για τα προϊόντα μέσης και υψηλής τεχνολογίας επειδή οι τιμές ενός φάσματος προϊόντος αναπόφευκτα έχουν κάποιον αντίκτυπο και στα άλλα τμήματα της αγοράς», επιβάλλεται να τονισθεί ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε στοιχεία που να αναιρούν την ανάλυση του Συμβουλίου. Επιπλέον, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 114 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα κοινοτικά όργανα εξέτασαν τις συνέπειες του ύψους της παραγωγικότητας επί των τιμών στο πλαίσιο της αναλύσεως άλλων παραγόντων. Η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως διαπιστώνοντας ότι η βελτίωση της παραγωγικότητας δεν διέσπασε εν προκειμένω την αιτιώδη συνάφεια.

255 Περαιτέρω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως αναγνωρίζει και η προσφεύγουσα, το Συμβούλιο εξέτασε τον παράγοντα της εμφανίσεως μεγάλων αλυσίδων πολυκαταστημάτων. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 113 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«Σε όλη την Κοινότητα, το μερίδιο της αγοράς πολλαπλών χρηστών (μεγάλων αλυσίδων πολυκαταστημάτων) αυξήθηκε σημαντικά ενώ ο αριθμός των μικρότερων χρηστών έχει μειωθεί. Αυτή η αλλαγή της διάρθρωσης είχε αυξήσει την αγοραστική δύναμη της βιομηχανίας χρήστριας γενικά, και είναι πιθανό αυτή η αλλαγή να είχε ορισμένη καθοδική πίεση στις μέσες τιμές.»

256 Με την αιτιολογική σκέψη 114 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο διαπιστώνει:

«Όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 59, η διάρθρωση του κοινοτικού κλάδου παραγωγής είχε επίσης μεταβληθεί σημαντικά κατά την υπό εξέταση περίοδο. Η μείωση του αριθμού εταιρειών και η βελτίωση της παραγωγικότητας (βλ. [...] αιτιολογική σκέψη 90, προορίζονταν για να αντιμετωπίσουν αυτές τις αλλαγές της αγοράς. Συνάγεται το συμπέρασμα ότι ο ανταγωνισμός στην αγορά που προήλθε από τις αλλαγές στη διάρθρωση του κοινοτικού τομέα λιανικής πώλησης, δεν διέσπασε την αιτιώδη συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της ζημίας που έχει προκληθεί στον κοινοτικό κλάδο παραγωγής.»

257 Συνεπώς, το Συμβούλιο εξέτασε εν προκειμένω την εμφάνιση μεγάλων αλυσίδων πολυκαταστημάτων. Επιπλέον, ισχυριζόμενη ότι η πλάνη εκτιμήσεως οφείλεται στο ότι τα κοινοτικά όργανα έλαβαν υπόψη τις διαρθρωτικές αλλαγές και/ή τις συγχωνεύσεις εταιριών που δεν ανήκουν στην κοινοτική βιομηχανία, η προσφεύγουσα ερμηνεύει κατά τρόπο εσφαλμένο την έννοια της «κοινοτικής βιομηχανίας». Κατά την άποψή της, η έννοια αυτή καλύπτει μόνον τους κοινοτικούς παραγωγούς που μετείχαν στην έρευνα. Εντούτοις, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η έννοια της «κοινοτικής βιομηχανίας» αφορά το σύνολο των κοινοτικών παραγωγών ομοειδών προϊόντων ή εκείνους εξ αυτών των οποίων αθροιστικά η παραγωγή αντιπροσωπεύει το μεγαλύτερο μέρος της συνολικής κοινοτικής παραγωγής των εν λόγω προϊόντων.

258 Όσον αφορά την αιτίαση της προσφεύγουσας ότι τα κοινοτικά όργανα όφειλαν να προσδιορίσουν τις συνέπειες των μειώσεων των τιμών επί της αποδοτικότητας σε καθεμία από τις τρεις κατηγορίες, επιβάλλεται η παραπομπή στις σκέψεις 127 έως 131 της παρούσας αποφάσεως. Αρκεί η διαπίστωση ότι, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, τα κοινοτικά όργανα δεν ήταν υποχρεωμένα να προβούν σε χωριστή ανάλυση της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας για κάθε κατηγορία του επίμαχου προϊόντος. Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 84 του προσβαλλόμενου κανονισμού, τα μοντέλα της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας, τα οποία αντιπροσώπευαν ποσοστό 97 % επί του συνόλου των εισαγωγών, είχαν ιδιαίτερος σοβαρές συνέπειες λόγω του ότι η κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας της κοινοτικής βιομηχανίας υπέστη σημαντικές ζημιές κατά τη χρονική περίοδο έρευνας.

259 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν αποδεικνύεται ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.

4. Τρίτο σκέλος: επί του υπολογισμού της εφαρμογής χαμηλότερων τιμών

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

260 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι τα κοινοτικά όργανα προέβησαν σε υπολογισμό των χαμηλότερων τιμών μόνο για τα μοντέλα ηλεκτρονικών ζυγών της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας και ότι, εξ αυτού του λόγου, οι διαπιστώσεις των κοινοτικών οργάνων περί της αιτιώδους συνάφειας είναι ασύμβατες προς τον προσδιορισμό του ομοειδούς προϊόντος.

261 Το Συμβούλιο απορρίπτει τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

262 Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 73 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«Η μεγάλη πλειοψηφία των μοντέλων που πώλησαν στην Κοινότητα οι συνεργαζόμενοι παραγωγοί-εξαγωγείς αφορούσαν τα μοντέλα χαμηλής τεχνολογίας (πάνω από το 97 % του όγκου). Οι υπολογισμοί που έγιναν επομένως δεν συμπεριλάμβαναν τις μικρότερες ποσότητες μοντέλων μεσαίας και υψηλής τεχνολογίας επειδή θεωρήθηκαν ότι δεν ήταν αντιπροσωπευτικές.»

263 Με το ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 η Επιτροπή διευκρίνισε ότι «[π]ροκειμένου να πραγματοποιηθεί αξιόπιστη σύγκριση, τα περιθώρια εφαρμογής χαμηλότερων τιμών και τα περιθώρια ευλόγου κέρδους σε σχέση με το αυξημένο κόστος παραγωγής υπολογίσθηκαν βάσει των ομοειδών προϊόντων χαμηλής τεχνολογίας που κατασκευάζει και πωλεί η κοινοτική βιομηχανία». Δεδομένου ότι τα μοντέλα της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας αντιπροσώπευαν το 97 % του συνόλου των εισαγωγών από τις οικείες χώρες, πρέπει να γίνει δεκτό ότι τα κοινοτικά όργανα ήταν σε θέση να υπολογίσουν το περιθώριο εφαρμογής χαμηλότερων τιμών μόνο για την κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας, χωρίς να υποπέσουν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι όλες οι εισαγωγές της προσφεύγουσας αφορούσαν την κατηγορία χαμηλής τεχνολογίας και ότι, εξ αυτού του λόγου, το περιθώριο εφαρμογής χαμηλότερων τιμών για τις λοιπές κατηγορίες δεν μπορούσε να υπολογισθεί σε σχέση με την προσφεύγουσα.

264 Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό είναι αβάσιμο.

5. Τέταρτο σκέλος: επί του μεριδίου αγοράς

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

265 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τα στοιχεία που αφορούν την εξέλιξη του μεριδίου αγοράς. Κατά την άποψή της, η εξέλιξη του μεριδίου αγοράς και του όγκου των εισαγωγών έπρεπε να αναλυθεί σε απόλυτους αριθμούς. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, αφενός, ότι η αύξηση του όγκου των εισαγωγών από τις οικείες χώρες δεν επηρέασε τον όγκο των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας και, αφετέρου, ότι ο όγκος των εισαγωγών αυτών μειώθηκε από το 1997 και εντεύθεν. Επικαλείται την ιδιαίτερως ευνοϊκή εξέλιξη του όγκου των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας. Επιπλέον, τον σημαντικότερο ρόλο στην κοινοτική αγορά φαίνεται να διαδραματίζουν οι λοιποί επιχειρηματίες που ασκούν τις δραστηριότητές τους εντός της Κοινότητας. Η προσφεύγουσα επισημαίνει περαιτέρω ότι τα κοινοτικά όργανα δεν έλαβαν υπόψη το γεγονός ότι τα εισαχθέντα προϊόντα καταναλώθηκαν σταδιακά και ότι, ως εκ τούτου, τα σχετικά με την κατανάλωση στοιχεία είναι ανακριβή. Τονίζει επίσης ότι, στηριζόμενη στα στοιχεία που παρουσίασαν τα

κοινοτικά όργανα, απέδειξε ότι οι εισαγωγές ηλεκτρονικών ζυγών από τις οικείες χώρες αυξήθηκαν λιγότερο απ' ό,τι η κατανάλωση και ότι το μερίδιο αγοράς που κατείχαν μειώθηκε μεταξύ 1996 και χρονικής περιόδου έρευνας. Αντιθέτως, κατά την προσφεύγουσα, ο όγκος των πωλήσεων προϊόντων της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε και το μερίδιο αγοράς της εν λόγω βιομηχανίας έμεινε αμετάβλητο.

266 Κατά το Συμβούλιο, το μερίδιο αγοράς είναι εξ ορισμού μια σχετική έννοια που στηρίζεται στη σύγκριση μεταξύ των πωλήσεων και της καταναλώσεως. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η αύξηση των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας, σε απόλυτους αριθμούς, οφειλόταν στην εισαγωγή του ευρώ. Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι η μεγαλύτερη αύξηση εισαγωγών από τις οικείες χώρες σημειώθηκε μεταξύ 1995 και 1996, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι αυτή οφειλόταν στη δημιουργία αποθεμάτων και ότι οι εισαγωγές που πραγματοποιήθηκαν το 1996 δεν είχαν καταναλωθεί αμέσως με την είσοδό τους στην Κοινότητα. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι, παρά την ύπαρξη αποθεμάτων, οι εισαγωγές δεν έχουν μειωθεί και ότι τούτο αποτελεί απόδειξη της ικανότητας των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ να διεισδύουν στην κοινοτική αγορά.

267 Επιπλέον, το Συμβούλιο αμφισβητεί τον ισχυρισμό ότι η ζημία προκλήθηκε από άλλους κοινοτικούς παραγωγούς που δεν υποστήριξαν την καταγγελία. Παρατηρεί ότι δύο από τους λοιπούς βασικούς παραγωγούς υποστήριξαν την καταγγελία στο αρχικό της στάδιο, ενώ μια μεγάλη εταιρία, η Mettler Toledo, η οποία συνεργάζεται στενά με έναν Κινέζο παραγωγό, δεν είναι δυνατό να έχει συμβάλει στη ζημία, δεδομένου ότι εφάρμοζε εύλογες τιμές.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

268 Με την αιτιολογική σκέψη 81 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο διαπιστώνει:

«Το μερίδιο του κοινοτικού κλάδου παραγωγής στην αγορά της Κοινότητας μειώθηκε για όλους τους [ηλεκτρονικούς ζυγούς] από 26,1 % το 1995 σε 24,9 % την

περίοδο της έρευνας· δηλαδή σημειώθηκε μείωση 4,6 %. Αντίθετα το μερίδιο του κοινοτικού κλάδου παραγωγής όσον αφορά το τμήμα της αγοράς προϊόντων χαμηλής τεχνολογίας μειώθηκε από 21,8 % το 1995 σε 17,1 % κατά την περίοδο της έρευνας· δηλαδή μείωση 22 %.»

269 Κατά την αιτιολογική σκέψη 100 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«Κατά την υπό εξέταση περίοδο η κατανάλωση στην αγορά της Κοινότητας αυξήθηκε κατά 35 %. Ωστόσο, οι πωλήσεις του κοινοτικού κλάδου παραγωγής αυξήθηκαν μόνο κατά 29 % και οι εισαγωγές από τις εν λόγω χώρες αυξήθηκαν κατά 123 %.»

270 Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 101 του προσβαλλόμενου κανονισμού:

«Όπως εξηγείται στην αιτιολογική σκέψη 81, το μερίδιο αγοράς του κοινοτικού κλάδου παραγωγής μειώθηκε κατά 4,6 % κατά την υπό εξέταση περίοδο. Αντίθετα, το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών από τις εν λόγω χώρες αυξήθηκε από 9,2 % σε 15,1 % κατά την ίδια περίοδο».

271 Βασιζόμενη στα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 και στον προσβαλλόμενο κανονισμό, η προσφεύγουσα κατήρτισε με το δικόγραφο προσφυγής τρεις πίνακες σχετικούς με τον όγκο των πωλήσεων, σε απόλυτους αριθμούς, της κοινοτικής βιομηχανίας, καθώς και με τα μερίδια αγοράς που κατέχουν η κοινοτική βιομηχανία και οι οικείες χώρες. Επιβάλλεται η παράθεση ενός νέου πίνακα, ο οποίος συγκεντρώνει τις πληροφορίες των προηγούμενων τριών και επιπλέον εμφανίζει την εξέλιξη, σε ποσοστό επί τοις εκατό, για κάθε κατηγορία στοιχείων. Ο πίνακας αυτός καταρτίστηκε με δεδομένο ότι οι εισαγωγές της CAS Corp., οι οποίες δεν είχαν αποτελέσει αντικείμενο ντάμπινγκ, δεν θα έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη.

	1995	1996	1997	1998	PE	Εξέλιξη επί %
Μερίδιο αγοράς που κατέχει η κοινοτική βιομηχανία	26,1 %	25,1 %	26,0 %	23,6 %	24,9 %	- 4,6
Κατανάλωση εντός της Κοινότητας	161 682	172 314	177 391	201 123	218 655	35
Όγκος πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας	42 199	43 251	46 122	47 465	54 445	29
Όγκος πωλήσεων των λοιπών επιχειρηματιών εντός της Κοινότητας	93 301	87 749	93 897	105 554	120 491	29
Σύνολο εισαγωγών	26 182	41 314	37 372	48 104	43 719	67
Σύνολο εισαγωγών από την Κίνα, τη Νότια Κορέα και την Ταϊβάν*	14 853 11 273	32 834 28 753	26 422 20 850	34 464 29 838	33 063 29 248	123 159
Μερίδιο αγοράς που κατέχουν η Κίνα, η Νότια Κορέα και η Ταϊβάν*	9,2 % 7,0 %	19,1 % 16,7 %	14,9 % 11,8 %	17,1 % 14,8 %	15,1 % 13,4 %	64 91
Λοιπές εισαγωγές	11 329	8 480	10 950	13 640	10 656	- 6

* Η δεύτερη γραμμή παρουσιάζει την κατάσταση χωρίς τις εισαγωγές της CAS Corp.

272 Με τη βοήθεια των στοιχείων αυτών η προσφεύγουσα επιχειρεί να αποδείξει ότι ο όγκος των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας παρουσίασε κατά τη χρονική περίοδο έρευνας σταθερή και σημαντική αύξηση και ότι, στο μέτρο που η κοινοτική βιομηχανία απώλεσε σε σχετικά μεγέθη τμήμα της αγοράς, η απώλεια αυτή δεν μπορούσε να έχει προκληθεί από τις εισαγωγές από τις οικείες χώρες, οι οποίες επίσης υποστηρίζουν ότι υπέστησαν απώλειες από απόψεως μεριδίων αγοράς.

273 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Πράγματι, η εξέταση του όγκου των πωλήσεων σε σχέση με την κατανάλωση εντός της Κοινότητας δεν μπορεί να εκφρασθεί σε απόλυτα μεγέθη, δεδομένου ότι το μερίδιο αγοράς είναι έννοια σχετική, εκφραζόμενη σε ποσοστό. Από τα προαναφερθέντα στοιχεία προκύπτει ότι το 1995 το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας

ανερχόταν σε 26,1 % και κατά τη χρονική περίοδο έρευνας σε 24,9 %, ήτοι παρουσίασε σχετική μείωση της τάξεως του 4,6 %. Το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ανερχόταν το 1995 σε 7,0 % και κατά τη χρονική περίοδο έρευνας σε 13,4 %, το οποίο αντιστοιχεί σε σχετική αύξηση της τάξεως του 91 %.

- 274 Πρέπει να τονισθεί ότι ένα μερίδιο αγοράς της τάξεως του 13,4% μπορεί να θεωρηθεί ως αρκούντως σημαντικό προς απόδειξη του ότι οι εισαγωγές από τις οικείες χώρες προκάλεσαν ζημία στην κοινοτική βιομηχανία (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση του Πρωτοδικείου της 30ής Μαρτίου 2000, T-51/96, *Miwon* κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2000, σ. II-1841, σκέψη 106). Επιπλέον, μολονότι ο όγκος των πωλήσεων της κοινοτικής βιομηχανίας αυξήθηκε κατά 29 % κατά τη διάρκεια της περιόδου αναλύσεως, εντούτοις η αύξηση δεν είναι ανάλογη προς την αύξηση της καταναλώσεως, η οποία κατά την ίδια χρονική περίοδο ανήλθε σε 35 %. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει σαφώς ότι, όπως υποστηρίζει το Συμβούλιο, το μερίδιο αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας μειώθηκε. Οι εισαγωγές ηλεκτρονικών ζυγών από τις οικείες χώρες παρουσίασαν κατά τη χρονική περίοδο αναλύσεως αύξηση περίπου 159 %. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι οι λοιποί επιχειρηματίες διαδραματίζουν τον σημαντικότερο ρόλο στην κοινοτική αγορά είναι αβάσιμος. Ο όγκος των πωλήσεών τους αυξήθηκε μόνον κατά 29% κατά την ίδια χρονική περίοδο.
- 275 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι από τη σύγκριση του έτους 1996 και της χρονικής περιόδου έρευνας προκύπτει διαφορετικό αποτέλεσμα, ήτοι μείωση 4 % του μεριδίου αγοράς που αντιστοιχεί στις εισαγωγές που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, πρέπει να τονισθεί ότι, ακόμη και αν θεωρηθεί ότι το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών από τις οικείες χώρες μειώθηκε, εντούτοις, εφόσον ως αφετηρία ληφθεί το έτος 1996, το μερίδιο αγοράς των εισαγωγών αυτών, ήτοι 13,4 % κατά τη χρονική περίοδο έρευνας, εξακολούθησε να είναι σημαντικό (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 274 απόφαση *Miwon* κατά Συμβουλίου, σκέψη 106).
- 276 Περαιτέρω, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι τα αποτελέσματα ποικίλουν αναλόγως προς τις χρονικές περιόδους που λαμβάνονται υπόψη για την εξέταση των στοιχείων. Εν προκειμένω, ως χρονικό πεδίο αναλύσεως καθορίσθηκε η περίοδος μεταξύ του έτους 1995 και του τέλους της έρευνας, ήτοι του έτος 1999. Όπως επισημαίνει το Συμβούλιο, τα πλέον κατάλληλα και αξιόπιστα στοιχεία για τον

προσδιορισμό της καταναλώσεως και, κατ' επέκταση, των μεριδίων αγοράς είναι τα συνολικά στοιχεία που αφορούν ολόκληρη τη χρονική περίοδο αναλύσεως. Πρέπει να γίνει δεκτό το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι τα στοιχεία αυτά επιβεβαιώνουν την ύπαρξη προφανούς και στενής συνάφειας μεταξύ της απώλειας μεριδίων αγοράς της κοινοτικής βιομηχανίας και της επεκτάσεως των μεριδίων αγοράς των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ.

277 Συναφώς, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι τα κοινοτικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό της χρονικής περιόδου που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την αποτίμηση της ζημίας στο πλαίσιο διαδικασίας αντι-ντάμπινγκ (απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 86). Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν αμφισβήτησε αυτόν καθ'αυτόν τον προσδιορισμό της χρονικής περιόδου και δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπερέβησαν τα όρια της εξουσίας εκτιμήσεως λαμβάνοντας υπόψη το χρονικό διάστημα από το 1995 έως το τέλος της περιόδου αναλύσεως για τον προσδιορισμό της ζημίας.

278 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τέταρτο σκέλος του τρίτου λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

279 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι τα κοινοτικά όργανα υπέπεσαν σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εξέταση της αιτιώδους συνάφειας. Επομένως, τα κοινοτικά όργανα δεν παρέβησαν το άρθρο 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού.

280 Συνεπώς, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Δ — Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του βασικού κανονισμού

281 Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως περιλαμβάνει κατ' ουσίαν τρία σκέλη σχετικά με διαδικαστικές παρατυπίες,

1. Πρώτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

282 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού, καθόσον η Επιτροπή δεν της κοινοποίησε πραγματικά περιστατικά και εκτιμήσεις βάσει των οποίων σκόπευε να προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικών δασμών.

283 Παρά το συμπληρωματικό αίτημα της προσφεύγουσας περί παροχής πληροφοριών, η Επιτροπή παρέλειψε να απαντήσει στις υποβληθείσες με την τηλεομοιοτυπία της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 ερωτήσεις αριθ. 2, 3, 4, 6, 10, 11 και 12 της προσφεύγουσας, στερώντας της τη δυνατότητα να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από τις απαντήσεις της Επιτροπής στα ερωτήματα που αφορούν τα πορίσματα της έρευνας προκύπτει ότι τα κοινοτικά όργανα σκοπίμως αρνήθηκαν να την ενημερώσουν και παρεμπόδισαν την άσκηση των δικαιωμάτων άμυνας της.

284 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέχει υποχρέωση κοινοποίησης των ουσιαστών πραγματικών περιστατικών και εκτιμήσεων βάσει των οποίων σκοπεύει

να προτείνει στο Συμβούλιο την επιβολή οριστικών μέτρων αντιντάμπινγκ, στο μέτρο που οι πληροφορίες αυτές είναι χρήσιμες για την υπεράσπιση των συμφερόντων των ενδιαφερομένων μερών. Ο ενδιαφερόμενος που θεωρεί ότι οι πληροφορίες αυτές είναι ανεπαρκείς οφείλει να ζητήσει διευκρινίσεις από την Επιτροπή. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, όταν η Επιτροπή απαντά σε συμπληρωματικό αίτημα περί παροχής πληροφοριών, ο ενδιαφερόμενος που θεωρεί ότι η απάντηση είναι ανεπαρκής οφείλει να το δηλώσει σαφώς. Επιπλέον, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι η μη κοινοποίηση εκ μέρους της Επιτροπής πληροφοριών τις οποίες ζήτησε ο ενδιαφερόμενος δεν συνεπάγεται, αυτή και μόνον, την ακύρωση των ληφθέντων μέτρων, δεδομένου ότι ο ενδιαφερόμενος πρέπει να αποδείξει ότι η παράλειψη αυτή είχε πράγματι βλαπτικό αποτέλεσμα ως προς την ικανότητά του να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά του.

285 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας στερούνται αιτιολογίας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν εξήγησε τον λόγο για τον οποίο δεν ήταν σε θέση να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της, και είναι, εξ αυτού του λόγου, απαράδεκτοι. Επικουρικός, το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έδωσε προσήκουσα απάντηση στα ερωτήματα αυτά. Εξάλλου, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι οι διατυπωθείσες με το υπόμνημα απαντήσεως διευκρινίσεις της προσφεύγουσας είναι άτοπες και ως επί το πλείστον απαράδεκτες, διότι περιλαμβάνουν νέους ισχυρισμούς που θα έπρεπε να έχουν προβληθεί ενώπιον του Πρωτοδικείου με το δικόγραφο της προσφυγής.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

286 Κατ' αρχάς, όσον αφορά το απαράδεκτο του πρώτου αυτού σκέλους του τετάρτου λόγου ακυρώσεως, αρκεί η διαπίστωση ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας πληρούν τις επιταγές του άρθρου 44, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας και είναι, ως εκ τούτου, παραδεκτοί.

287 Η απορρέουσα από το άρθρο 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού υποχρέωση της Επιτροπής να ενημερώνει τις εμπλεκόμενες σε διαδικασία αντιντάμπινγκ επιχειρήσεις επί των ουσιωδών πραγματικών περιστατικών και εκτιμήσεων βάσει των οποίων αντιμετωπίζεται το ενδεχόμενο να προταθεί η

επιβολή δασμών αντιντάμπινγκ σκοπεύει στη διασφάλιση της τηρήσεως των δικαιωμάτων άμυνας των υπαγομένων στην εν λόγω διαδικασία επιχειρήσεων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Νοεμβρίου 2002, T-88/98, Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2002, σ. II-4897, σκέψη 131). Το παρόν σκέλος, το οποίο αφορά παράβαση της διατάξεως αυτής, πρέπει, επομένως, να ερμηνευθεί ως επιδιώκον κατ' ουσίαν την αναγνώριση της προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας που περατώθηκε με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού.

288 Πρέπει να τονισθεί ότι η αρχή του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας συνιστά θεμελιώδη αρχή του κοινοτικού δικαίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 27ης Ιουνίου 1991, C-49/88, Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1991, σ. I-3187, σκέψη 15· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 18ης Δεκεμβρίου 1997, T-159/94 και T-160/94, Ajinomoto και NutraSweet κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1997, σ. II-2461, σκέψη 81, και της 19ης Νοεμβρίου 1998, T-147/97, Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1998, σ. II-4137, σκέψη 55).

289 Επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δυνάμει της αρχής του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας, οι εμπλεκόμενες σε διαδικασία έρευνας προ της εκδόσεως κανονισμού αντιντάμπινγκ επιχειρήσεις πρέπει να έχουν τη δυνατότητα, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, να γνωστοποιούν λυσιτελώς την άποψή τους επί του υποστατού και της συνάφειας των προβαλλομένων γεγονότων και περιστάσεων και επί των αποδεικτικών στοιχείων που έλαβε υπόψη η Επιτροπή για να στηρίξει τον ισχυρισμό της περί υπάρξεως πρακτικής ντάμπινγκ ή της εντεύθεν απορρέουσας ζημίας (προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 288 απόφαση Al-Jubail Fertilizer και Saudi Arabian Fertilizer κατά Συμβουλίου, σκέψη 17· προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 288 απόφαση Ajinomoto και NutraSweet κατά Συμβουλίου, σκέψη 83· προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 288 απόφαση Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 55, και προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 287 απόφαση Kundan και Tata κατά Συμβουλίου, σκέψη 132).

290 Οι επιταγές αυτές περιλαμβάνονται στο άρθρο 20 του βασικού κανονισμού. Δυνάμει του άρθρου 20, παράγραφοι 1 και 2, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή υποχρεούται να γνωστοποιεί, ιδίως στον εξαγωγέα του προϊόντος που αποτελεί αντικείμενο της έρευνας ντάμπινγκ, τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά που έλαβε τελικώς υπόψη και τις ουσιαστικές τελικές της εκτιμήσεις, βάσει των οποίων σκοπεύει να προτείνει στο Συμβούλιο τη λήψη οριστικών μέτρων. Το άρθρο 20, παράγραφος 4, προβλέπει ότι η τελική αυτή αποκάλυψη στοιχείων γίνεται γραπτώς. Πρέπει να

πραγματοποιείται το συντομότερο δυνατόν και, κατ' αρχήν, το αργότερο ένα μήνα πριν από την οριστική απόφαση ή την υποβολή εκ μέρους της Επιτροπής οποιασδήποτε προτάσεως για τη λήψη οριστικών μέτρων βάσει του άρθρου 9 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Σε περίπτωση που η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αποκαλύψει τη δεδομένη στιγμή ορισμένα πραγματικά περιστατικά ή το σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν. Η αποκάλυψη αυτή δεν θίγει οποιαδήποτε μεταγενέστερη απόφαση την οποία ενδεχομένως λαμβάνει η Επιτροπή ή το Συμβούλιο, αλλά αν η απόφαση αυτή στηρίζεται σε διαφορετικά πραγματικά περιστατικά και σε διαφορετικό σκεπτικό, αυτά πρέπει να γνωστοποιούνται το συντομότερο δυνατόν.

291 Δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: παλαιός βασικός κανονισμός), η εκτίμηση της επάρκειας των πληροφοριών που παρείχαν τα κοινοτικά όργανα γινόταν βάσει του βαθμού εξειδίκευσης των αιτουμένων πληροφοριών (προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 288 απόφαση Ajinomoto και NutraSweet κατά Συμβουλίου, σκέψη 93).

292 Επιπλέον, ο ελλιπής χαρακτήρας της τελικής γνωστοποίησης των στοιχείων, η οποία σκοπό έχει να παράσχει στα ενδιαφερόμενα μέρη τη δυνατότητα να γνωστοποιούν λυσιτελώς την άποψή τους κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, συνεπάγεται το παράνομο κανονισμού που επιβάλλει οριστικούς δασμούς αντιντάμπινγκ μόνον στην περίπτωση που τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν ήταν σε θέση, λόγω της παραλείψεως αυτής, να υπερασπισθούν λυσιτελώς τα συμφέροντά τους (προαναφερθείσα απόφαση στην ανωτέρω σκέψη 288 Champion Stationery κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψεις 55, 73 και 81 έως 84).

293 Συνεπώς, πρέπει να εξετασθεί, υπό το πρίσμα των αρχών αυτών, αν υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας έρευνας.

294 Εν προκειμένω, η Επιτροπή κοινοποίησε στην προσφεύγουσα στις 21 Σεπτεμβρίου 2000 το ενημερωτικό έγγραφο περί των πραγματικών περιστατικών και εκτιμήσεων βάσει των οποίων σκόπευε να προτείνει την επιβολή οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ ύψους 13,1 % για τις εισαγωγές των κατασκευαζόμενων από την

προσφεύγουσα ηλεκτρονικών ζυγών. Στην προσφεύγουσα χορηγήθηκε προθεσμία για την υποβολή των παρατηρήσεών της έως τις 11 Οκτωβρίου 2000. Με τηλεομοιοτυπία της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα ζήτησε συμπληρωματικά στοιχεία από την Επιτροπή. Η Επιτροπή απάντησε με δύο έγγραφα της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 (ως προς τα ερωτήματα περί του ντάμπινγκ) και της 4ης Οκτωβρίου 2000 (ως προς τα ερωτήματα περί της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας). Με τηλεομοιοτυπία της 4ης Οκτωβρίου 2000, προγενέστερη του εγγράφου της Επιτροπής της ίδιας ημέρας, η προσφεύγουσα ζήτησε παράταση της προθεσμίας για την υποβολή των παρατηρήσεών της. Η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα αυτό με τηλεομοιοτυπία της 5ης Οκτωβρίου 2000. Με έγγραφο της 10ης Οκτωβρίου 2000, η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις ως προς τα ζητήματα του ντάμπινγκ, της ζημίας και της αιτιώδους συνάφειας. Στις 11 Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή απάντησε στο έγγραφο αυτό ως προς ορισμένες πτυχές του ντάμπινγκ. Συναφώς, δέχθηκε το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί των αμοιβών των πωλητών και μείωσε το περιθώριο ντάμπινγκ από 13,1 σε 12,8 %. Τέλος, στις 23 Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή γνωστοποίησε τις λοιπές παρατηρήσεις της επί του εγγράφου της 10ης Οκτωβρίου 2000.

295 Προκειμένου να κριθεί αν η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της, επιβάλλεται να εξετασθούν οι απαντήσεις της Επιτροπής στα επίμαχα ερωτήματα της προσφεύγουσας.

296 Με το ερώτημα 2, η προσφεύγουσα ζητούσε να πληροφορηθεί, «[π]ροκειμένου να μπορέσει να εκφέρει γνώμη επί του συγκρίσιμου χαρακτήρα της κανονικής αξίας και των εξαγωγικών τιμών, [...] ποιες διορθώσεις [είχαν γίνει] στις εξαγωγικές τιμές και στις τιμές πώλησεως στην εγχώρια αγορά του Ινδονήσιου παραγωγού».

297 Με το ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 (παράρτημα Α, σημείο 2.γ), η Επιτροπή παρέσχε τις ακόλουθες διευκρινίσεις ως προς το ζήτημα της συγκρίσεως:

«Για τη σύγκριση μεταξύ της κανονικής αξίας και της εξαγωγικής τιμής ελήφθη ως βάση η αξία κατά την έξοδο από το εργοστάσιο και κατά το ίδιο στάδιο εμπορίας (διανομείς/μεταπωλητές). Συναφώς, τα σχετικά με την εταιρία σας στοιχεία

αντλήθηκαν από την απάντησή σας στο ερωτηματολόγιο. Η Επιτροπή έλαβε υπόψη, υπό τη μορφή προσαρμογών, τις διαφορές που επικαλέσθηκε η εταιρία σας και διόρθωσε κατά 1 % την τιμολογιακή τιμή βάσει της διαφοράς ως προς το κόστος των πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί για τις οικείες πωλήσεις, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, στοιχείο ζ', του βασικού κανονισμού.»

298 Με το έγγραφο της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες ως προς τα τεχνικά χαρακτηριστικά των μοντέλων προελεύσεως Ινδονησίας που χρησιμοποιήθηκαν στην έρευνα. Περαιτέρω, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν έγινε καμία διόρθωση προς τα άνω βάσει διαφορών ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά· αυτό ίσχυε για τις εγχώριες πωλήσεις και για τις εξαγωγικές πωλήσεις του μοντέλου αναφοράς TEC SL-2200. Η Επιτροπή διευκρίνισε επίσης ότι οι τιμές πώλησεως του μοντέλου TEC SL-2200 είχαν καθορισθεί βάσει της αξίας κατά την έξοδο από το εργοστάσιο. Με το έγγραφο της 11ης Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή απάντησε ως εξής στο έγγραφο της 10ης Οκτωβρίου 2000, με το οποίο η προσφεύγουσα υποστήριζε ότι η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη τις διαφορές ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά μεταξύ του μοντέλου που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας και των διαφόρων εξαγωγικών μοντέλων της προσφεύγουσας:

«Πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από τον λεπτομερή κατάλογο των επιμέρους συναλλαγών της προσφεύγουσας, δεν αποδεικνύεται ο ισχυρισμός ότι υφίσταται διαφορά στην τιμή στην αγορά, η οποία να απαιτεί ενδεχομένως διόρθωση της κανονικής αξίας, μεταξύ ενός ηλεκτρονικού ζυγού με σύστημα απεικονίσεως φθορισμού και ενός με σύστημα ψηφιακής απεικονίσεως (LCD). Διαπιστώθηκε ότι ορισμένες πωλήσεις του ίδιου μοντέλου με σύστημα απεικονίσεως φθορισμού πραγματοποιήθηκαν σε τιμή κατώτερη της τιμής των μοντέλων που στερούνται του χαρακτηριστικού αυτού. Κατά συνέπεια, η αιτίαση αυτή πρέπει να απορριφθεί.»

299 Περαιτέρω, με το σημείο 2 του εγγράφου αυτού, η Επιτροπή επισήμανε:

«Επίσης, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως επισημάνθηκε με το έγγραφο της Επιτροπής της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, καμία διόρθωση της κανονικής αξίας προς

τα άνω βάσει διαφορών ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα για τεχνικά χαρακτηριστικά, όπως η λειτουργία με μπαταρίες, η λειτουργία "PLU", η απεικόνιση "fold-up" κ.λπ., τα οποία υπάρχουν στα μοντέλα που εξάγει η προσφεύγουσα, αλλά όχι στο μοντέλο SL-2200 της TEC. Λαμβανομένων υπόψη των διαφορών αυτών, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το επίπεδο ντάμπινγκ είναι υψηλότερο.»

300 Τέλος, με το σημείο 3 του ίδιου εγγράφου, η Επιτροπή τόνισε ότι, αν είχε ακολουθήσει την προτεινόμενη από την προσφεύγουσα προσέγγιση ως προς τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, θα είχε καταλήξει σε περιθώριο μεγαλύτερο από αυτό που καθόρισε εφαρμόζοντας τη δική της μέθοδο.

301 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα επικαλέστηκε διαφορές ως προς το κόστος των πιστώσεων που έχουν χορηγηθεί για τις οικείες πωλήσεις. Όπως προκύπτει από το σημείο 2.γ του παραρτήματος Α του ενημερωτικού εγγράφου της 21ης Σεπτεμβρίου 2000, η Επιτροπή δέχθηκε τον παράγοντα αυτό. Κατόπιν της κοινοποίησεως του ενημερωτικού εγγράφου, η προσφεύγουσα υπέβαλε ερωτήματα ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά των προϊόντων. Όπως διαπιστώθηκε με την ανωτέρω σκέψη, η Επιτροπή αιτιολόγησε επαρκώς γιατί δεν προέβη σε διόρθωση βάσει διαφορών ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά.

302 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να γνωρίζει ποια μοντέλα έλαβε υπόψη η Επιτροπή για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας. Είχε επίσης επαρκή πληροφόρηση ως προς τους λόγους για τους οποίους ουδεμία διόρθωση έγινε βάσει διαφορών ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά. Πράγματι, η Επιτροπή επέλεξε να μην προβεί σε διόρθωση προς τα άνω, η οποία θα συνεπαγόταν μεγαλύτερο περιθώριο ντάμπινγκ. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα γνώριζε ότι η σύγκριση των τιμών αφορούσε το ίδιο στάδιο εμπορίας. Η προσφεύγουσα δεν ζήτησε περαιτέρω διορθώσεις. Συνεπώς, όσον αφορά το ερώτημα 2 της από 29 Σεπτεμβρίου 2000 τηλεομοιοτυπίας της, ήταν σε θέση να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της.

303 Τα ερωτήματα 3 και 4 αφορούν διόρθωση ως προς τις αμοιβές των πωλητών, στην οποία προέβη η Επιτροπή αρχικώς σε σχέση με την εξαγωγική τιμή της προσφεύγουσας και η οποία είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της εξαγωγικής τιμής και, ως εκ τούτου, την αύξηση του περιθωρίου ντάμπινγκ.

304 Από τα έγγραφα της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 και της 11ης Οκτωβρίου 2000 προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τη διόρθωση ως προς την αμοιβή των πωλητών για τον τελικό υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Πράγματι, με το έγγραφο της 11ης Οκτωβρίου 2000 μείωσε το περιθώριο ντάμπινγκ από 13,1 σε 12,8 %. Επομένως, έλαβε απόφαση ευνοϊκότερη για την προσφεύγουσα και δέχθηκε πλήρως τα σχετικά επιχειρήματά της. Κατά συνέπεια, παρέλκει η περαιτέρω εξέταση του προσήκοντος χαρακτήρα της απαντήσεως της Επιτροπής στα ερωτήματα 3 και 4 της προσφεύγουσας.

305 Με το ερώτημα 6, η προσφεύγουσα ανέφερε τα εξής:

«Στο ίδιο έγγραφο της 14ης Απριλίου 2000, το οποίο απηύθυνε στην Επιτροπή η JKM Consulting, αναφέρεται: “Όπως συμφωνήθηκε κατά τη συνάντηση αυτή, η Bizerba και η Avery Berkel θα ολοκληρώσουν την απάντησή τους όσον αφορά τις εταιρίες τους, υπό μορφή εμπιστευτικού και μη εμπιστευτικού εγγράφου, η οποία θα κοινοποιηθεί στην Επιτροπή.” [Η προσφεύγουσα] επιθυμεί να πληροφορηθεί ποια στοιχεία όφειλαν να προσκομίσουν με την απάντησή τους κατά το χρονικό αυτό σημείο η Bizerba και η Avery Berkel.»

306 Η Επιτροπή απάντησε με το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000 ως εξής:

«Οι υπηρεσίες της Επιτροπής συζήτησαν με την κοινοτική βιομηχανία τους δείκτες της ζημίας. Η κοινοτική βιομηχανία υπέβαλε παρατηρήσεις, αντίγραφα των οποίων περιήλθαν εις γνώση σας με τον μη εμπιστευτικό φάκελο.»

- 307 Ένα έγγραφο της Bizerba με τις παρατηρήσεις της επί της ζημίας, το οποίο απεστάλη στις 10 Απριλίου 2000 και παρελήφθη στις 14 Απριλίου 2000, καταλέγεται μεταξύ των εγγράφων τα οποία η προσφεύγουσα επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής. Το έγγραφο αυτό περιλαμβάνει συμπληρωματικά στοιχεία εκ μέρους της Bizerba, τα οποία επικαλείται το έγγραφο της JKM Consulting της 14ης Απριλίου 2000. Ως προς τα στοιχεία της Avery Berkel, πρέπει να τονισθεί ότι το έγγραφο της εταιρίας αυτής δεν περιλαμβάνεται στα έγγραφα τα οποία η προσφεύγουσα επισύναψε στο δικόγραφο της προσφυγής, μολονότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι η προσφεύγουσα είχε γνώση αυτού. Πράγματι, το έγγραφο αυτό, το οποίο επισυνάφθηκε στο υπόμνημα ανταπαντήσεως του Συμβουλίου, περιλαμβανόταν στον μη εμπιστευτικό φάκελο, αντίγραφο του οποίου είχε λάβει η προσφεύγουσα. Συναφώς, το Συμβούλιο προσκόμισε συνημμένα στο υπόμνημά του ανταπαντήσεως τα δύο πρωτόκολλα από τα οποία προκύπτει ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος της προσφεύγουσας εξέτασε τον μη εμπιστευτικό φάκελο στις 14 Σεπτεμβρίου 2000 και την 1η Δεκεμβρίου 2000. Από το σημείο 12 του πρωτοκόλλου της 14ης Σεπτεμβρίου 2000 προκύπτει ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος της προσφεύγουσας έλαβε αντίγραφο της επιστολής της Avery Berkel που απεστάλη στις 14 Απριλίου 2000 και παρελήφθη στις 17 Απριλίου 2000. Συνεπώς, δεν ευσταθούν οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας ότι «[ο] μη εμπιστευτικός φάκελος δεν περιελάμβανε μεταγενέστερες του εγγράφου της 14ης Απριλίου 2000 παρατηρήσεις εκ μέρους της Bizerba και της Avery Berkel, οι οποίες συμπλήρωναν “τις απαντήσεις τους όσον αφορά ειδικώς τις συγκεκριμένες εταιρίες”» και ότι «στον φάκελο αυτό περιλαμβάνονται μόνον οι από 10 Απριλίου 2000 παρατηρήσεις της Bizerba, ενώ δεν περιλαμβάνονται παρατηρήσεις εκ μέρους της Avery Berkel». Πράγματι, τόσο η Bizerba όσο και η Avery Berkel απηύθυναν στην Επιτροπή, μετά τη συνάντηση στις αρχές Απριλίου 2000, έγγραφα προς συμπλήρωση των απαντήσεών τους. Όπως προκύπτει από τα ανωτέρω, η προσφεύγουσα είχε λάβει γνώση των εγγράφων αυτών.
- 308 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα είχε λάβει γνώση του συνόλου των μη εμπιστευτικών εγγράφων με τις παρατηρήσεις της κοινοτικής βιομηχανίας. Ως εκ τούτου, όσον αφορά το ερώτημα 6 της τηλεομοιοτυπίας της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της.
- 309 Με το ερώτημα 10 η προσφεύγουσα ζήτησε να πληροφορηθεί αν η Επιτροπή είχε εξετάσει σε ποιο βαθμό είχε επηρεάσει την ανταγωνιστικότητα της Avery Berkel εντός της ζώνης ευρώ η υψηλή συναλλαγματική ισοτιμία της στερλίνας.

310 Με το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000 η Επιτροπή απάντησε ως εξής:

«Για τους λόγους που αναφέρθηκαν με την απάντηση στο ερώτημα 9, δεν κατέστη δυνατή η συλλογή λεπτομερών αριθμητικών στοιχείων περί της ζημίας για τη ζώνη ευρώ και για την εκτός αυτής ζώνη [...]. [Η εξέλιξη των στοιχείων δεν ήταν δυνατό να προσδιορισθεί, δεδομένου ότι ο πίνακας 4.2.2 είχε καταρτισθεί με βάση λεπτομερείς καταλόγους επιμέρους συναλλαγών, τους οποίους προσκόμισαν οι κοινοτικοί παραγωγοί που συνεργάστηκαν στην έρευνα. Η απαίτηση λεπτομερών καταλόγων επιμέρους συναλλαγών μόνο για τη χρονική περίοδο έρευνας αποτελεί τρέχουσα πρακτική της Επιτροπής.] Εντούτοις, βάσει των διαθέσιμων στοιχείων, η ζημία είναι πρόδηλη όσον αφορά τις πωλήσεις των κοινοτικών παραγωγών που συνεργάστηκαν στην έρευνα, τόσο προς τους πελάτες της ζώνης ευρώ όσο και προς τους εκτός της ζώνης αυτής πελάτες.»

311 Επομένως, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι δεν διέθετε στοιχεία περί της ζημίας χωριστά για κάθε ζώνη. Περαιτέρω, επισήμανε ότι είχε καταλήξει στην ύπαρξη ζημίας για τους παραγωγούς που είχαν συνεργασθεί (ήτοι, και για την Avery Berkel), όσον αφορά τις πωλήσεις τους τόσο σε πελάτες της ζώνης ευρώ όσο και σε πελάτες εκτός αυτής. Συνεπώς, η Επιτροπή παρέσχε στην προσφεύγουσα εξηγήσεις ως προς τη μέθοδο που ακολούθησε κατά την εξέταση του ζητήματος αυτού.

312 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή έδωσε προσηκούσα απάντηση στο ερώτημα της προσφεύγουσας και παρέσχε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τη λυσιτελή υπεράσπιση των συμφερόντων αυτής. Αντιθέτως, όπως τονίζει το Συμβούλιο, το ζήτημα αν η Επιτροπή έλαβε προσηκόντως υπόψη τον παράγοντα αυτό δεν άπτεται του σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.

313 Με το ερώτημα 11 η προσφεύγουσα ζητεί να μάθει «με ποιον τρόπο η Επιτροπή προέβη, στο πλαίσιο της εξετάσεως της ζημίας, σε σαφή διάκριση μεταξύ των [ηλεκτρονικών ζυγών] των κατηγοριών χαμηλής, μέσης και υψηλής τεχνολογίας», δεδομένου ότι «[σ]ύμφωνα με το σημείο 2.1 του ενημερωτικού εγγράφου “από την έρευνα προέκυπτε ότι δεν ήταν δυνατή η σαφής διάκριση μεταξύ των τριών κατηγοριών λόγω του ότι τα μοντέλα των όμορων κατηγοριών μπορούσαν συχνά να υποκατασταθούν αμοιβαίως”».

314 Με το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000, η προσφεύγουσα έδωσε την ακόλουθη απάντηση:

«Το επίμαχο στην παρούσα έρευνα προϊόν ταυτίζεται με το προϊόν που χρησιμοποιήθηκε σε προγενέστερες έρευνες ή σε έρευνες που βρίσκονται σε εξέλιξη. Όλα τα μοντέλα που χρησιμοποιήθηκαν προκειμένου να γίνουν συγκρίσεις στο πλαίσιο της παρούσας έρευνας υποδείχθηκαν από τις εταιρίες που συνεργάστηκαν στην έρευνα (είτε παραγωγούς-εξαγωγείς είτε κοινοτικούς παραγωγούς) και έγινε επαλήθευση αυτών κατά το αναγκαίο μέτρο.»

315 Επομένως, η Επιτροπή αιτιολόγησε την κατανομή του προϊόντος στις κατηγορίες χαμηλής, μέσης και υψηλής τεχνολογίας. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η απάντηση της Επιτροπής παρέσχε στην προσφεύγουσα τη δυνατότητα να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της.

316 Επιπλέον, όπως ορθώς υποστηρίζει το Συμβούλιο, η διάκριση μεταξύ των ηλεκτρονικών ζυγών της κατηγορίας χαμηλής τεχνολογίας και των λοιπών ηλεκτρονικών ζυγών ήταν μόνον ενδεικτική, δεδομένου ότι η ανάλυση της ζημίας κάλυψε όλο το φάσμα του προϊόντος (βλ. ανωτέρω σκέψεις 127 έως 131).

317 Με το ερώτημα 12 η προσφεύγουσα υπέβαλε παρατηρήσεις ως προς τη σημασία του ντάμπινγκ:

«Το σημείο 4.4.1 του ενημερωτικού εγγράφου αναφέρει ότι “η εξέταση συμπεριέλαβε όλους τους ρητώς προβλεπόμενους στο άρθρο 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού παράγοντες”. Εντούτοις, δεν προκύπτει σαφώς ότι εξετάστηκε η σημασία του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ κατά το άρθρο 3, παράγραφος 5, [του εν λόγω κανονισμού]. Τίθεται το ζήτημα αν η Επιτροπή έκρινε

κατά τη διάρκεια της έρευνας ότι ο παράγοντας αυτός δεν ασκεί επιρροή. Λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτέρως ευρέων περιθωρίων εφαρμογής χαμηλότερων τιμών που καθόρισε η Επιτροπή, τα οποία είναι σαφώς μεγαλύτερα από τα περιθώρια ντάμπινγκ που καθορίστηκαν για τους παραγωγούς που έλαβαν μέρος στην έρευνα, τίθεται το ερώτημα πώς η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η προβαλλόμενη ζημία οφείλεται στις επιπτώσεις του ντάμπινγκ. Έλαβε υπόψη η Επιτροπή το γεγονός ότι οι εισαγωγές, ακόμη και σε τιμές που δεν συνιστούν ντάμπινγκ, θα είχαν προκαλέσει την ίδια ζημία, δεδομένου ότι, ακόμη και κατόπιν της εξαλείψεως του προβαλλόμενου ντάμπινγκ, η δυνατότητα εφαρμογής χαμηλότερων τιμών θα παρέμενε ουσιώδης και σχεδόν αμετάβλητη για τους περισσότερους από τους παραγωγούς που συνεργάστηκαν στην έρευνα;»

318 Η Επιτροπή απάντησε με το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000 ως εξής:

«Το ερώτημα αυτό αφορά ένα υποθετικό πρόβλημα, δεδομένου ότι ζητείται από τις υπηρεσίες της Επιτροπής να αντιμετωπίσουν μια μη πραγματική κατάσταση κατά την οποία οι πωλήσεις των παραγωγών-εξαγωγέων δεν θα είχαν πραγματοποιηθεί σε τιμές ντάμπινγκ. Η παρούσα έρευνα προδήλως δεν αφορά την περίπτωση αυτή. Εντούτοις, οι υπηρεσίες της Επιτροπής εξέτασαν όλους τους παράγοντες που θα μπορούσαν να σχετίζονται με τη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία. Με το κεφάλαιο “Αιτιώδης συνάφεια” του ενημερωτικού εγγράφου αναγνωρίστηκε η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών σε τιμές ντάμπινγκ από τις οικείες χώρες και της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.»

319 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η Επιτροπή απάντησε προσηκόντως στο ερώτημα 12 της προσφεύγουσας.

320 Για τους ανωτέρω λόγους, το πρώτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Δεύτερο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

- 321 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κοινοτικά όργανα, παραλείποντας να της χορηγήσουν την ελάχιστη προθεσμία δέκα ημερών για την υποβολή των παρατηρήσεών της επί του ενημερωτικού εγγράφου, παρέβησαν το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα δεν μπόρεσε να επωφεληθεί της προβλεπόμενης από την προαναφερθείσα διάταξη προθεσμίας, διότι η τελική απάντηση της Επιτροπής στο αίτημα παροχής συμπληρωματικών πληροφοριών κοινοποιήθηκε στις 4 Οκτωβρίου 2000 και η προθεσμία που χορηγήθηκε στην προσφεύγουσα για την υποβολή των παρατηρήσεών της έληγε στις 11 Οκτωβρίου 2000.
- 322 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το Συμβούλιο δεν αιτιολόγησε την άποψή του ότι η προσφεύγουσα κακώς υποστήριξε ότι η προθεσμία έπρεπε να υπολογισθεί από την ημέρα κοινοποίησης των διευκρινιστικών στοιχείων. Δεύτερον, η προσφεύγουσα απορρίπτει την ερμηνεία του Συμβουλίου σύμφωνα με την οποία η τελική κοινοποίηση των συμπληρωματικών στοιχείων έπρεπε να θεωρηθεί ως παροχή διευκρινίσεων που δεν καθιστά αναγκαία τη χορήγηση στους ενδιαφερομένους της ελάχιστης προθεσμίας για την υποβολή των παρατηρήσεών τους. Κατά την προσφεύγουσα, η ερμηνεία αυτή δεν λαμβάνει επαρκώς υπόψη τα δικαιώματα άμυνας στο πλαίσιο των διαδικασιών αντιντάμπινγκ. Τρίτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι αρκεί να αποδειχθεί ότι δεν τηρήθηκε δεσμευτική προθεσμία που προβλέπεται από τον βασικό κανονισμό. Τέλος, η προσφεύγουσα τονίζει ότι δεν μπορούσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της μέχρι τις 7 Οκτωβρίου 2000, δεδομένου ότι η τελική κοινοποίηση των στοιχείων περί της ζημίας πραγματοποιήθηκε στις 4 Οκτωβρίου 2000 και ότι η 7η και 8η Οκτωβρίου ήταν, αντιστοίχως, Σάββατο και Κυριακή, ήτοι νόμιμες αργίες στην Κίνα. Επομένως, είχε στη διάθεσή της μία μόνον ημέρα για την σύνταξη των επίμαχων παρατηρήσεων. Η προσφεύγουσα επιθυμούσε να εξετάσει ιδίως τη διαπίστωση της Επιτροπής ότι δεν υφίσταντο διαφορές ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά μεταξύ των μοντέλων που πωλούνταν στη ζώνη ευρώ και εκτός αυτής, την ύπαρξη συγκρίσιμων μοντέλων, τα στοιχεία περί της καταναλώσεως που επισυνάφθηκαν στο έγγραφο της 4ης

Οκτωβρίου 2000, καθώς και την απόδειξη της πραγματοποίησης εξαγωγών άλλων προϊόντων πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών, τα οποία υπάγονται στον ίδιο κωδικό, όπως αυτός έχει καθορισθεί από την Eurostat. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι στο πλαίσιο της διαδικασίας ντάμπινγκ είναι αναγκαίο να διασφαλίζεται ένα ελάχιστο επίπεδο σεβασμού των δικαιωμάτων άμυνας υπό τη μορφή της χορηγήσεως στους ενδιαφερομένους προθεσμίας τουλάχιστον δέκα ημερών για την υπεράσπιση των συμφερόντων τους.

323 Το Συμβούλιο απορρίπτει το επιχείρημα της προσφεύγουσας και επισημαίνει, κυρίως, ότι η τελική ενημέρωση πραγματοποιήθηκε με έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 και ότι χορηγήθηκε προθεσμία έως τις 11 Οκτωβρίου 2000. Επομένως, κατά το Συμβούλιο, η προθεσμία υπερέβαινε τις δέκα ημέρες.

324 Επικουρικώς, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν γίνει δεκτή η ερμηνεία της προσφεύγουσας ως προς την έναρξη της προθεσμίας, εντούτοις το γεγονός ότι δεν είχε στη διάθεσή της δέκα ημέρες για την υποβολή των παρατηρήσεων της δεν επιφέρει, αυτό και μόνον, την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα πρέπει να αποδείξει ότι το γεγονός αυτό την εμπόδισε να υπερασπισθεί λυσιτελώς τα συμφέροντά της. Κατά το Συμβούλιο, το έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 περιείχε όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τη λυσιτελή υπεράσπιση των συμφερόντων της προσφεύγουσας.

325 Περαιτέρω, το Συμβούλιο επισημαίνει ότι νέοι πραγματικοί ισχυρισμοί, ήτοι ότι η προσφεύγουσα δεν είχε κατορθώσει να συγκεντρώσει αποδεικτικά στοιχεία περί των διαφορών ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά μεταξύ των μοντέλων που πωλούνταν στη ζώνη ευρώ και εκτός αυτής, καθώς και περί των στοιχείων που αφορούν την κατανάλωση, προβλήθηκαν για πρώτη φορά με το υπόμνημα απαντήσεως και είναι, ως εκ τούτου, απαράδεκτοι. Εν πάση περιπτώσει, οι ισχυρισμοί αυτοί είναι αβάσιμοι.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

326 Το άρθρο 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού ορίζει ότι «[τ]υχόν παραστάσεις των ενδιαφερομένων μετά την τελική αποκάλυψη στοιχείων

λαμβάνονται υπόψη εφόσον παραληφθούν εντός προθεσμίας που ορίζει η Επιτροπή κατά περίπτωση, η οποία δεν μπορεί να είναι βραχύτερη των δέκα ημερών, λαμβανομένου δεόντως υπόψη του επείγοντος του θέματος».

- 327 Εν προκειμένω, η Επιτροπή κοινοποίησε το ενημερωτικό έγγραφο στις 21 Σεπτεμβρίου 2000. Για την υποβολή των παρατηρήσεών της η προσφεύγουσα έλαβε προθεσμία έως τις 11 Οκτωβρίου 2000, ήτοι μεγαλύτερη των δέκα ημερών. Με τηλεομοιοτυπία της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα ζήτησε συμπληρωματικές πληροφορίες από την Επιτροπή. Η Επιτροπή απάντησε με χωριστά έγγραφα της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 και της 4ης Οκτωβρίου 2000. Με τηλεομοιοτυπία της 4ης Οκτωβρίου 2000, η προσφεύγουσα ζήτησε παράταση για την υποβολή των παρατηρήσεών της. Με τηλεομοιοτυπία της 5ης Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα αυτό. Με έγγραφο της 10ης Οκτωβρίου 2000, η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των στοιχείων που είχε λάβει από την Επιτροπή.
- 328 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι θα έπρεπε να της χορηγηθεί προθεσμία δέκα ημερών από την κοινοποίηση του εγγράφου της Επιτροπής της 4ης Οκτωβρίου 2000. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η προθεσμία αρχίζει την ημέρα κοινοποίησεως της τελικής ενημερώσεως, ήτοι στις 21 Σεπτεμβρίου 2000.
- 329 Προτού εξετασθεί αν το Συμβούλιο ορθώς υποστηρίζει ότι το έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 συνιστούσε την τελική ενημέρωση και ότι τα μεταγενέστερα έγγραφα είχαν απλώς διευκρινιστικό χαρακτήρα, επιβάλλεται, κατ' αρχάς, να εξετασθεί ποιες θα ήταν εν προκειμένω οι συνέπειες αν γινόταν δεκτό ότι τα έγγραφα της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 και της 4ης Οκτωβρίου 2000 είχαν επίσης τον χαρακτήρα τελικής ενημερώσεως.
- 330 Από τη νομολογία προκύπτει ότι η απουσία αναφοράς ορισμένων στοιχείων στο ενημερωτικό έγγραφο δεν συνιστά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας, εφόσον αποδεικνύεται ότι η προσφεύγουσα έλαβε γνώση των

στοιχείων αυτών με άλλη ευκαιρία, σε χρονικό σημείο κατά το οποίο είχε ακόμη τη δυνατότητα να γνωστοποιήσει λυσιτελώς την άποψή της επί του ζητήματος αυτού, προτού η Επιτροπή διατυπώσει την πρότασή της σχετικά με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ., υπό την έννοια αυτή, προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 288 απόφαση *Champion Stationery* κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 83).

- 331 Ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι έπρεπε να χορηγηθεί στην προσφεύγουσα προθεσμία τουλάχιστον δέκα ημερών για την υποβολή τυχόν παρατηρήσεων της επί των στοιχείων που δεν περιλαμβάνονταν στο ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 και ότι η προθεσμία αυτή δεν τηρήθηκε, εντούτοις η κατάσταση αυτή δεν συνεπάγεται, άνευ ετέρου, την ακύρωση του προσβαλλόμενου κανονισμού. Πράγματι, πρέπει επίσης να αποδειχθεί ότι η μη χορήγηση στην προσφεύγουσα, εκ μέρους των κοινοτικών οργάνων, της προθεσμίας του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού για την υποβολή τυχόν παρατηρήσεων της επί των ως άνω συμπληρωματικών πληροφοριών προσέβαλε με συγκεκριμένο τρόπο τα δικαιώματα άμυνας της προσφεύγουσας στο πλαίσιο της επίμαχης διαδικασίας.
- 332 Συναφώς, πρέπει να τονισθεί ότι η προσφεύγουσα, με τις παρατηρήσεις της επί του από 21 Σεπτεμβρίου 2000 ενημερωτικού εγγράφου της Επιτροπής, αμφισβήτησε πλείονα σημεία, μεταξύ των οποίων καταλέγονται τα ανωτέρω εξετασθέντα. Τα έγγραφα της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 και της 4ης Οκτωβρίου 2000 της Επιτροπής συνιστούσαν απαντήσεις στα υποβληθέντα με την τηλεομοιοτυπία της 29ης Σεπτεμβρίου 2000 ερωτήματα της προσφεύγουσας. Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω σκέψεις 295 έως 320, δεν υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας όσον αφορά τα ερωτήματα αυτά. Επιπλέον, η προσφεύγουσα μπόρεσε να υποβάλει τις παρατηρήσεις της, τόσο επί του ενημερωτικού εγγράφου όσο και επί των συμπληρωματικών απαντήσεων της Επιτροπής, με το από 10 Οκτωβρίου 2000 έγγραφό της.
- 333 Ειδικότερα, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι δεν ήταν σε θέση, εντός της σύντομης προθεσμίας που της χορηγήθηκε μετά την κοινοποίηση με το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000 των συμπληρωματικών στοιχείων περί της ζημίας, να συγκεντρώσει αποδεικτικά στοιχεία ως προς το ότι και άλλα προϊόντα πέραν των ηλεκτρονικών ζυγών, υπαγόμενα στον κωδικό ΣΟ 8423 8150, είχαν εξαχθεί από την Κίνα, καθώς και από τη Νότια Κορέα και την Ταϊβάν.

- 334 Το επιχείρημα αυτό δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, η προσφεύγουσα είχε πληροφορηθεί με το ενημερωτικό έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 ότι η Επιτροπή είχε θεωρήσει ότι όλες οι εξαγωγές υπό τον ως άνω κωδικό αφορούσαν εξαγωγές ηλεκτρονικών ζυγών. Επομένως, δεν πρόκειται για νέα «τελική ενημέρωση».
- 335 Όσον αφορά τον ισχυρισμό της προσφεύγουσας ότι δεν είχε χρόνο να εξετάσει τη διαπίστωση της Επιτροπής, η οποία της κοινοποιήθηκε στις 4 Οκτωβρίου 2000, ότι δεν υφίσταντο διαφορές ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά μεταξύ των μοντέλων που πωλούνταν στη ζώνη ευρώ και εκτός αυτής και ότι υφίσταντο συγκρίσιμα μοντέλα, επιβάλλεται να τονισθεί ότι με τον πίνακα 4.2.2 του ενημερωτικού εγγράφου της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 η Επιτροπή γνωστοποίησε, προς επίρρωση της συλλογιστικής της περί των συνεπειών της εισαγωγής του ευρώ, τις μέσες τιμές (κατόπιν τιμαριθμικής αναπροσαρμογής) κάθε κατηγορίας στη ζώνη ευρώ και εκτός αυτής. Με το σημείο 8 της τηλεομοιοτυπίας της 29ης Σεπτεμβρίου 2000, η προσφεύγουσα ανέφερε τα εξής: «Ως προς τον πίνακα 4.2.2, [η προσφεύγουσα] ζητεί να μάθει αν υφίσταται, μεταξύ των μοντέλων που πωλούνται από την κοινοτική βιομηχανία στη ζώνη ευρώ και εκτός αυτής, οποιαδήποτε διαφορά ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά, βάσει της οποίας πραγματοποιήθηκε η σύγκριση των τιμών.» Με το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000, η Επιτροπή απάντησε ότι «στον πίνακα 4.2.2 χρησιμοποιήθηκαν συγκρίσιμα μοντέλα και [ότι], ως εκ τούτου, δεν παρίσταται ανάγκη να γίνουν διορθώσεις για τις διαφορές ως προς τα φυσικά χαρακτηριστικά». Με το από 10 Οκτωβρίου έγγραφό της, η προσφεύγουσα διαπιστώνει απλώς ότι «[ε]ξάλλου, η μεγάλη διαφορά στις τιμές μεταξύ των πωλήσεων των καταγελλουσών κοινοτικών εταιριών στη ζώνη ευρώ και εκτός αυτής, όπως προκύπτει από τα έγγραφα της Επιτροπής, αποτελεί σαφή ένδειξη αντίθετης προς τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς εκ μέρους των καταγελλουσών και παρεμποδίσεως των παράλληλων εισαγωγών στην ενιαία αγορά».
- 336 Επομένως, η προσφεύγουσα δεν ισχυρίσθηκε καν, μετά την απάντηση της Επιτροπής με το από 4 Οκτωβρίου 2000 έγγραφό της, ότι διατηρούσε αμφιβολίες ως προς την ύπαρξη διαφορών σχετικών με τα φυσικά χαρακτηριστικά των μοντέλων που πωλούνταν στη ζώνη ευρώ και εκτός αυτής, καθώς και ως προς τη δυνατότητα σύγκρισεως των μοντέλων αυτών. Συνεπώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι δεν υπήρξε προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας.

337 Όσον αφορά τα σχετικά με την κατανάλωση στοιχεία, τα οποία περιλαμβάνονταν στο έγγραφο του Απριλίου 2000 και κοινοποιήθηκαν στη προσφεύγουσα με το έγγραφο της 4ης Οκτωβρίου 2000, αρκεί η διαπίστωση ότι επρόκειτο για προκαταρκτικά στοιχεία και ότι μόνον τα στοιχεία του ενημερωτικού εγγράφου της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 ασκούσαν επιρροή. Συνεπώς, το επιχείρημα αυτό είναι αλυσιτελές.

338 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα ήταν σε θέση να γνωστοποιήσει, ήδη με το από 10 Οκτωβρίου 2000 έγγραφό της, την άποψή της επί των αμφισβητούμενων μεταξύ αυτής και της Επιτροπής ζητημάτων και να προβάλει το σύνολο των ισχυρισμών που ανέπτυξε ακολούθως ενώπιον του Πρωτοδικείου.

339 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα της προσφεύγουσας περί προσβολής των δικαιωμάτων άμυνας κατά τη διαδικασία έρευνας δεν μπορεί να γίνει δεκτό.

340 Πρέπει να επισημανθεί, επίσης, ότι η προσφεύγουσα κακώς επικαλείται το άρθρο 20, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, κατά το οποίο «[α]ν δεν έχει επιβληθεί προσωρινός δασμός, παρέχεται στα μέρη η δυνατότητα να ζητήσουν την τελική αποκάλυψη στοιχείων εντός προθεσμίας που τάσσει η Επιτροπή». Η προθεσμία που χορηγήθηκε με το έγγραφο της 21ης Σεπτεμβρίου 2000 αφορούσε την υποβολή τυχόν παρατηρήσεων και όχι την υποβολή αιτήματος τελικής αποκαλύψεως στοιχείων.

341 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

3. Τρίτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ

α) Επιχειρήματα των διαδίκων

342 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο, μη περατώνοντας την έρευνα εντός προθεσμίας ενός έτους, παρέβη το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Επιπλέον, η μη δικαιολόγηση της υπερβάσεως της προθεσμίας, σ' έναν τομέα που έχει αποτελέσει στο παρελθόν αντικείμενο πλειόνων διαδικασιών, συνιστά παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ. Η προσφεύγουσα επικαλείται τη νομολογία του Πρωτοδικείου (προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 167 απόφαση NTN Corporation και Κογο Seiko κατά Συμβουλίου, σκέψεις 119 έως 125, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Σεπτεμβρίου 1995, T-164/94, Ferchimex κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1995, σ. II-2681, σκέψη 166).

343 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προθεσμία ενός έτους αποτελεί γενικό κανόνα. Αν δεν είναι δυνατή η τήρηση της προθεσμίας αυτής, η έρευνα πρέπει να ολοκληρώνεται εντός προθεσμίας δεκαπέντε μηνών. Η υποχρέωση αυτή αφορά ειδικότερα τις περιπτώσεις στις οποίες αποδεικνύεται ότι δεν ήταν δυνατή η τήρηση της προθεσμίας ενός έτους.

344 Το Συμβούλιο απορρίπτει τον ισχυρισμό αυτό και υποστηρίζει ότι η ερμηνεία της προσφεύγουσας αντιβαίνει στο σαφές γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού. Τα κοινοτικά όργανα υπέχουν τυπική υποχρέωση περατώσεως των ερευνών εντός προθεσμίας δεκαπέντε μηνών.

β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

345 Πρώτον, επιβάλλεται να τονισθεί ότι η νομολογία του Πρωτοδικείου που επικαλέσθηκε η προσφεύγουσα, σύμφωνα με την οποία η διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν πρέπει να παρατείνεται πέραν μιας εύλογης προθεσμίας που πρέπει να εκτιμάται ανάλογα με τις ειδικές περιστάσεις κάθε περιπτώσεως (προαναφερθείσα στην ανωτέρω σκέψη 342 απόφαση Ferchimex κατά Συμβουλίου, σκέψη 166), αφορούσε το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του παλαιού βασικού κανονισμού.

346 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού δεν ταυτίζεται με το άρθρο 7, παράγραφος 9, στοιχείο α', του παλαιού βασικού κανονισμού, το οποίο είχε ως εξής:

«Η έρευνα περατώνεται είτε με την ολοκλήρωσή της είτε με τη λήψη οριστικού μέτρου. Ολοκληρώνεται κανονικά εντός προθεσμίας ενός έτους μετά την έναρξη της διαδικασίας.»

347 Το εν προκειμένω εφαρμοστέο άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού ορίζει:

«Για διαδικασίες κινηθείσες κατά το άρθρο 5 παράγραφος 9, [του εν λόγω κανονισμού], η έρευνα περατούται ει δυνατόν εντός έτους. [Εν πάση περιπτώσει], [ο]ι έρευνες περατούνται εντός 15 μηνών από την έναρξη της διαδικασίας βάσει των πορισμάτων που εξάγονται σύμφωνα με τα άρθρα 8 [του βασικού κανονισμού, περί της αναλήψεως υποχρέωσεων] ή 9 [του βασικού κανονισμού, περί της λήψεως οριστικών μέτρων].»

348 Επομένως, αντιθέτως προς την παλαιά διάταξη, το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού προβλέπει ενδεικτική προθεσμία ενός έτους και δεσμευτική προθεσμία δεκαπέντε μηνών. Από το συνδυασμό των δύο αυτών προθεσμιών προκύπτει ότι, αν τα κοινοτικά όργανα δεν έχουν ολοκληρώσει την έρευνα εντός της ενδεικτικής προθεσμίας ενός έτους, αρκεί, για τον σεβασμό των διαδικαστικών κανόνων του βασικού κανονισμού, η ολοκλήρωση της έρευνας εντός της δεσμευτικής προθεσμίας δεκαπέντε μηνών, χωρίς να απαιτείται να εξετασθεί αν η προθεσμία αυτή, η οποία υπερβαίνει την ενδεικτική, αλλά υπολείπεται της δεσμευτικής προθεσμίας, είναι εύλογη στην προκειμένη περίπτωση. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προβληθείσα από την προσφεύγουσα νομολογία δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που τηρείται η δεσμευτική προθεσμία δεκαπέντε μηνών.

- 349 Δεύτερον, πρέπει να επισημανθεί ότι, εν προκειμένω, η διαδικασία άρχισε στις 16 Σεπτεμβρίου 1999 με τη σχετική ανακοίνωση που δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της ίδιας ημέρας και περατώθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2000 με την έκδοση του προσβαλλόμενου κανονισμού από το Συμβούλιο. Κατά συνέπεια, η έρευνα δεν ολοκληρώθηκε εντός της ενδεικτικής προθεσμίας ενός έτους. Εντούτοις, είναι σαφώς ότι αυτό συνέβη εντός της δεσμευτικής προθεσμίας δεκαπέντε μηνών. Συνεπώς, τα κοινοτικά όργανα δεν παρέβησαν το άρθρο 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.
- 350 Τρίτον, υπό τις συνθήκες αυτές, τα κοινοτικά όργανα δεν ήταν υποχρεωμένα να αναφέρουν τους λόγους για τους οποίους δεν τήρησαν την ενδεικτική προθεσμία. Επομένως, δεν υπήρξε παράβαση εκ μέρους τους του άρθρου 253 ΕΚ.
- 351 Κατά συνέπεια, το τρίτο σκέλος του τετάρτου λόγου ακυρώσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτό.
- 352 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 353 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, η οποία είχε υποβάλει σχετικό αίτημα.
- 354 Η Επιτροπή, η οποία παρενέβη στη δίκη, φέρει τα δικαστικά της έξοδα, σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το καθού.**
- 3) Η παρεμβαίνουσα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.**

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Βηλαράς

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο, στις 28 Οκτωβρίου 2004.

Ο Γραμματέας

Η Πρόεδρος

H. Jung

V. Tiili

Περιεχόμενα

Το νομοθετικό πλαίσιο	II - 3672
Τα πράγματικά περιστατικά	II - 3681
Διαδικασία και αιτήματα των διαδικών	II - 3684
Επί της ουσίας	II - 3686
Α — Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού	II - 3686
1. Εισαγωγή	II - 3686
2. Επί της οικονομίας του άρθρου 2, παράγραφος 7, του βασικού κανονισμού	II - 3689
α) Επιχειρήματα των διαδικών	II - 3689
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3690
3. Επί της πρώτης προϋποθέσεως του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού	II - 3693
α) Ως προς τον καθορισμό ενιαίων τιμών	II - 3693
Επιχειρήματα των διαδικών	II - 3693
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3695
β) Επί των πωλήσεων επί ζημία	II - 3701
Επιχειρήματα των διαδικών	II - 3701
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3704
γ) Επί της σχέσεως μεταξύ των πωλήσεων στην κινεζική αγορά και των εξαγωγών	II - 3707
Επιχειρήματα των διαδικών	II - 3707
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3708
δ) Συμπέρασμα ως προς την πρώτη προϋπόθεση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο γ', του βασικού κανονισμού	II - 3713
	II - 3791

B — Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφοι 2, 3, 5 και 8, του βασικού κανονισμού και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τον προσδιορισμό της ζημίας	II - 3714
1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	II - 3714
2. Έκτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 8, του βασικού κανονισμού, το οποίο αφορά την αξιολόγηση των επιπτώσεων των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ σε σχέση με την παραγωγή μιας κατηγορίας μόνον του ομοειδούς προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία	II - 3716
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3716
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3718
3. Πρώτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού	II - 3719
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3719
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3721
4. Δεύτερο σκέλος: επί της συνεκτιμήσεως, για τον προσδιορισμό της ζημίας, των εισαγωγών που δεν αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ	II - 3725
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3725
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3728
5. Τρίτο σκέλος: επί του συμπεράσματος του Συμβουλίου ότι η κοινοτική βιομηχανία υπέστη σημαντική ζημία	II - 3734
α) Απόκλιση μεταξύ των αρχικών και των οριστικών στοιχείων	II - 3734
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3734
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3735
β) Αξιολόγηση ορισμένων δεικτών της ζημίας	II - 3737
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3737
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3739
— Τιμές πωλήσεως του ομοειδούς προϊόντος	II - 3740
— Αποδοτικότητα και συνέπειες της εισαγωγής του ευρώ	II - 3742

γ) Ύπαρξη σημαντικής ζημίας και εκτίμηση των πραγματικών περιστάσεων	II - 3743
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3743
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3744
δ) Αφετηρία και κορύφωση των συνεπειών της προοπτικής εισαγωγής του ευρώ	II - 3744
Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3744
Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3745
6. Τέταρτο σκέλος: επί της πρόδηλης πλάνης των κοινοτικών οργάνων ως προς την εκτίμηση της σημασίας του πραγματικού περιθωρίου ντάμπινγκ	II - 3747
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3747
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3748
7. Πέμπτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 3, παράγραφοι 2 και 3, του βασικού κανονισμού που αντλείται από τη συνεκτίμηση στοιχείων της Eurostat	II - 3749
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3749
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3751
Γ — Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού	II - 3756
1. Εισαγωγή	II - 3756
2. Πρώτο σκέλος: επί της αποδοτικότητας	II - 3757
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3757
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3758
3. Δεύτερο σκέλος: επί της εξελίξεως των τιμών πωλήσεως	II - 3758
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3758
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3760
4. Τρίτο σκέλος: επί του υπολογισμού της εφαρμογής χαμηλότερων τιμών ..	II - 3762
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3762
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3762
	II - 3793

5. Τέταρτο σκέλος: επί του μεριδίου αγοράς	II - 3763
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3763
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3764
Δ — Επί του τέταρτου λόγου ακυρώσεως που αντλείται από παράβαση των διαδικαστικών κανόνων του βασικού κανονισμού	II - 3769
1. Πρώτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού	II - 3769
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3769
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3770
2. Δεύτερο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 20, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού	II - 3781
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3781
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3782
3. Τρίτο σκέλος: επί της παραβάσεως του άρθρου 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 253 ΕΚ	II - 3787
α) Επιχειρήματα των διαδίκων	II - 3787
β) Εκτίμηση του Πρωτοδικείου	II - 3787
Επί των δικαστικών εξόδων	II - 3789